

การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับ การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก
กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

COMPARISON BETWEEN DESCRIPTIVE AND GRAPHIC BY USING
RAJABHAT INSTITUTE WALAIALONGKORN'S WEBPAGE
AS A CASE STUDY

วิมลวรรณ พันธ์วิมลณู

WISSAWAT PATCHARAWIT

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของกรณีศึกษาของหลักสูตรศึกษาศาสตรบัณฑิต สาขาพัฒนศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

สาขาวิชาเทคโนโลยีและการจัดการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2685-7

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก
กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

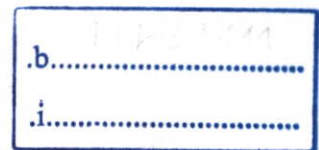
COMPARISON BETWEEN DESCRIPTIVE AND GRAPHIC BY USING
RAJABHAT INSTITUTE WALAIALONGKORN'S WEBPAGE
AS A CASE STUDY

วิศวรรชนี พัชรวิษณุ

WISSAWAT PATCHARAWIT

เลขหมู่.....
เลขทะเบียน..... 63663
วัน,เดือน,ปี..... 3.0.ค.ค. 2549

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต
สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณ์อุตสาหกรรม
บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง

พ.ศ. 2549

ISBN 974-15-2685-7

**COMPARISON BETWEEN DESCRIPTIVE AND GRAPHIC BY USING
RAJABHAT INSTITUTE WALAIALONGKORN'S WEBPAGE
AS A CASE STUDY**

WISSAWAT PATCHARAWIT

**A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULFILLMENT
OF THE REQUIREMENT FOR THE DEGREE OF
MASTER OF INDUSTRIAL EDUCATION IN INDUSTRIAL DESIGN TECHNOLOGY
SCHOOL OF GRADUATE STUDIES
KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG**

2006

ISBN 974-15-2685-7

COPYRIGHT 2006

SCHOOL OF GRADUATE STUDIES

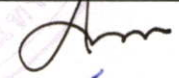
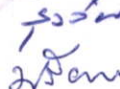

KING MONGKUT'S INSTITUTE OF TECHNOLOGY LADKRABANG

บัณฑิตวิทยาลัย
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

หัวข้อวิทยานิพนธ์ การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟฟิก
กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์
COMPARISON BETWEEN DESCRIPTIVE AND GRAPHIC OF
RAJABHAT INSTITUTE WALAIALONGKORN'S WEBPAGE

ชื่อนักศึกษา นายวิศวกรรม พชรวิชญ์
รหัสประจำตัว 44064815
ปริญญา ครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชา เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี
อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์	ลายมือชื่อ
รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี	
ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี	
รศ.ดร.ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์	
รศ.อุดมศักดิ์ สาริบุตร	
รศ.สถาพร คีบุญมี ณ ชุมแพ	

วัน / เดือน / ปี ที่สอบ 30 พฤษภาคม 2549 เวลา 10.00 น. เป็นต้นไป

สถานที่สอบ ณ ห้อง ก.417 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

(ผศ.ดร.จารุวัตร เจริญสุข)

คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

วันที่...31...เดือน...พฤษภาคม...พ.ศ. 2549...

หัวข้อวิทยานิพนธ์

การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

นักศึกษา

นายวิสุวรรณ พชรวิชัย

รหัสประจำตัว

44064815

ปริญญา

ครุศาสตรบัณฑิต สาขาการศึกษา

สาขาวิชา

เทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

พ.ศ.

2549

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์

รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี

อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี

บทคัดย่อ

การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสาระที่สื่อด้วยอักษรกับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นกรณีศึกษา เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสาระที่สื่อด้วยอักษรกับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษรกับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

ประชากรในการศึกษาคือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 3,631 คน โดยเลือกสุ่มกลุ่มตัวอย่างจำนวน 350 คน โดยใช้วิธีการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) และเก็บข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบเพื่อวัดการรับรู้และวัดเจตคติก่อนและหลังการชมสาระเว็บเพจประชาสัมพันธ์ของสถาบัน โดยใช้รูปแบบ pre-test post-test Control Group Design ในการดำเนินการวิจัย แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสำเร็จรูป สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ การหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนนที่ได้จากการทดสอบ และใช้ สถิติ t-test แบบ Paired samples และสถิติ t-test แบบ Independent ในการเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเปรียบเทียบการวัดเจตคติ ผลการวิจัยมีดังนี้

การสร้างสาระที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นสื่อสาระตามกรอบแนวคิดการวิจัย โดยแบ่งสาระออกเป็น 6 ประเด็น ประกอบด้วย สาระเชิงปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่ และสาระเชิงเจตคติ

ซึ่งสามารถสร้างเว็บเพจ โดยมีเนื้อหา ดังนี้คือ แนะนำสถาบัน หลักสูตร การรับสมัคร ค่าใช้จ่ายใน การศึกษา ทรัพยากรการเรียนรู้ และสถานที่ตั้ง

การศึกษาความรู้และเจตคติเดิมของกลุ่มตัวอย่าง ก่อนการชมสาระที่สื่อด้วยอักษรและ สาระที่สื่อด้วยกราฟิก เพื่อพิสูจน์ว่ากลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม มีความรู้และเจตคติที่เท่ากัน และเป็น เสมือนกลุ่มเดียวกัน โดยการเปรียบเทียบผลการรับรู้และเจตคติระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม จาก การทดสอบก่อนการชมสื่อสาระ พบว่า ในสาระทั้ง 6 ประเด็นมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสิ้น นั่นหมายถึงกลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานความรู้ และเจตคติต่อสถาบันราช ภัฏวไลยอลงกรณ์ที่เท่ากัน

การศึกษาการรับรู้และเจตคติ ระหว่างก่อนการชมสาระ กับหลังการชมสาระ ที่สื่อด้วย อักษรและที่สื่อด้วยภาพกราฟิก เพื่อศึกษาว่ากลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเจตคติ ที่เพิ่มขึ้นจากการชม สาระที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยการเปรียบเทียบผลการรับรู้และเจตคติ ระหว่างก่อนการชมสาระ กับ หลังการชมสาระ ที่สื่อด้วยอักษรและที่สื่อด้วยภาพกราฟิก พบว่าหลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร และที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ในสาระทั้ง 6 ประเด็น ทำให้มีการรับรู้และเจตคติ ที่เพิ่มขึ้นอย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสิ้น นั่นหมายถึงการรับรู้และเจตคติที่เพิ่มขึ้นนั้นเกิดผลมาจากการ ชมสื่อสาระที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นตรงตามจุดประสงค์

การศึกษาการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยตัวอักษร กับสาระที่สื่อด้วย ภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือ เพื่อศึกษา ว่าสาระใดที่เหมาะสมที่จะนำเสนอการสื่อสารด้วยอักษร หรือสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยได้ สรุปตามสาระ 6 ประเด็น ดังนี้คือ สาระเชิงปรากฏการณ์ คະแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษรกับ คະแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาระเชิงปรากฏการณ์จึงสามารถใช้การสื่อสารด้วยอักษรและสื่อสารด้วยภาพกราฟิกในการ นำเสนอได้ทั้งสองวิธี สาระเชิง โครงสร้าง มีคະแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษรสูงกว่า และมี ความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาระเชิง โครงสร้างจึงควรใช้การสื่อสารด้วย อักษรในการนำเสนอข้อมูล สาระเชิงกระบวนการ มีคະแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกสูง กว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาระเชิงกระบวนการ จึงควรใช้การ สื่อสารด้วยภาพกราฟิกในการนำเสนอข้อมูล สาระเชิงสถิติ มีคະแนนจากการชมสื่อสาระด้วย ภาพกราฟิกสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาระเชิงสถิติ จึงควร ใช้การสื่อสารด้วยภาพกราฟิกในการนำเสนอข้อมูล สาระเชิงพื้นที่ มีคະแนนจากการชมสื่อสาระ ด้วยภาพกราฟิกสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาระเชิงพื้นที่ จึง ควรใช้การสื่อสารด้วยภาพกราฟิกในการนำเสนอข้อมูล สาระเชิงเจตคติ มีคະแนนจากการชมสื่อ สาระด้วยภาพกราฟิกสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สาระเชิงเจต คติ จึงควรใช้การสื่อสารด้วยภาพกราฟิกในการนำเสนอข้อมูล

Thesis Title	Comparison Between Descriptive And Graphic by using Rajabhat Institute Walaialongkorn's Webpage as a case study
Student	Mr. Wissawat Patcharawit
Student ID.	44064815
Degree	Master of Sciences in Industrial Education
Programme	Industrial Design Technology
Year	2006
Thesis Advisor	Assoc. Prof. Dr. Noppadol Sahachaiseri
Thesis Co-Advisor	Assistant Dr. SuraSit Ratee

ABSTRACT

The objectives of this study were to develop descriptive contents and graphic contents by using Rajabhat Institute Walaialongkorn's Webpage as a case study to study perceptibility of M.6 student towards the two different types of those contents and to study attitudes of M. 6 student towards the institute before and after viewing descriptive webpage.

The population consists of 3,631 M. 6 Ministry of Education students in Patumthani Province. 350 students were selected by using Multi-Stage Sampling. Data were collected by using questionnaires and Per-test and Post-test Control Group Design Tests. Computer Software used as a tool in analyzing data as well as statistics such as percentage, mean, dependent t-test and independent t-test.

According to the framework of this research, webpage were developed by categorize contents into 6 categories which are chronological, relationship, procedures, statistical, directions and attitude contents. Those are resulted of 6 webpage contained contents of curriculum, institute information, registration information, application procedures, educational aids and map respectively.

All sampling were divided into two groups and pre-test was used to ensure that samplings were having the same basic knowledge. We found out that the pre-test result of two groups were different without significantly at level of 0.05. Therefore, we can conclude that all sampling had the same basic knowledge.

To ensure that the increased perceptivity and attitudes of M. 6 students resulted from the contents in the webpage developed by the researcher, the results before viewing and after

viewing descriptive and graphic webpage had been compared. After viewing description contents and graphic contents, the comparison results increased significantly at level of 0.05. Therefore, we can conclude that the increased perceptivity and attitudes resulted from contents in the webpage developed by the researcher.

To ensure that either descriptive or graphic format of each 6 contents developed by the researcher should be used in the webpage, the results after viewing between descriptive or graphic format had been compared. The results were as follows; for the chronological contents, the results were different without significantly at level of 0.05 consequently, this kind of content can be presented in either descriptive or graphic effectively. For relationship content, the perceptivity after viewing the webpage, descriptive contents was higher than graphic content with significantly different at level of 0.05. Therefore, descriptive contents should be used for relationship contents more effectively than graphic. For procedures content, the perceptivity after viewing the webpage, graphic content was higher than descriptive one with significantly different at level of 0.05. Therefore, graphic contents should be used for procedures content more effectively than descriptive. For statistical content, the perceptivity after viewing the webpage, graphic content was higher than descriptive one with significantly different at level of 0.05. Therefore, graphic contents should be used for statistical content more effectively than descriptive. For directions, the perceptivity after viewing the webpage, graphic content was higher than descriptive one with significantly different at level of 0.05. Therefore, graphic should be used for direction content more effectively than descriptive. For attitude content, the perceptivity after viewing the webpage, graphic content was higher than descriptive one with significantly different at level of 0.05. Therefore, graphic should be used for attitude content more effectively than descriptive.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้ด้วยความช่วยเหลือจาก รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม ที่ได้กรุณาให้คำแนะนำ ให้ความช่วยเหลือ และตรวจสอบข้อบกพร่องและการปรับปรุงจนวิทยานิพนธ์นี้สำเร็จได้อย่างสมบูรณ์ ผู้วิจัยขอขอบพระคุณในความกรุณาเป็นอย่างสูง

ขอขอบพระคุณอาจารย์ทุกท่านที่ได้ประสิทธิ์ประสาทความรู้ ตลอดจนข้อคิดต่างๆ อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อการศึกษาและเป็นแนวทางในการทำวิทยานิพนธ์จนสำเร็จ

ขอขอบพระคุณ คุณพ่อ คุณแม่ที่ได้สนับสนุนและช่วยเหลือในทุกๆด้าน

ขอขอบคุณเพื่อนๆและบุคคลที่ผู้วิจัยไม่ได้กล่าวไว้ในที่นี้ ที่ได้ให้การสนับสนุนและช่วยเหลือในด้านต่างๆ มาโดยตลอด

วิศวรรธน์ พัทธวิษญ์

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	I
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	III
กิตติกรรมประกาศ	V
สารบัญ	VI
สารบัญตาราง	VIII
สารบัญภาพ	XI
บทที่ 1 บทนำ	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	1
1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
1.3 สมมติฐานในการวิจัย	5
1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย	5
1.5 ขอบเขตของการวิจัย	6
1.6 นิยามคำศัพท์	7
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
2.1 การสื่อสาร	9
2.2 เจตคติ.....	16
2.3 จิตวิทยาการรับรู้.....	19
2.4 การออกแบบกราฟิก	23
2.5 การเขียนเพื่อการสื่อสาร.....	27
2.6 การออกแบบเว็บเพจ	29
2.7 การประชาสัมพันธ์	33
2.8 สารประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์	36
2.9 สรุปตัวแปรและแนวคิด	45
บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	52
3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	55
3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	56

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
3.3 การสร้างเครื่องมือ	62
3.4 การดำเนินการทดลอง	65
3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล	66
3.6 สรุปกรอบการวิจัย	69
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	76
4.1 ผลสรุปการสร้างสาระที่สื่อด้วยอักษรกับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก.....	78
4.2 การเปรียบเทียบพื้นฐานความรู้และเจตคติเดิม ก่อนชมสื่อสาระ.....	79
4.3 การเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติระหว่างก่อนการชมกับหลังการชมสาระ.	83
4.4 การเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ หลังการชมสาระ.....	89
บทที่ 5 สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ	93
5.1 สรุปผลการวิจัย.....	95
5.2 อภิปรายผล	98
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	101
บรรณานุกรม	106
ภาคผนวก	109
ภาคผนวก ก.....	110
ภาคผนวก ข.....	117
ภาคผนวก ค.....	144
ประวัติผู้เขียน	155

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 จำนวนการหน่วยกิตและค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา	43
2.2 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงปรากฏการณ์.....	48
2.3 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงโครงสร้าง.....	48
2.4 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงกระบวนการ.....	49
2.5 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารด้านข้อมูลสถิติ.....	49
2.6 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงพื้นที่.....	50
2.7 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงเจตคติ.....	50
3.1 สรุปสาระและการนำเสนอเนื้อหาในหน้าเว็บเพจ.....	57
3.2 แสดงกรอบการวิจัย.....	69
4.1 ความสัมพันธ์ของสาระกับเนื้อหาในเว็บเพจ และข้อคำถาม	79
4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ ก่อนเข้าชมสื่อสาระ	79
4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง ก่อนเข้าชมสื่อสาระ	79
4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ ก่อนเข้าชมสื่อสาระ	80
4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ ก่อนเข้าชมสื่อสาระ	80
4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ ก่อนเข้าชมสื่อสาระ	81
4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติ ก่อนเข้าชมสื่อสาระ	81
4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ ที่สื่อสาระด้วยอักษร ระหว่างก่อนชม สาระกับหลังชมสาระ	82
4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง ที่สื่อสาระด้วยอักษร ระหว่างก่อนชม สาระกับหลังชมสาระ	83
4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ ที่สื่อสาระด้วยอักษร ระหว่างก่อนชม สาระกับหลังชมสาระ	83
4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ ที่สื่อสาระด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระ กับหลังชมสาระ	84
4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ ที่สื่อสาระด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระ กับหลังชมสาระ	84

สารบัญญัตราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงเจตคติ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชม สาระกับหลังชมสาระ	85
4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่าง ก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ	85
4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้างที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อน ชมสาระกับหลังชมสาระ	86
4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่าง ก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ	86
4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชม สาระกับหลังชมสาระ	87
4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติในสาระเชิงพื้นที่ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชม สาระกับหลังชมสาระ	88
4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชม สาระ	88
4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก	88
4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก	89
4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก	89
4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่ สื่อด้วยภาพกราฟิก	90
4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่ สื่อด้วยภาพกราฟิก	90
4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติในสาระเชิงเจตคติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระ ที่สื่อด้วยภาพกราฟิก	91
5.1 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระและเจตคติ ระหว่างสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วย ภาพกราฟิก แยกตามกรอบแนวคิดการสื่อสาระด้านต่างๆ.....	96

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
5.2 ความเหมาะสมในการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ต่อสาระต่างๆ ใน การสื่อสารในเว็บเพจ.....	99

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
2.1 แผนภาพกระบวนการรับรู้	20
3.1 วิธีการทดลองสองแบบ	52
3.2 ขั้นตอนการดำเนินงานวิจัย	55
3.3 ผังสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์	60

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นสถาบันการศึกษา ระดับอุดมศึกษา ที่พัฒนาจาก โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และสถาบันราชภัฏเพชรบุรี วิทยาลงกรณ์ ตามลำดับ ซึ่งในปัจจุบันได้เปลี่ยนเป็นนิติบุคคล และมีพระราชบัญญัติสถาบันเป็นของตนเอง โดยใช้ชื่อ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตามพระนามผู้ก่อตั้ง คือ สมเด็จพระราชปิตุจฉา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร มีภารกิจหลักในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเน้นการศึกษาในท้องถิ่นเป็นหลัก ภายใต้ปรัชญา วิชาการเด่น เน้นคุณธรรม นำท้องถิ่นพัฒนา ก้าวหน้าเทคโนโลยี

จากพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 ทำให้สถาบันราชภัฏปรับเปลี่ยนเป็น มหาวิทยาลัยราชภัฏ มีวิสัยทัศน์ในการจัดการอุดมศึกษาที่มุ่งสู่การพัฒนาคุณภาพคนส่วนใหญ่ในประเทศ ภายใต้แนวคิด มหาวิทยาลัยไทย เพื่อความเป็นไท (สำนักงานสภาราชภัฏ. 2545 : 11) โดยมีมาตรฐานการศึกษาเป็นหนึ่งเดียวของระบบราชภัฏ ผูกโยงเป็นระบบมหาวิทยาลัย มีการสร้างระบบอุดมศึกษาของประเทศให้เอื้อต่อการให้บริการอุดมศึกษาให้กับประชาชน เปิดโอกาสให้ทุกคนมีสิทธิเข้าเรียน แต่สำเร็จเป็นบัณฑิตได้ด้วยมาตรฐาน ที่บ่งชี้คุณภาพอย่างชัดเจน จากภารกิจนี้ทำให้สถาบันจำเป็นต้องทำการประชาสัมพันธ์ เพื่อให้กลุ่มเป้าหมาย ที่จะเข้าศึกษาต่อ ได้ทราบถึง ข้อมูลต่างๆ ของสถาบัน เป็นการเปิดโอกาสและทางเลือกให้ผู้ที่สนใจศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาได้ทราบข้อมูลการรับสมัคร แต่การใช้สื่อประชาสัมพันธ์ต่างๆ ล้วนแต่ต้องใช้งบประมาณในการจัดทำ และการเผยแพร่ให้เข้าถึงกลุ่มเป้าหมายได้อย่างชัดเจน อีกทั้งยังขาดต่อการประชาสัมพันธ์ให้ทั่วถึงอีกด้วย

สื่ออินเทอร์เน็ต จึงเป็นสื่อประชาสัมพันธ์อีกทางหนึ่ง ที่ทันสมัยและเข้าถึงกลุ่มเป้าหมาย โดยเฉพาะกลุ่มนักเรียนนักศึกษาได้อย่างดี เนื่องจากสังคมปัจจุบันซึ่งเป็นสังคมแห่งข้อมูลข่าวสาร เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทต่อชีวิตประจำวันอย่างมากทำให้เราสามารถรับรู้เหตุการณ์ต่างๆ ได้อย่างรวดเร็ว สามารถค้นหาข้อมูลจากทั่วทุกมุมโลกหรือแม้แต่การสั่งซื้อสินค้าจากคอมพิวเตอร์ หรือการเรียนทางเครือข่ายอินเทอร์เน็ต (สันติ วิริยะสฤกษ์และพันธุ์ทิพย์ สมะเทศ. 2545 : 7) ความสะดวกรวดเร็วในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศนี้ทำให้มีผู้นิยมผู้ใช้อินเทอร์เน็ตเพิ่มมากขึ้น ดังจะเห็นได้จากสถิติการรายงานผลการสำรวจ กลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยปี 2543 ของสำนักเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ สำรวจพบว่าจำนวนเครื่องคอมพิวเตอร์ใน

ประเทศไทยมีประมาณ 1,127,550 เครื่อง คิดเป็นดัชนี 18.19 คน ต่อประชากร 1,000 คน (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2544 : 17) และมีผู้ใช้อินเทอร์เน็ตประมาณ 2.3 ล้านคน และในปี 2544 เพิ่มขึ้นเป็น 3.54 ล้านคน

จากสภาพดังกล่าวที่พบว่าสังคมเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว และตรงกับแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 – 2559 ได้สรุปสภาพสังคมไทยในปัจจุบันว่า การพัฒนาการทางสังคมซึ่งก้าวเข้าสู่ยุคสังคมข่าวสารข้อมูล เห็นได้ชัดถึงบทบาทที่สำคัญยิ่งขึ้นของเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารในการแพร่กระจายข่าวสารความรู้และเรื่องทั่วไปอย่างกว้างขวางรวดเร็วกว่าที่เคยเป็นมา (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 22) เมื่อเทคโนโลยีได้พัฒนาไปอย่างรวดเร็วและสภาพสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป การพัฒนาคนก็เป็นที่สำคัญยิ่งที่จะต้องก้าวทันเทคโนโลยีและการเปลี่ยนแปลง ในแผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2545 – 2559 จึงได้กำหนดแนวนโยบายในการพัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาและพัฒนาประเทศเป็นกรอบการดำเนินงานไว้ 4 ประการคือ

1. ส่งเสริมหน่วยงานทุกระดับและสถานศึกษาทุกแห่งให้มีระบบฐานข้อมูลที่เชื่อมโยงและสามารถใช้ประโยชน์ร่วมกันได้
 2. ใช้เทคโนโลยีเพื่อลดความเหลื่อมล้ำและเพิ่มคุณภาพของการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพ
 3. ส่งเสริมและสนับสนุนผู้ใช้และผู้ผลิตเทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีจิตสำนึก มีจรรยาบรรณมีความรับผิดชอบต่อสังคมและผลิตสื่อเพื่อการศึกษาที่มีคุณภาพ
 4. พัฒนาผู้รับและผู้ใช้เทคโนโลยีเพื่อการศึกษาให้มีความสามารถในการเรียนรู้ด้วยตนเอง สามารถเลือกสรร กลั่นกรอง และใช้ข้อมูลข่าวสารจากสื่อต่าง ๆ
- (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545 : 85)

จากแนวนโยบายดังกล่าว ทำให้มีการพัฒนาและการใช้งานด้านอินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในหมู่นักเรียน นักศึกษาเป็นอย่างมาก จากการสำรวจกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทยพบว่า ช่วงอายุผู้ใช้อินเทอร์เน็ตมากที่สุดคือช่วง 20 – 29 ปี ช่วงอายุ 30 – 39 ปี และช่วงอายุ 10 – 19 ปี ตามลำดับ (สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ . 2544 : 38) และเมื่อเปรียบเทียบปี 2542 – 2544 ปรากฏว่ากลุ่มช่วงอายุ 10 – 19 ปี เป็นกลุ่มอายุที่มีปริมาณเพิ่มมากขึ้นทุกปีอย่างต่อเนื่อง ทำให้ ผู้ประกอบการ ที่มีกลุ่มเป้าหมายเป็นผู้ใช้อินเทอร์เน็ต โดยเฉพาะในกลุ่มช่วงอายุ 10 – 19 ปี ซึ่งเป็นกลุ่มของนักเรียนนักศึกษา หันมาสนใจสื่อทางอินเทอร์เน็ตซึ่งเป็นช่องทางหนึ่งในการสื่อสารข้อมูล และการประชาสัมพันธ์ ซึ่งตรงกับที่ ธวัชชัย ศรีสุเทพ (2544. 12) กล่าวเกี่ยวกับกลุ่มผู้ใช้อินเทอร์เน็ตและการพัฒนาเว็บไซต์ว่า ในปัจจุบันมีการใช้อินเทอร์เน็ตกันแพร่หลายในหน่วยงานราชการและองค์กรธุรกิจต่าง ๆ โดยได้รับความสนใจจากกลุ่มผู้ใช้ทุกระดับ เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะนักเรียนนักศึกษาจากความนิยมใช้อินเทอร์เน็ตที่เพิ่มขึ้นอย่าง

รวดเร็วนี้ทำให้หลายหน่วยงานจำเป็นต้องพัฒนาเว็บไซต์ขึ้นมา ดังนั้นสถานศึกษาจึงเป็นหน่วยงานหนึ่งที่ต้องมุ่งพัฒนาเว็บไซต์ให้ดียิ่งขึ้น การใช้อินเทอร์เน็ตเป็นช่องทางในการประชาสัมพันธ์จึงเข้ามามีบทบาทมากยิ่งขึ้นเนื่องด้วยมีความสอดคล้องกับความสนใจของกลุ่มเป้าหมายซึ่งจะทำให้สามารถรับรู้ข้อมูลได้อย่างทั่วถึงและเป็นอย่างดี แต่การสื่อสารต่างๆ ในเว็บเพจ จะต้องมีความชัดเจน สามารถสื่อความหมายได้ อีกทั้งยังต้องสามารถสร้างภาพลักษณ์ ความน่าเชื่อถือให้กับสถาบันได้อีกด้วย การสื่อสารในเว็บเพจจึงเป็นตัวแปรสำคัญในการทำให้เว็บเพจนั้นๆ ประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ตามความมุ่งหมาย ดังที่ Steve Krug (2545 : 19) ได้กล่าวว่าการสร้างเว็บไซต์ที่มีความชัดเจนอยู่ในตัวเอง เปรียบเสมือนร้านค้าที่มีการจัดแสงสว่างอย่างเพียงพอซึ่งทำให้สินค้าดูน่าซื้อยิ่งขึ้น...ฉะนั้นเว็บไซต์ที่มีประสิทธิภาพ ย่อมต้องสื่อสารได้ทันทีที่แรกที่เห็น และวิธีการที่ดีที่สุดในการสร้างสรรคคือมีความชัดเจนอยู่ในตัวเอง หรืออย่างน้อยก็มีคำอธิบายอยู่ในตัวมันเอง

การออกแบบเว็บไซต์มีปัจจัยหลักอย่างหนึ่งคือ ความสวยงามของการออกแบบหน้าตาของเว็บไซต์ (Website Interface Design) ทำให้มีอิทธิพลต่อการดึงดูดผู้ท่องอินเทอร์เน็ตให้เข้าชมเว็บไซต์ (โสรัชย์ นันทวัชรวิบูลย์. 2545 : 224) การออกแบบเว็บไซต์ หรือหน้าเว็บเพจ ต้องอาศัยหลักการออกแบบกราฟิก ที่มีส่วนสำคัญและมีบทบาทต่อการออกแบบและกระบวนการผลิตสื่อ โดยเฉพาะสื่อที่ต้องการ การสัมผัสด้วยตา(Visual communication Design) โดยนักออกแบบจะใช้วิธีการศิลปะและหลักการ ทางการออกแบบร่วมกันสร้างสรรค์รูปแบบสื่อ เพื่อให้เกิดการรับรู้ยอมรับ และมีทัศนคติที่ดีต่อการตอบสนองสิ่งที่มองเห็น (วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. 2540 : 13) จากปัจจัยหลักดังกล่าว ทำให้การออกแบบกราฟิกมีผลต่อการรับรู้ของผู้ชม และมีองค์ประกอบหลักเป็นระเบียบวิธีการสื่อความหมายในลักษณะของตัวอักษร และแผนภาพ (Ideogram & Pictogram) ของรูปแบบต่าง ๆ ทางการสื่อสารที่เป็นทัศนสัญลักษณ์ (Visual form) (ประชิด ทิณบุตร. 2530 : 28) จากองค์ประกอบหลักของการออกแบบกราฟิก คือ ตัวอักษร และแผนภาพนี้ ทำให้ในปัจจุบันมีการออกแบบเว็บเพจบางเว็บเพจในรูปแบบการใช้อักษร เพื่อสื่อสารกับผู้ชม และในบางเว็บเพจใช้ภาพกราฟิก ในการสื่อสารแทนการบรรยายด้วยข้อความ ซึ่งล้วนมีข้อดีข้อเสียแตกต่างกันไป จึงต้องมีการเปรียบเทียบ การสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ที่มีในเว็บเพจเพื่อให้ทราบถึงการรับรู้ในด้านการสื่อสารให้ข้อมูล และด้านการสร้างแรงจูงใจ

จากประเด็นต่างๆที่กล่าวมาข้างต้น ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะเปรียบเทียบ การสื่อสารที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบคือการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยการสร้างสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์การรับนักศึกษาใหม่ของสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เพื่อศึกษาในด้านการรับรู้ข้อมูลของนักเรียนที่มีต่อสาระในเว็บเพจ และเจตคติต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ว่าการสื่อสารแต่ละแบบในเว็บเพจ มีความแตกต่างกันอย่างไร เพื่อเป็นแนวทางในการใช้สื่อสารสร้างเว็บเพจ สำหรับการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ให้มีประสิทธิภาพต่อไป

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิกโดยอาศัยเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นกรณีศึกษา
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิกโดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นกรณีศึกษา
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับการชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นกรณีศึกษา

1.3 สมมุติฐานของการวิจัย

1. การรับรู้ข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสาระ ที่สื่อด้วยอักษร กับที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อ สาระ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
2. เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับการชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

1.4 กรอบแนวคิดที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิดในการวิจัยดังนี้

1.4.1 ด้านการสื่อสาร

กรอบแนวความคิดด้านการสื่อสาร ผู้วิจัยได้ใช้กรอบแนวคิด กฎการสื่อสารของ Keith Davis (อ้างในวิรัช ลภีรัตนกุล. 2538 : 172) ว่าผู้รับสารจะเกิดปฏิกิริยาดังนี้

1. รับสารนั้นได้ (Receive)
2. เข้าใจสารนั้น (Understand)
3. ยอมรับ (Accept)
4. เกิดการปฏิบัติ (Action)
5. มีปฏิกิริยาตอบกลับ (Provide Feedback)

1.4.2 ด้านการสื่อสารด้วยอักษร

กรอบแนวคิดด้านการสื่อสารด้วยอักษรผู้วิจัยได้ประยุกต์จากหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร (อวยพร พานิชและคณะ. 2545 : 74) ดังนี้

1. การเขียนเล่าเรื่อง
2. การเขียนอธิบายให้คำจำกัดความ
3. การเขียนอธิบายเปรียบเทียบ
4. การเขียนอธิบายแบ่งประเภท
5. การเขียนอธิบายบอกขั้นตอนการปฏิบัติ
6. การเขียนโน้มน้าวใจ

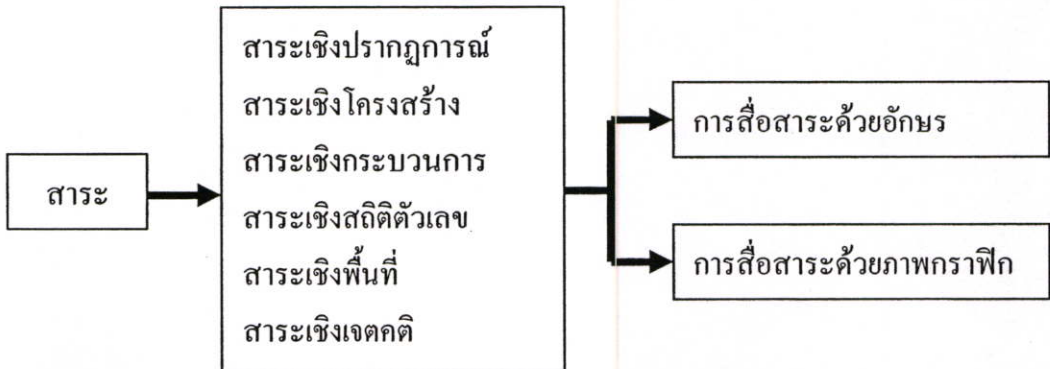
1.4.3 ด้านการสื่อสารด้วยกราฟิก

กรอบแนวคิดด้านการสื่อสารด้วยกราฟิก ผู้วิจัยใช้กรอบแนวความคิดจากหลักการนำเสนอข้อมูลด้วยภาพกราฟิก (ศิริพรณ์ ปีเตอร์. 2549 : 183) ดังนี้

- 1.การนำเสนอข้อมูลในเชิงสถิติ
 - การนำเสนอด้วยแผนภูมิ
 - การนำเสนอด้วยตาราง
- 2.การนำเสนอข้อมูลไม่ใช่เชิงสถิติ
 - แผนผังแสดงกระบวนการ
 - แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของเวลา
 - แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
 - แผนผังของสถานที่

1.4.4 สรุปกรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัยการเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีดังนี้

1.5 ขอบเขตของการวิจัย

1.5.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,812 คน จากโรงเรียน 23 โรงเรียน (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2547) [Internet]

2 กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 350 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากร จากตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของ Robert V. Krejcie (อ้างใน รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 80) และสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามการสุ่มได้อย่างลงตัว โดยมีวิธีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี โดยทำการสุ่มแบบแยกประเภทตามเขตพื้นที่ ซึ่งจังหวัดปทุมธานีประกอบด้วย 7 อำเภอ จึงเลือกอำเภอละ 1 โรงเรียนรวมเป็น 7 โรงเรียน และใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายเพื่อเลือกโรงเรียนที่มีขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถทำการทดลองได้ จึงได้โรงเรียน 7 โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้คือ

1. โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานีอำเภอ เมืองปทุมธานี
2. โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม อำเภอ คลองหลวง
3. โรงเรียนธัญบุรี อำเภอ ธัญบุรี
4. โรงเรียนปทุมวิไลวิทยาคม อำเภอ สามโคก
5. โรงเรียนเทพสิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี อำเภอ ลำลูกกา
6. โรงเรียนหนองเสือวิทยาคม อำเภอ หนองเสือ
7. โรงเรียนบัวแก้วเกษร อำเภอ ลาดหลุมแก้ว

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างนักเรียน โดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยการจับสลากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2548 โรงเรียนละ 50 คน

ขั้นที่ 3 แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียน โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน ดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มควบคุมชมสาระที่สี่ด้วยตัวอักษร โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร

กลุ่มที่ 2 กลุ่มทดลองชมสาระที่สี่ด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร

1.5.2 ตัวแปรในการวิจัย

ตัวแปรต้น คือ สื่อสาระ ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาระ ประกอบด้วย

1. สาระที่สื่อด้วยตัวอักษร ในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันฯ
2. สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันฯ

ตัวแปรตาม คือ

1. การรับรู้สาระ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์
2. เจตคติที่มีต่อ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

1.6 นิยามศัพท์

1. สาระ หมายถึง ข้อมูลการประชาสัมพันธ์ การรับนักศึกษาใหม่ของสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ประกอบด้วยสาระเชิงปรากฏการ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่และ สาระเชิงเจตคติ ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

(1) สาระเชิงปรากฏการณ หมายถึงข้อมูลความสัมพันธ์ของเวลา การวิวัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามลำดับเวลาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ข้อมูลประกอบกับการบันทึกประวัติศาสตร์ ข้อมูลเกี่ยวกับลำดับก่อนหลังเหตุการณ์

(2) สาระเชิงโครงสร้าง หมายถึงข้อมูลความเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ การผสมผสานจัดหมวดหมู่ ข้อมูลความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่

(3) สาระเชิงกระบวนการ หมายถึงข้อมูลกระบวนการเกิดของสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามธรรมชาติหรือกระบวนการขั้นตอนของการทำสิ่งต่างๆ ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบวิธีและกระบวนการปฏิบัติ

(4) สาระเชิงสถิติตัวเลข หมายถึงข้อมูลที่มุ่งนำเสนอให้เห็นถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องตัวเลข แนวโน้มของการเพิ่ม ลดหรือแสดงความแตกต่างของข้อมูลในสัดส่วนเปอร์เซ็นต์ ในการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงตัวเลข และเชิงปริมาณ

(5) สาระเชิงพื้นที่ หมายถึง ข้อมูลภาพรวมของพื้นที่ ตำแหน่ง สถานที่ ทิศทาง แผนผังของสถานที่ หรือแผนที่ ที่มีความสำคัญต่อการเดินทาง หรือการค้นหาคำแหน่งของสถานที่หนึ่งๆ

(6) สาระเชิงเจตคติ หมายถึงข้อมูลที่ส่งผลต่อความเชื่อ ความคิด ความรู้สึก ความพึงพอใจ เป็นข้อมูลที่สามารถโน้มน้าวชักจูง มีผลต่อการแสดงออกให้เปลี่ยนแปลงความคิดได้

2. การสื่อสารด้วยอักษร หมายถึง การใช้ตัวหนังสือ ข้อความ บรรยาย อธิบาย หรือโน้มน้าวใจ ในการสื่อสาร 6 ประเด็น ที่มีเนื้อหาของการประชุมสัมพันธสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

3. การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก หมายถึง การใช้ภาพ เส้น สี รูปทรง แผนผัง แผนภาพ แผนภูมิ ที่ไม่เคลื่อนไหว แทนการใช้อักษร ในการสื่อสาร 6 ประเด็น ที่มีเนื้อหาของการประชุมสัมพันธสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

4. เว็บไซต์ หมายถึง หน้าเอกสารอิเล็กทรอนิกส์ ที่บรรจุอยู่ในเว็บไซต์ เป็นข้อมูลดิจิทัล ที่นำเสนอผ่านเครื่องคอมพิวเตอร์

5. นักเรียน หมายถึง นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา ในสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี

6. การรับรู้ข้อมูล หมายถึง การมีความรู้ และความเข้าใจในสาระ 6 ประเด็น ที่สื่อด้วยอักษร และสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บไซต์ประชุมสัมพันธสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร

7. เจตคติ หมายถึง ระดับความคิดเห็นในแง่ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษรและสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บไซต์ประชุมสัมพันธสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร

8. แบบวัดการรับรู้หมายถึง แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดความรู้เดิมเกี่ยวกับสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ก่อนการชมสื่อสาระ และเพื่อวัดการรับรู้เกี่ยวกับสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์หลังการชมสื่อสาระที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบวัดความรู้เดิมและแบบวัดการรับรู้หลังการชมสื่อสาระเป็นแบบวัดอันเดียวกัน

9. แบบวัดเจตคติหมายถึง แบบวัดที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นเพื่อวัดเจตคติเดิมที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ก่อนการชมสื่อสาระ และเพื่อวัดเจตคติที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์หลังการชมสื่อสาระที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ซึ่งแบบวัดเจตคติเดิมและแบบวัดเจตคติหลังการชมสื่อสาระเป็นแบบวัดอันเดียวกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับ การสื่อสารด้วย ภาพกราฟิก กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นการวิจัยที่ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะทำการเปรียบเทียบการรับรู้ที่มีต่อสื่อสารที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบ คือแบบที่สื่อสารด้วยอักษรและแบบสื่อสารด้วยภาพกราฟิก เพื่อศึกษาว่าสารต่างๆที่ได้รับรู้นั้นสารประเภทใด ควรสื่อด้วยรูปแบบใด ผู้วิจัยจึงได้ศึกษาค้นคว้า และรวบรวม เอกสาร งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาที่สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ประกอบด้วยหัวข้อต่อไปนี้

- 2.1 การสื่อสาร
- 2.2 เจตคติ
- 2.3 จิตวิทยาการรับรู้
- 2.4 การออกแบบกราฟิก
- 2.5 การเขียนเพื่อการสื่อสาร
- 2.6 การออกแบบเว็บเพจ
- 2.7 การประชาสัมพันธ์
- 2.8 สารประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์
- 2.9 สรุปลักษณะและแนวคิด

2.1 การสื่อสาร

2.1.1 ความหมายของการสื่อสาร

Wilbur Schramm (อ้างในสุโขทัยธรรมาราช. 2531 : 6) ได้อธิบายว่าการสื่อสาร คือ การมีความเข้าใจร่วมกันต่อเครื่องหมายที่แสดงข่าวสาร

Edwaed Sapir (อ้างในสุโขทัยธรรมาราช. 2531 : 6) ได้อธิบายว่า การสื่อสารคือการตีความหมายโดยสัญชาตญาณต่อท่าทางที่แสดงเป็นสัญลักษณ์โดยไม่รู้ตัว ต่อความคิดและต่อพฤติกรรมของวัฒนธรรมของบุคคล

ดร.ปรมะ สตะเวทิน (อ้างในสุโขทัยธรรมาราช. 2531 : 7) อธิบายว่าการสื่อสารคือ กระบวนการของการถ่ายทอดสาร จากบุคคลฝ่ายหนึ่งซึ่งเรียกว่าผู้ส่งสาร ไปยังบุคคลอีกฝ่ายหนึ่ง เรียกว่าผู้รับสาร โดยผ่านสื่อ

วิรัช ลภีรัตนกุล (2538 : 159) ได้ให้ความหมายว่า การติดต่อสื่อสารคือกระบวนการในการส่งผ่านหรือสื่อความหมายระหว่างบุคคล

จากนิยามข้างต้นแสดงถึงความหมายที่กว้างของการสื่อสารซึ่งการสื่อสารไม่ใช่แต่เพียงการใช้ภาษาพูด การสื่อสารเป็นการใช้หลักความสัมพันธ์ที่เป็นภาษาสากลให้ผู้รับสารและผู้ส่งสารมีความเข้าใจตรงกัน

2.1.2 องค์ประกอบและกระบวนการสื่อสาร

องค์ประกอบของการสื่อสารนั้นมีผู้แจกแจงไว้แตกต่างกันมากมาย โดยองค์ประกอบที่สำคัญของการสื่อสารนั้นมีอยู่ 4 ประการ คือ (วิรัช ลภีรัตนกุล. 2538 :159)

1. ผู้สื่อสารหรือผู้ส่งสาร
2. ข่าวสารหรือเนื้อหาสาระเรื่องราว
3. ช่องทาง
4. ผู้รับ

ในส่วนกระบวนการสื่อสารได้มีนักทฤษฎีการสื่อสารได้สร้างแบบจำลองกิจกรรมการติดต่อสื่อสารไว้ต่าง ๆ มากมายซึ่งทฤษฎีและแบบจำลองการสื่อสารชั้นพื้นฐานที่สำคัญ 5 แบบดังนี้ (อ้างในสุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531 : 134 - 141)

1. แบบจำลองตามแนวคิดของลาสเวล (Harold D. Lasswell) มีแบบจำลองโดยการตอบคำถามต่อไปนี้ ใคร กล่าวอะไร ในช่องทางใด ถึงใครพร้อมด้วยผลอะไร
2. แบบจำลองตามแนวคิดของเชนน์และวีเวอร์ (C.Shannon and W.Weaver) มีแบบจำลองการสื่อสารที่เกิดขึ้นจากการกระทำของผู้ส่งสารไปยังผู้รับสารเพียงฝ่ายเดียว
3. แบบจำลองตามแนวความคิดของสจูดและชเรมม (CE.Dsgood and Wilbus Schramm) เป็นแบบจำลองเชิงวงกลม ที่ผู้รับสารกระทำหน้าที่อย่างเดียวกับผู้รับสาร โดยมีการเข้ารหัส ถอดรหัสและการตีความ
4. แบบจำลองตามแนวความคิดของเบอร์โล (David k.Berlo) ประกอบด้วยพื้นฐานสำคัญ 6 ประการคือ ต้นแหล่งสาร ผู้เข้ารหัส สาร ช่องทาง ผู้ถอดรหัส และผู้รับ
5. แบบจำลองตามแนวความคิดของเกิร์บเนอร์ (George Gerbner) ซึ่งจะมีรูปแบบของแบบจำลองต่างออกไป ขึ้นอยู่กับว่าจะใช้อธิบายสถานการณ์ของการสื่อสารชนิดใด โดยมีองค์ประกอบของการสื่อสาร คือ บุคคลผู้หนึ่ง รับรู้เหตุการณ์อย่างหนึ่ง และมีปฏิกิริยาในสถานการณ์หนึ่งผ่านวิธีการบางอย่าง เพื่อจัดทำให้เนื้อเรื่องที่มีอยู่ อยู่ในรูปแบบอย่างหนึ่งและในการบริบทหนึ่งนำเนื้อหาไปพร้อมด้วยผลบางอย่าง

ซึ่งหลักสำคัญของการติดต่อสื่อสาร นั่นคือการทำให้ผู้รับสาร รับประทานนั้นได้ ดังที่ผู้ส่งสารคาดหวัง หลักสำคัญของการติดต่อสื่อสารประกอบด้วยหลัก 7 ประการดังนี้ (วิรัช ลภีรัตนกุล. 2538 : 66)

1. ความน่าเชื่อถือ
2. ความเหมาะสมกลมกลืนกับสภาพแวดล้อม
3. เนื้อหาสาระ
4. ความชัดเจน
5. ความต่อเนื่องและความสม่ำเสมอ
6. ช่องทางในการสื่อสาร
7. ชีตความสามารถของผู้รับ

2.1.3 ผลของการสื่อสารต่อบุคคล

การสื่อสารนั้นเป็นกระบวนการ ของสองฝ่าย คือผู้รับสารกับผู้ส่งสาร เมื่อเกิดกระบวนการสื่อสารขึ้น ผู้ส่งสารย่อมได้การตอบกลับจากผู้รับสาร ความคาดหวังจากผู้ส่งสารนี้ Keith Davis (อ้างในวิรัช ลภีรัตนกุล. 2538 : 172) เรียกว่ากฎ 5 ข้อ แห่งการสื่อสารประกอบด้วย

1. รับประทานนั้นได้ (Receive)
2. เข้าใจสารนั้น (Understand)
3. ยอมรับ (Accept)
4. เกิดการปฏิบัติ (Action)
5. มีปฏิกิริยาตอบกลับ (Provide feedback)

ผลของการสื่อสารต่อบุคคล เป็นผลจากการรับรู้ พรสิทธิ์ พิพัฒชนานุรักษ์ (อ้างใน สุโขทัยธรรมาราช . 2531 : 426) จึงใช้วิธีการจำแนกวัตถุประสงค์การศึกษาของเบนจามินเอสบลูม (Benjamin S. Bloom) และคณะมาเป็นทฤษฎีในการอธิบายดังนี้

1. ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงพุทธิพิสัย
2. ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงเจตพิสัย
3. ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงทักษะพิสัย

โดยในที่นี้จะกล่าวถึงรายละเอียดของ ผลการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงพุทธิพิสัย และผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงเจตคติพิสัย

ผลการสื่อสารต่อบุคคลในก้านการเปลี่ยนแปลงพุทธิพิสัย หมายถึง ผลของการสื่อสารที่ผู้ส่งสารต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสารเกี่ยวกับความรู้ ความคิด ซึ่งเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง สามารถแบ่งแยกได้เป็น 6 ระดับคือ

2.1.3.1. ความรู้ – ความจำ (Knowledge or Recall)

คือการสื่อสารที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ผู้รับสารสามารถจำหรือระลึกได้ มี 3 ลักษณะ คือ

1. ความรู้เฉพาะเรื่องที่ทำกรสื่อสาร ซึ่งผู้ส่งสารต้องการให้ผู้รับสารสามารถจำหรือระลึกเรื่องราวจากสารที่ส่งไปให้เป็นส่วนย่อย ๆ ได้ เช่น

(1) ความจำเกี่ยวกับคำหรือศัพท์ ซึ่งผู้ส่งสารทำการส่งสารให้ผู้รับสารได้รับรู้เกี่ยวกับความหมายของคำ และผู้รับสารสามารถบอก หรือทบทวนคำหรือศัพท์นั้นได้โดยไม่คลาดเคลื่อน

(2) ความรู้เกี่ยวกับความจริงเฉพาะเรื่อง ซึ่งเป็นเรื่องที่ทั้งผู้ส่งสารและผู้รับสารต่างก็รู้และเข้าใจในสิ่งเดียวกันแล้ว ทำกรสื่อสารกัน โดยไม่ต้องอธิบายขยายความกันในระหว่างการสื่อสาร และต่างฝ่ายต่างก็รู้ว่าความจริงที่กล่าวถึงนั้นคืออะไร อาทิ รั้ววัน เดือน ปี เหตุการณ์ สถานที่ เป็นต้น

2. ความรู้เกี่ยวกับวิถีทางและวิธีการดำเนินงานเรื่องใดเรื่องหนึ่งโดยเฉพาะการสื่อสารในลักษณะนี้ ผลของการสื่อสารจะเป็นที่รู้จักกันเฉพาะระหว่างผู้ส่งสารและผู้รับสารเนื่องจากต่างฝ่ายต่างได้รับรู้ในระเบียบแบบแผนการหล่อหลอมอย่างเดียวกัน จึงไม่จำเป็นต้องขยายความในระหว่างการสื่อสาร ก็สามารถสื่อความหมายได้โดยเข้าใจในวิธีการของเรื่องที่สื่อสารกัน เช่น

(1) ความรู้เกี่ยวกับเรื่องระเบียบแบบแผน ประเพณี

(2) ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับก่อนหลัง

(3) ความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่

(4) ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์

(5) ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีและกระบวนการ

3. ความรู้เกี่ยวกับการรวบรวมแนวคิดและโครงสร้าง ผลการสื่อสารที่เกิดขึ้นในลักษณะนี้ ต่างฝ่ายต่างก็รู้กันอยู่แล้วว่า เนื้อหาของสารที่สื่อสารกันเป็นอะไร ฉะนั้นความเข้าใจในผลของการสื่อสารระหว่างผู้รับสารจึงตรงกับผู้ส่งสารกำหนดไว้ เช่น

(1) ความรู้เกี่ยวกับหลักการและข้อสรุปทั่วไป ซึ่งความรู้ประเภทนี้เป็นเรื่องที่ถูกกำหนดให้เป็นที่รับรู้กันอย่างสากลแล้วว่ามีลักษณะอย่างไร จึงไม่ต้องขยายความถึงหลักการและข้อสรุปในเรื่องนั้นๆ ก็เป็นที่เข้าใจกันในระหว่างการสื่อสาร

(2) ความรู้เกี่ยวกับทฤษฎีและโครงสร้าง เป็นความรู้ในลักษณะเดียวกับที่กล่าวแล้ว แต่ได้ถูกกำหนดเป็นทฤษฎีและโครงสร้างที่มีความแน่นอนสูงกว่า เมื่อผู้ส่งสารได้กล่าวถึงส่วนนี้ก็เป็นที่ยอมรับและเข้าใจกันกับผู้ส่งสารว่าเป็นเรื่องอะไร หมายความว่าอย่างไร โดยไม่ต้องขยายความเช่นกัน

2.1.3.2 ความเข้าใจ (Understanding or Comprehension)

เป็นผลของการสื่อสารที่ผู้รับสารสามารถแปลความได้ ตีความได้ และขยายความด้วยคำพูดของตนเองได้ โดยมีความเข้าใจในเรื่องราวหรือเนื้อหาของสาร แบ่งเป็น 3 ลักษณะ

1. การแปลความ เป็นการจับใจความของสารได้อย่างถูกต้อง ตรงกับสิ่งที่สื่อความหมายไป
2. การตีความ เป็นการอธิบายความหมาย หรือสรุปเรื่องราวของสารโดยการจัดระเบียบขึ้นใหม่ หรือรวบรวมเรียงขึ้นใหม่โดยมีสาระของสารคงเดิม เพื่อมุ่งหมายให้เข้าใจในเรื่องราวต่างๆ มากยิ่งขึ้น
3. การขยายความ เป็นการขยายเนื้อหาของสารที่เหนือไปกว่าขอบเขตที่รู้ อันเป็นการขยายจัดการอ้างอิงหรือแนวโน้มจากที่เกินเลขข้อมูลเพื่อเสริมให้เกิดความเข้าใจ

2.1.3.3 การนำไปใช้ (Application)

เป็นการที่ผู้รับสารนำเนื้อหาสาระของสาร อันเกิดจากความรู้ความเข้าใจในวิธีการ แนวคิด หลักการ และทฤษฎี ไปใช้ในสถานการณ์ใหม่หรือสถานการณ์ที่เป็นจริงได้

2.1.3.4 การวิเคราะห์ (Analysis)

เป็นความสามารถของผู้รับสาร ในการแยกเนื้อหาสาระที่สับสนปะปน ออกเป็นหน่วยหรือองค์ประกอบย่อยได้อย่างมีความหมาย และแสดงให้เป็นถึงลำดับชั้นความคิด และความสัมพันธ์ต่อกันให้ชัดเจนยิ่งขึ้น แบ่งได้ 3 ลักษณะ คือ

1. การวิเคราะห์ส่วนประกอบ เป็นการที่ผู้รับสารสามารถแยกให้เห็นหน่วยย่อย ๆ ที่เป็นส่วนประกอบสำคัญของสารออกจากกันได้อย่างมีความหมาย
2. การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นการที่ผู้รับสารสามารถแยกการประสานหรือความสัมพันธ์ระหว่างองค์ประกอบต่างๆ ของสารของจากกันได้อย่างมีความหมาย
3. การวิเคราะห์หลักการเชิงจัดดำเนินงาน เป็นการที่ผู้รับสารสามารถชี้ให้เห็นระบบจัดการและวิธีการรวบรวมองค์ประกอบต่างๆ เข้าด้วยกัน

2.1.3.5 การสังเคราะห์ (Synthesis)

เป็นความสามารถของผู้รับสารในการนำหน่วยต่าง ๆ หรือส่วนต่าง ๆ ของสารจัดเรียงหรือรวบรวมเข้าด้วยกันอย่างมีระบบ เป็นแบบแผนเพื่อให้ได้แนวทางใหม่ อันจะนำไปสู่การแก้ไขปัญหาได้ แบ่งออกเป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การสังเคราะห์ข้อความ เป็นการผูกข้อความขึ้น โดยการพูดหรือเขียนของผู้รับสารภายหลังจากการรับสาร เพื่อที่จะสื่อสารความคิด ความรู้สึก หรือประสบการณ์ที่ได้ประมวลสังเคราะห์แล้วนั้น ไปยังผู้อื่นต่อไป

2. การสังเคราะห์แบบแผนงาน เป็นการพัฒนาหรือเสนอแนวคิดการทำงานของผู้รับสารภายหลังจากการสื่อสาร เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของงานที่ได้รับมอบหมายหรือที่คิดทำขึ้นเอง

3. การสังเคราะห์ความสัมพันธ์ เป็นความสามารถของผู้รับสารในการพัฒนาหรือจัดลำดับความสัมพันธ์ของสารขึ้นใหม่ เพื่อใช้เป็นเครื่องจำแนกหรืออธิบายข้อมูลหรือปรากฏการณ์บางอย่าง

2.1.3.6 การประเมินค่า (Evaluation)

เป็นความสามารถของผู้รับสารในการตัดสินคุณค่าของสารตามเกณฑ์ที่กำหนดได้อย่างถูกต้อง แบ่งเป็น 2 ลักษณะ คือ

1. การประเมินค่าตามเกณฑ์ภายใน ประเมินค่าจากข้อมูลพื้นฐานในตัวของผู้รับสารว่า สารนั้นมีคุณค่ามากน้อยเพียงไร ให้การยอมรับหรือไม่ ควรนำไปปฏิบัติหรือไม่

2. การประเมินค่าตามเกณฑ์ภายนอก ประเมินค่ากับเกณฑ์ภายนอกกว่า ภายหลังจากรับสารแล้ว ผู้รับสารจะยอมรับหรือไม่ และจะนำไปปฏิบัติหรือไม่เพียงใด

จากที่กล่าวมานี้จึงเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมความรู้ ความคิดภายหลังจากการสื่อสาร ซึ่งหมายถึงผลของการสื่อสารต่อบุคคลในการเปลี่ยนแปลงพุทธิพิสัยนั้นเกิดขึ้นในส่วนสมองเป็นสำคัญ ผลในลักษณะนี้ อาจอยู่ในรูปแบบแฝงที่ไม่ปรากฏให้เห็นทันทีทันใด แต่อย่างไรก็ตามผลของการสื่อสารได้เกิดขึ้นแล้ว

สำหรับผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงเจตนิสัย นั้นหมายถึง วัตถุประสงค์ที่เกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์ และทัศนคติ ซึ่งมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมของผู้เรียน ฉะนั้น วัตถุประสงค์เจตพิสัยจึงมีความสำคัญมาก Combs (1982) ได้กล่าวว่า โรงเรียนควรจะเน้น วัตถุประสงค์ด้านเจตพิสัยตั้งแต่เด็กเข้าโรงเรียน และพยายามที่จะพัฒนาให้อยู่ในทางบวกเสมอ จากการวิจัยเกี่ยวกับนักเรียนที่มีความสัมฤทธิ์ผลในการเรียนสูง พบว่า นักเรียนเหล่านี้มักจะเป็นผู้ที่มีทัศนคติที่ดีต่อครู และวิชาเรียน รวมทั้งมีทัศนคติที่ต่อตนเองด้วย การเขียนวัตถุประสงค์เกี่ยวกับเจตพิสัยควรจะใช้การแบ่งลำดับขั้นของเจตพิสัยโดย Krathwohl, Bloom Masia (1964) ซึ่งแบ่งเจตพิสัยเป็น 5 ระดับดังต่อไปนี้

1. การรับหรือการใส่ใจ (Receiving or Attending) หมายถึงสภาพที่ผู้เรียน เริ่มที่จะเตรียมรับตอบสนองต่อสิ่งเร้าที่อยู่รอบตัว ดังจะเห็นได้จากพฤติกรรมที่แสดงออก โดยแสดงความตั้งใจที่จะยอมรับรู้หรือรับฟัง

2. การตอบสนอง (Responding) หมายถึง การตอบสนองต่อสิ่งเร้าด้วยความเต็มใจหรือแสดงความพอใจในการตอบสนอง ตัวอย่างเช่น นักเรียนที่ไปฟังปาฐกถา นักเรียนดบมือระหว่างเวลาที่ปาฐกถา และตอนที่ปาฐกถาพูดจบแล้ว ยินดีและเต็มใจจะเขียนเกี่ยวกับสิ่งที่ได้ฟัง

3. การเห็นคุณค่า (Valuing) หมายถึง การที่ผู้เรียนมีพฤติกรรมตอบสนอง เพราะเห็นคุณค่าของสิ่งที่เรียนด้วยตนเอง เพราะเห็นคุณค่าไม่ใช่ทำเพราะกลัวถูกทำโทษ อาจจะแบ่งออกเป็น

3.1 การยอมรับค่านิยม (Acceptance of a Value) หมายถึงการที่ผู้เรียนมีความเชื่อว่าสิ่งนั้นมีค่านิยมที่ควรจะยอมรับ เป็นต้นว่า นักเรียนที่ชอบเรียน “ภาษาไทย” เพราะเห็นว่ามีค่านิยมในฐานะเป็นคนไทยควรจะรู้ภาษาไทยให้แตกฉาน

3.2 การดีค่านิยมว่าสำคัญมากหรือน้อย (Preference for a Value) ตัวอย่างเช่น ผู้เรียนเห็นว่าวิชาภาษาไทยสำคัญว่าภาษาอังกฤษ เพราะเป็นภาษาของชาติ

3.3 การมีการผูกมัดตนเอง (Commitment) หมายถึง การยอมรับต่อตนเองและผู้อื่นว่า ค่านิยมอันใดอันหนึ่งเป็นสิ่งที่ตนยึดถือและจะพยายามอุทิศตนทำงานเพื่อค่านิยมนั้น ตัวอย่างเช่น ถ้านักเรียนเห็นคุณค่าหนังสือและคิดว่าควรจะรักษาให้คงทนก็อาจจะช่วยเจ้าหน้าที่ห้องสมุดทำงานเพื่อรักษาหนังสือ

4. การรวบรวมค่านิยม (Organization) เมื่อผู้เรียนยอมรับค่านิยมหลายอย่างเข้าเป็นส่วนหนึ่งของความคิด ผู้เรียนจะพบว่า มีค่านิยมหลายอย่างมีความสัมพันธ์กันอย่างใกล้ชิด ผู้เรียนรวบรวมค่านิยมเข้าด้วยกัน หรืออาจจะเปรียบเทียบกันว่าค่านิยมใดมีความสำคัญตามความคิดมากน้อย

5. การยอมรับค่านิยมเป็นส่วนหนึ่งของปรัชญาที่มีผลต่อการแสดงออกทางพฤติกรรม (Characterization) ในขั้นนี้ค่านิยมจะเป็นส่วนหนึ่งของบุคลิกภาพของผู้เรียน ค่านิยมจะเป็นแรงภายในที่กระตุ้นให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรม ตัวอย่างเช่นบุคคลที่ยึดถือว่าความเมตตาเป็นคุณธรรมที่ทุกคนควรจะถือเป็นหลักในการดำเนินชีวิต พฤติกรรมที่แสดงออกของบุคคลนั้นต่อผู้อื่นจะเป็นเครื่องชี้ว่าบุคคลนั้นมีความเมตตาอย่างสม่ำเสมอ

จากข้อมูลในเรื่องของการสื่อสาร ที่สอดคล้องกับการวิจัย เป็นการกระทำเพื่อให้กลุ่มตัวอย่าง เกิดผลจากการสื่อสาร ทั้ง 2 รูปแบบ ซึ่งผลที่เกิดจากการสื่อสาร ต่อบุคคลนั้นผู้วิจัยได้นำมาเป็นแนวทางในการศึกษา 2 ด้าน คือ ผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้าน การเปลี่ยนแปลงพุทธิพิสัย ซึ่งเป็นผลของการสื่อสารที่ผู้ส่งสารต้องการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับสาร เกี่ยวกับความรู้ ความคิดซึ่งเป็นผลของการเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้นในสมอง ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับแนวโน้มและลำดับก่อนหลัง
2. ความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่
3. ความรู้เกี่ยวกับเกณฑ์
4. ความรู้เกี่ยวกับระเบียบวิธีและกระบวนการ
5. ความรู้เกี่ยวกับความจริงเฉพาะเรื่อง

และผลของการสื่อสารต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงเจตพิสัย ซึ่งเป็นผลการเปลี่ยนแปลงที่เกี่ยวกับความรู้สึก อารมณ์ และทัศนคติ มีด้วยกัน 5 ระดับ ซึ่งการเปลี่ยนแปลงในด้านนี้จะกล่าวถึง

ในการเปลี่ยนแปลงของเจตคติ โดยการใช้ทฤษฎีการจูงใจตามลำดับขั้นตอนความต้องการของ Maslow ในเรื่องเจตคติเพื่อใช้เป็นแนวทางในการกำหนดสาระด้านเจตคติที่จะสื่อต่อไป

2.2 เจตคติ

2.2.1 แนวความคิด

เจตคติ หรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ทักษะคติ ทั้งสองคำมีความหมายเดียวกันซึ่งมาจากภาษาอังกฤษว่า Attitude ซึ่งมีนักจิตวิทยาและผู้รู้ได้ให้ความหมายไว้ดังนี้

สุรางค์ โคว์ตระกูล (2533 : 246) ได้ให้ความหมายของทักษะคติว่าเป็นความโน้มที่มีอิทธิพลต่อพฤติกรรมสนองต่อสิ่งแวดล้อมหรือสิ่งเร้า ซึ่งอาจเป็นได้ทั้งคน วัตถุ สิ่งของ หรือความคิด (Ideas) ทักษะคติจะเป็นสิ่งที่เรารู้และเป็นการแสดงออกของค่านิยมและความเชื่อของบุคคล

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 80) ได้กล่าวถึงเจตคติว่าเป็นสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิดและการกระทำทำให้ไม่ยอมรับข้อเท็จจริงอื่นได้ เจตคติของบุคคลใดก็เป็นประสบการณ์ที่บุคคลนั้นมีอยู่ บางครั้งไม่สามารถอธิบายได้ว่า มีความรู้สึกและคิดเช่นนี้ เพราะได้รับอิทธิพลจากประสบการณ์บางอย่างมาโดยไม่รู้ตัว

ขนิษฐา วิเศษสาคร (2544 : 300) ได้ให้ความหมายของเจตคติ ว่าหมายถึงท่าที ความรู้สึกของบุคคลที่มีต่อสิ่งต่าง ๆ ได้แก่ คน สัตว์ สิ่งของ หรือสถานการณ์ต่างๆ ในทางที่ดี หรือไม่ดี ความรู้สึกดังกล่าวมีลักษณะคงทนทำให้บุคคลพร้อมเสมอที่จะได้ตอบสนองต่อสิ่งเร้าต่าง ๆ

Allport (อ้างในปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543 : 80) ได้ให้ความหมายของเจตคติว่าเป็นสภาวะของจิตใจ และสภาพทางสมองในลักษณะที่พร้อม จะกำหนดแนวทางของการตอบสนองของบุคคลต่อสิ่งเร้าซึ่งมีวัตถุหรือสภาพแวดล้อมต่างๆ ที่สัมพันธ์กัน

กล่าวโดยสรุปเจตคติคือสิ่งที่มีอิทธิพลต่อความคิด พฤติกรรมและส่งผลถึงการแสดงออกของบุคคลนั้นๆ ทำให้มีความโน้มเอียงไปทางหนึ่งทางใด เจตคติเป็นความรู้สึกที่คงทนแต่สามารถเปลี่ยนแปลงได้

2.2.2 องค์ประกอบเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติประกอบด้วย 3 องค์ประกอบ (ขนิษฐา วิเศษสาคร. 2543 : 301) ที่สำคัญ คือ

1. องค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจ (Cognitive domain) ได้แก่ ความเชื่อ ความคิด และความรู้เกี่ยวกับข้อเท็จจริงที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ
2. องค์ประกอบด้านอารมณ์ (Affective domain) ได้แก่ ความรู้สึกชอบหรือไม่ชอบ ดีหรือไม่ดี ที่บุคคลมีต่อสิ่งที่ทำให้เกิดเจตคติ

สำนักหอสมุดกลาง พระจอมเกล้าลาดกระบัง

3. องค์ประกอบด้านพฤติกรรม (Behavioral domain) ได้แก่ แนวโน้มในการแสดงออกของบุคคลต่อสิ่งต่างๆ หรือสถานการณ์ต่างๆ ในทางที่จะสร้างความสัมพันธ์หรือไม่สร้างความสัมพันธ์กับสิ่งที่ก่อให้เกิดเจตคติ

องค์ประกอบของเจตคติทั้ง 3 ประการ มีความสัมพันธ์เกี่ยวข้องกับองค์ประกอบด้านความรู้ความเข้าใจไม่ดี ความรู้สึกในองค์ประกอบด้านอารมณ์ก็ควรจะไม่ชอบและต้องสอดคล้องกับการแสดงออกในองค์ประกอบด้านพฤติกรรม

2.2.3 การเกิดเจตคติ

เมื่อแรกเกิดมนุษย์เราจะไม่มีเจตคติ เปรียบได้ดั่งผ้าขาวที่พร้อมรับทุกสิ่งทุกอย่างไว้ เมื่อเติบโตขึ้นเจตคติต่างๆ เริ่มเกิดขึ้น จากประสบการณ์และการเรียนรู้ เจตคติจึงมีต้นเหตุมาจากสิ่งต่อไปนี้ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543 : 82)

1. การอบรมเลี้ยงดูเป็นส่วนสำคัญในการปลูกฝังเจตคติ เช่นการอบรมเลี้ยงดูพ่อแม่ พี่เลี้ยง ญาติพี่น้องเป็นสิ่งที่อยู่ใกล้ตัวมากที่สุด
2. เกิดจากการรวบรวมประสบการณ์ อาจเกิดจากประสบการณ์หลาย ๆ ด้านก็ได้ อาจเกิดขึ้นทีละเล็กทีละน้อยหรือเกิดขึ้นทันทีทันใดก็ได้
3. เกิดจากการเรียนรู้ความสัมพันธ์กันเพื่อในกลุ่มเดียวกันจะมีเจตคติที่มีอิทธิพลต่อเพื่อนในกลุ่ม
4. การเอาอย่างเจตคติเกิดขึ้นได้เมื่อมีต้นแบบและต้นแบบนั้นเป็นบุคคลที่เราพอใจ จะเชื่อถือและศรัทธาหรือเป็นผู้เราเคารพเชื่อฟังอิทธิพลต่อเพื่อนในกลุ่ม
5. การเอาอย่างเจตคติเกิดขึ้นได้เมื่อมีต้นแบบและต้นแบบนั้นเป็นบุคคลที่เราพอใจ จะเชื่อถือและศรัทธาหรือเป็นผู้เราเคารพเชื่อฟัง

กล่าวโดยสรุปเจตคติ จะเกิดขึ้นจากประสบการณ์การเรียนรู้ ที่เกิดจากบุคคลรอบข้าง ที่มีการสั่งสมประสบการณ์เป็นเวลานาน หรือมีความประทับใจเป็นพิเศษ

2.2.4 การเปลี่ยนแปลงเจตคติ

เจตคตินั้นแม้จะเปลี่ยนแปลงได้ยาก แต่สามารถเปลี่ยนแปลงตามชุมชนหรือสังคมที่บุคคลนั้นเป็นสมาชิก เนื่องจากชุมชนหรือสังคมหนึ่ง ๆ อาจมีค่านิยมนี้เป็นอุดมการณ์ (สุรางค์ ไคว์ตระกูล. 2533 : 246)

เจตคติอาจเปลี่ยนแปลงจากบวกเป็นลบ หรือจากลบเป็นบวก ซึ่งบางครั้งเรียกว่าการเปลี่ยนแปลงทิศทางของเจตคติ หรืออาจเปลี่ยนแปลงความเข้มข้น (Intensity) หรือความมากน้อย เจตคติบางอย่างอาจจะหยุดเลิกไปได้ นั่นหมายความว่าเราสามารถแบ่งการเปลี่ยนแปลงเจตคติ ได้ 2 ประเภทใหญ่ๆ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543 : 82) คือ

1. การเปลี่ยนแปลงไปในทางเดียวกัน (Congruent change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติเดิมไปในทางบวกเพิ่มมากขึ้น แต่ถ้าเจตคติเดิมเป็นลบก็จะเพิ่มขึ้นในทางลบด้วย

2. การเปลี่ยนแปลงไปคนละทาง (Incongruent change) หมายถึง การเปลี่ยนแปลงเจตคติจากเดิมเป็นไปในทางบวกก็ลดไปเป็นทางลบหรือเดิมจากทางลบเป็นทางบวก และวิธีที่สามารถ เปลี่ยนแปลงเจตคติได้นั้น ขนิษฐา วิเศษสาธร (2543 : 303) ได้อธิบายวิธีการเปลี่ยนแปลงไว้ดังนี้

1. สร้างเจตคติขึ้นมาใหม่ หากต้องการเปลี่ยนเจตคติมีเจตคติเดิมเป็นกลางต่อสิ่งต่าง ๆ เราก็พยายามเชื่อมโยงความสำคัญของสิ่งที่เราจะเปลี่ยนให้เข้ากับค่านิยมเดิมของเขาว่าสำคัญอย่างไร

2. การลบล้างเจตคติเดิม แล้วสร้างเจตคติใหม่เป็นการเปลี่ยนเจตคติในทางตรงกันข้ามจากไม่ชอบเป็นชอบต้องลบล้างความเชื่อเดิมทั้งหมดเสียก่อนแล้วจึงเปลี่ยนเจตคติภายหลัง

3. เสริมแรงเจตคติเดิม ที่มีอยู่แล้วให้เพิ่มมากขึ้น โดยเพิ่มความเข้มของเจตคติให้มากยิ่งขึ้น

4. เปลี่ยนองค์ประกอบของเจตคติ เป็นการเปลี่ยนที่องค์ประกอบต่างๆ ของเจตคติ เช่น ทำให้เกิดอารมณ์ทางลบหรือทางบวก ให้ความรู้ใหม่ที่สนับสนุนให้เกิดเจตคติต่อสิ่งนั้น

5. การโน้มน้าวชักจูง ทำได้โดยการโน้มน้าวชักจูงแนะนำ หรือกระตุ้นให้เกิดการเปลี่ยนแปลงเจตคติ โดยใช้สื่อสารมวลชน และการโฆษณาเป็นสื่อ

กล่าวโดยสรุปการเปลี่ยนแปลงเจตคตินั้นสามารถทำได้กับบุคคลโดยหลายวิธี ส่วนความยากง่ายก็ขึ้นอยู่กับเจตคติเดิมที่มีอยู่ว่าจะเปลี่ยนแปลงไปในทางใดและใช้วิธีการใดให้ได้ผล

ซึ่งการจูงใจเป็นวิธีการที่เน้นถึงความต้องการภายใน มาเป็นตัวกระตุ้นให้เกิดความชอบสนใจ และเกิดพฤติกรรมเฉพาะอย่างขึ้น ซึ่ง Maslow ได้ให้ทฤษฎีหลักของการจูงใจ โดยมีแนวคิดว่า ความต้องการของมนุษย์มีเป็นขั้นตอนและต้องการในขั้นที่สูงขึ้นไปเรื่อยๆ ด้วยกัน 5 ขั้นตอนคือ

1. ความต้องการทางด้านร่างกาย (Physiological) ได้แก่ ความต้องการทางด้านร่างกาย ที่อยู่อาศัย ความหิว และความกระหายน้ำ

2. ความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย (Security) ได้แก่ ทางด้านร่างกาย และทางด้านเศรษฐกิจ

3. ความต้องการทางด้านสังคม (Social) ได้แก่ การเป็นพวกพ้อง การยอมรับ และการมีอิทธิพล

4. ความต้องการชื่อเสียง (Esteem) ได้แก่ ฐานะภาพ การได้รับความยอมรับนับถือ และการที่ตนเองมีชื่อเสียง

5. ความต้องการที่จะมีความสำเร็จตามความนึกคิดของตนเอง (Self Actualization) ได้แก่ ความสำคัญส่วนบุคคล ความสำเร็จของงาน และความประสบความสำเร็จหรือได้รับโอกาสทำงานที่มีลักษณะท้าทาย

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกใช้ลำดับขั้นความต้องการของ Maslow ในขั้นความต้องการความมั่นคง ปลอดภัย และความต้องการทางด้านสังคม เป็นแนวทางในการสื่อสารการโน้มน้าวให้เกิดการเปลี่ยนแปลงของเจตคติ เพื่อวัตถุประสงค์ทดสอบสาระของสื่อสาระทั้งสองรูปแบบ ที่มีผลต่อเจตคติของกลุ่มเป้าหมาย ภายหลังจากชมสื่อสาระ และใช้ทดสอบความแตกต่างของสาระทั้งสองรูปแบบที่มีผลต่อความรู้สึก นึกคิดด้วย

2.3 จิตวิทยาการรับรู้

2.3.1 ความหมายของการรับรู้ (Perception)

การรับรู้เป็นสิ่งที่อยู่คู่กันมากับมนุษย์ เมื่อมนุษย์มีชีวิตหรือเกิดขึ้นมาก็เริ่มรับรู้สิ่งต่างๆ รอบๆ ตัวที่ได้สัมผัส การรับรู้จึงเป็นกระบวนการหนึ่งของมนุษย์ที่มีมาตั้งแต่เกิด การรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่เราสามารถแสดงความรู้ และตีความหมายจากสิ่งที่ได้เห็น สิ่งที่ได้ยิน และสิ่งที่รู้จัก ด้วยประสาทสัมผัส ว่าสิ่งนั้นคืออะไรซึ่งมีทั้งวัตถุสิ่งของและสังคม (ปรียาพร วงสอนบุตร โรจน์. 2543 : 65) การตีความหมาย การรับสัมผัสนี้ ยังก่อให้เกิดเป็นสิ่งที่มีความหมาย ซึ่งการตีความหมายต้องอาศัยประสบการณ์หรือการเรียนรู้ร่วมด้วย (โยชิน ศันสนายุทธ์และคณะ. 2533 : 43)

การรับรู้เป็นสิ่งที่ต้องศึกษาควบคู่กันกับการรู้สึกสัมผัสหรือการรู้สึก (Sensation) เพราะไม่ว่าการที่มนุษย์รับรู้สิ่งใด นั้นหมายถึงสิ่งนั้นจะต้องผ่านเข้ามาทางประสาทสัมผัสก่อนและต่อมาสมองจะตีความจากการรู้สึกสัมผัส ออกมาเป็นสิ่งที่มีความหมายการรับรู้จำเป็นต้องอาศัยการเรียนรู้ ประสบการณ์ อารมณ์ แรงจูงใจ ความเชื่อและเจตคติ มาเกี่ยวข้องด้วย การรับรู้จึงหมายถึงกระบวนการซึ่งบุคคลแปล หรือตีความหมายของการรู้สึกสัมผัสที่ได้รับออกมาเป็นหนึ่งสิ่งใดที่มีความหมาย หรือที่เรารู้จักเข้าใจได้ (ขนิษฐา วิเศษสาธิต. 2544 : 107)

2.3.2 การรู้สึกสัมผัส

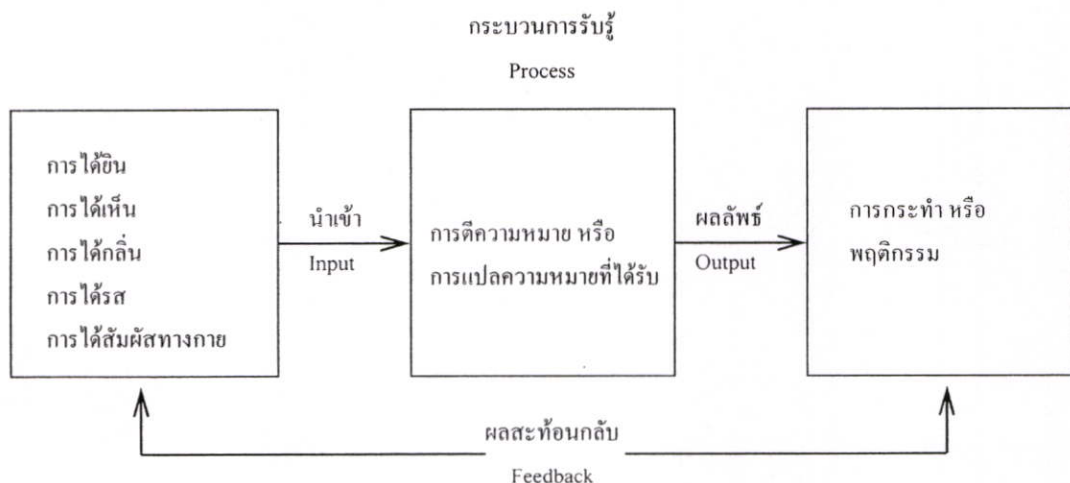
การรู้สึกสัมผัสมนุษย์ใช้อวัยวะในการรับสัมผัสคือ ตา หู จมูก ลิ้น และผิวหนังเป็นอวัยวะหลักในการรับรู้เพื่อรายงานไปยังประสาทรับสัมผัส อวัยวะสัมผัสนี้มีความสามารถในการรับรู้ที่แตกต่างกัน ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (อ้างในทองเจือ เจียคทอง. 2542 : 201) ได้วิจัยพบว่า ตาสามารถรับรู้ได้ดีที่สุด คือสามารถรับรู้ได้ 75% หูรับรู้ได้ 13% ทางกายรับรู้ได้ 6% ทางจมูกรับรู้ได้ 3% และทางลิ้นรับรู้ได้ 3%

2.3.3 กระบวนการรับรู้

การรับรู้เป็นกระบวนการทางธรรมชาติของมนุษย์ที่สนองตอบต่อสิ่งเร้า กระบวนการรับรู้สามารถแยกเป็น 2 ขั้นตอนใหญ่ๆ (ปริยาพร วงสอนุตร โรจน์. 2543 : 65) คือ ขั้นความรู้สึกละดับขั้นตีความหมาย ซึ่งการตีความหมายจะแตกต่างกันไปแล้วแต่บุคคลมีองค์ประกอบต่างๆ ดังนี้

1. ชนิดและธรรมชาติของสิ่งเร้า สิ่งเร้าคือสิ่งต่างๆ ที่เข้ามาเรื้ออวัยวะรับสัมผัส ประกอบด้วยสิ่งเร้าภายนอกและสิ่งเร้าภายใน
2. การรู้สึกสัมผัส หมายถึง การที่อวัยวะรับสัมผัสสิ่งเร้า ทำให้รับรู้สิ่งแวดล้อมรอบตัว
3. การแปลความหมายจากการรู้สึกสัมผัส

ขนิษฐา วิเศษสาคร (2544 : 118) ได้อธิบายกระบวนการรับรู้ไว้เป็นแผนภาพ โดยมีการรับสัมผัสของมนุษย์ เพื่อนำเข้า ไปทำการตีความหมายหรือแปลความหมาย แล้วแสดงผลลัพธ์ เป็นการกระทำหรือพฤติกรรม และมีผลสะท้อนกลับจากพฤติกรรมและการรับสัมผัส ดังแสดงในภาพนี้

ภาพที่ 2.1 แผนภาพกระบวนการรับรู้

ดังนั้นกระบวนการรับรู้จึงเป็นกระบวนการที่มนุษย์นำเข้าการรับสัมผัส เพื่อตีความหมาย และมีผลตอบกลับเป็นการกระทำ

2.3.4 ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้

แม้มนุษย์จะมีการรับรู้มาตั้งแต่เกิดแต่อวัยวะการรับรู้ต่างๆ ของมนุษย์ก็สามารถปิดกั้นการรับรู้ได้ สิ่งส่งผลถึงมนุษย์ว่ามนุษย์จะรับรู้สิ่งใดนั้นคือปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ องค์ประกอบที่มีอิทธิพลต่อการเลือกรับรู้ แบ่งเป็น 2 องค์ประกอบใหญ่ๆ คือ องค์ประกอบอันเนื่องมาจากสิ่งเร้าและองค์ประกอบอันเนื่องมาจากบุคคล (โยธิน ศันสนยุทธ์และคณะ. 2533 : 43)

องค์ประกอบอันเนื่องมาจากสิ่งเร้า คือสิ่งที่อยู่ภายนอกร่างกายมนุษย์ ที่จะเข้ามากระทบสัมผัสประสาทสัมผัสของมนุษย์ ประกอบด้วย

1. ความเข้มและขนาด (Intensity and

2. ความผิดแผกกัน (Contrast)
3. การกระทำซ้ำ (Repetition)
4. การเคลื่อนไหว (Movement)

องค์ประกอบอันเนื่องมาจากบุคคล คือสิ่งที่อยู่ภายในมนุษย์ โดยเฉพาะสิ่งที่อยู่ในจิตใจ ประกอบด้วย

1. ความสนใจ (Interest)
2. ความคาดหวัง (Expectancy)
3. ความต้องการ (Need)
4. การเห็นคุณค่า (Value)

ยังมีผู้กล่าวถึง ปัจจัยที่มีผลต่อการแปลความหมายของบุคคลว่ามีปัจจัย 6 ประการ ดังต่อไปนี้ (Robbins อังในขนิษฐา วิเศษสาทร. 2544 : 118)

1. ค่านิยมและเจตคติ
2. บุคลิกภาพ
3. แรงจูงใจ ความต้องการในขณะนั้น
4. ความสนใจ
5. ความคาดหวัง
6. ประสบการณ์ในอดีตหรือความรู้เดิม

และปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ของมนุษย์ยังสามารถแบ่งได้ตามปัจจัยการเกิดได้ดังนี้ (ขนิษฐา วิเศษสาทร 2544 : 119)

1. ปัจจัยจากสิ่งเร้า ประกอบด้วยสิ่งเร้าจากภายนอกและสิ่งเร้าจากภายใน
2. ปัจจัยจากทางสรีระ คือสภาพร่างกายมีผลต่อการรับรู้ของคน
3. ปัจจัยทางจิตวิทยา คือทำให้เราเกิดแรงจูงใจ ความตั้งใจหรือความใส่ใจซึ่งแบ่งประสบการณ์นี้เป็น 2 ส่วน คือ การตั้งใจรับรู้ (Focus) และการรับรู้โดยฉิวเผิน (Margin) ซึ่งตัวการภายนอกที่มีอิทธิพลต่อความเข้าใจ คือสิ่งเร้าภายนอกประกอบด้วย การเกิดซ้ำ (Repetition) ความเข้มและขนาด (Intensity and size) ความเคลื่อนไหวและการเปลี่ยนแปลง (Movement and change) และความใหม่ (Novelty)

4. ปัจจัยทางสังคม สภาพความเป็นอยู่ที่แตกต่างกัน แต่ละวัฒนธรรมย่อมแตกต่างกันทำให้คนแต่ละกลุ่มมีการรับรู้สิ่งต่างๆ แตกต่างกันออกไป

ซึ่งการรับรู้ของมนุษย์นั้นจะเป็นไปได้ดีเพียงไรขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลัก 2 องค์ประกอบคือ (ปริยาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543 : 65)

1. ความพร้อมในการรับรู้ ประกอบด้วยความพร้อมทางประสาทสัมผัสความพร้อมทางอารมณ์ และความพร้อมทางสังคม

2. ประสบการณ์ในอดีต เป็นการช่วยในการตีความหมายในปัจจุบัน

กล่าวโดยสรุป ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ นั้นมีอยู่ 2 ประการคือปัจจัยสิ่งที่อยู่นอกตัวมนุษย์ ที่เป็นสิ่งเร้าต่างๆ ประการที่สองก็คือ ปัจจัยภายในตัวมนุษย์เอง ซึ่งมีทั้งด้านร่างกายและด้านจิตใจ ในด้านจิตใจนั้นก็ประกอบด้วยสภาพจิตใจในขณะที่รับรู้ และสภาพจิตใจที่ได้สั่งสมจดจำมา

2.3.5 ลักษณะของการรับรู้

การเลือกสิ่งที่จะรับรู้โดยธรรมชาติของมนุษย์ประสาทสัมผัสต่าง ๆ ได้เปิดใจอยู่ตลอดเวลา แต่เราจะเลือกรับรู้เฉพาะสิ่งที่เราสงเกตใจและตั้งใจ ซึ่งหมายถึงว่าการรับรู้เป็นสิ่งที่เราเลือกสรร (Perception is selection) ลักษณะของการรับรู้สามารถแบ่งได้เป็น 2 ประเภทใหญ่ ๆ คือ การเลือกสิ่งที่จะรับรู้และการจัดหมวดหมู่ของสิ่งที่จะรับรู้ (ขนิษฐา วิเศษสาธ. 2544 : 121)

การจัดหมวดหมู่ของสิ่งที่จะรับรู้ นักจิตวิทยาในกลุ่มเกสตัลท์มีทฤษฎีว่ามนุษย์รับรู้สิ่งเร้าโดยการจัดสิ่งเร้าต่าง ๆ เป็นหมวดหมู่หรือเป็นกลุ่มซึ่งถือว่าการรับรู้มีการจัดระบบ โดยมีหลักเกณฑ์การจัดหมวดหมู่ (Grouping) ดังนี้

1. การจัดหมวดหมู่ตามความใกล้ สิ่งเร้าอยู่ใกล้กันจะถูกรับรู้เป็นกลุ่มเดียวกัน
2. การจัดหมวดหมู่ตามความเหมือน สิ่งเร้าที่เหมือนกันจะจัดหมวดหมู่เป็นพวกเดียวกัน
3. การจัดหมวดหมู่ตามความต่อเนื่อง สิ่งเร้าที่ต่อเนื่องกันจะรับรู้เป็นพวกเดียวกัน
4. การจัดหมวดหมู่ตามการประสานกันสนิท สิ่งเร้าที่ใกล้จะประสานกันสมบูรณ์จะรับรู้เป็นภาพที่สมบูรณ์

การรับรู้ภาพและพื้น (Figure and ground perception) การที่เรารับรู้สิ่งที่เรามองเห็นได้ เพราะว่ามี การตัดกันของสีหรือเส้น ซึ่งประกอบด้วยภาพและพื้นภาพ Rubin (อ้างในขนิษฐา วิเศษสาธ. 2544 : 124) ได้อธิบายข้อแตกต่างระหว่างภาพและพื้นไว้ 3 ประการ

1. ภาพต้องมีอาณาเขตปรากฏชัดเจนเป็นของส่วนพื้น ไม่มีอาณาเขตชัดเจน
2. ภาพมองดูใกล้เข้ามามากกว่าพื้น และพื้นมองดูเลือนรางมากกว่า
3. ภาพจะมองดูประทับใจและเด่นกว่าสิ่งใดทั้งหมด

ซึ่งตามทัศนะของกลุ่มเกสตัลท์นั้น การรับรู้ของมนุษย์จะรับรู้เป็นภาพรวมก่อน ส่วนรายละเอียดหรือส่วนย่อย

2.3.6 ความคงที่ของการรับรู้

ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์ (2543 : 70) ได้อธิบายการรับรู้แบบคงที่ว่าเป็นการตีความหรือการตัดสินใจ สรุปจากภาพพจน์ของบุคคลนั้น เราเรียกว่าแบบคงที่ (stereotype) ซึ่งระบบการ

รับรู้แบบคงที่ของกลุ่มบุคคลแบ่งได้เป็น 2 ลักษณะคือ กลุ่มบุคคลที่แบ่งโดยอาศัยเชื้อชาติเป็นเกณฑ์ และกลุ่มบุคคลที่แบ่งโดยอาศัยอาชีพเป็นเกณฑ์

โยธิน ศันสนยุทธ และคณะ (2533 : 48) ได้อธิบายถึงการรับรู้สิ่งต่าง ๆ จะมีการตีความคงที่แม้สิ่งที่เห็นจะไม่คงที่ก็ตามความคงที่ของการรับรู้ (Perceptual constancy) สามารถแบ่งได้เป็น 3 ด้านคือ

1. รูปร่างคงที่แม้มองวัตถุในมุมมองต่าง ๆ กันทำให้เห็นรูปวัตถุต่างออกไป แต่เรายังรับรู้ถึงรูปวัตถุคงที่ตามประสบการณ์เดิม
2. ขนาดคงที่แม้มองวัตถุในระยะต่าง ๆ กันทำให้เห็นขนาดวัตถุต่างออกไปแต่เรายังรับรู้ถึงขนาดวัตถุคงที่ตามประสบการณ์เดิม
3. ความคงที่ของสีแม้มองวัตถุในสภาพแสงต่างกันทำให้เห็นสีของวัตถุต่างออกไปแต่เรายังรับรู้ถึงวัตถุคงที่ตามประสบการณ์เดิม

จากข้อมูลดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยจึงได้นำลักษณะของการรับรู้ การจัดระบบ , หมวดหมู่ ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการรับรู้ เพื่อสร้างเนื้อหาที่ปรากฏอยู่ในหน้าเว็บเพจที่ได้จัดแบ่งไว้ ให้เป็นสิ่งเร้าที่กลุ่มตัวอย่างสนใจในการเลือกรับรู้สาระของการสื่อที่แตกต่างกันทั้งสองรูปแบบ

2.4 การออกแบบกราฟิก

2.4.1 ความหมายของการออกแบบกราฟิก

ได้ให้ความหมายของการออกแบบกราฟิกว่า การออกแบบกราฟิกเป็นการสร้างสรรค์รูปแบบที่มองเห็นโดยวิธีการนำส่วนประกอบพื้นฐานในการออกแบบจากงานศิลปะบริสุทธิ์มาประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ (ปราโมทย์ แสงพลสิทธิ์. 2540 : 38)

ความหมายการออกแบบกราฟิกยังสามารถแบ่งได้เป็น 3 ข้อ (วรพงษ์ วิชาติอุดมพงศ์. 2540 : 15) ดังนี้

1. การออกแบบกราฟิกหมายถึงการใช้ความคิดและสามัญสำนึกในการทำงานที่ได้วางแผนไว้ให้ได้ตามความหมายอย่างสมบูรณ์
2. การออกแบบกราฟิกหมายถึงการถ่ายทอดความคิดออกมาเป็นโครงสร้างระเบียบแบบแผนต่าง ๆ ทางสัญลักษณ์
3. เป็นการออกแบบเพื่อให้อ่าน เช่น ออกแบบ หนังสือ นิตยสาร โฆษณา หีบห่อ ป้ายภาพยนตร์ โทรทัศน์ โปสเตอร์ แผ่นพับ

วิรุณ ตั้งเจริญ (อ้างในประชิด ทิณบุตร. 2530 : 19) กล่าวถึง การออกแบบกราฟิกว่าเป็นงานออกแบบเพื่อการเผยแพร่คืองานออกแบบที่มุ่งชักชวนเรียกร้อง หรือเผยแพร่ผลิตภัณฑ์บริหารและความคิดต่าง ๆ ซึ่งเป็นงานในลักษณะส่งเสริมงานออกแบบหีบห่องานโฆษณา

อารี สิทธิพันธ์ (อ้างในประชิด ทิณบุตร. 2530 : 19) กล่าวถึงการออกแบบกราฟิกว่าเป็นการออกแบบที่เกี่ยวข้องกับเครื่องหมายและการออกแบบเกี่ยวกับการพิมพ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในวงการอุตสาหกรรม

ประชิด ทิณบุตร (2530 : 19) กล่าวถึง การออกแบบกราฟิกว่ามีขอบข่ายที่กว้างขวางและมีส่วนเกี่ยวข้องโดยตรงกับการออกแบบนิเทศศิลป์ในการเตรียมการและนำเสนอข่าวสารต่อผู้ดูให้สามารถรับรู้ความหมายและแปลความได้ทางสายตา โดยการจัดสื่อกลางต่างสื่อสารและโน้มน้าวจิตใจคนกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการได้

กล่าวโดยสรุปการออกแบบกราฟิกจึงหมายถึงการวางแผนเพื่อการสื่อสารต่อผู้รับสารหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยการสร้างสื่อกลาง 2 มิติ เพื่อให้เกิดการสื่อสารตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้

สำหรับการสื่อสาร โดยการใช้กราฟิกเพื่อนำเสนอข้อมูลนั้น มีจุดมุ่งหมายให้เกิดการถ่ายทอด ข้อมูล ให้เข้าใจในความหมายและรายละเอียดได้ชัดเจนและรวดเร็วขึ้น ซึ่งข้อมูลสามารถแบ่งออกได้เป็น 2 ประเภทหลักๆ คือ ข้อมูลในเชิงสถิติ (Quantitative Information) และข้อมูลไม่ใช่เชิงสถิติ (Non-quantitative Information) (ศิริพรณ์ ปีเตอร์. 2549 : 183-189)

2.4.2 การนำเสนอข้อมูลในเชิงสถิติ (Quantitative Information)

เป็นการมุ่งเน้นนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับตัวเลข เพื่อนำเสนอข้อมูลในเชิงเปรียบเทียบในหน่วยวัดเดียวกัน โดยแสดงให้เห็นถึงจำนวนการเพิ่มและลดของสิ่งใดสิ่งหนึ่ง หรือบางครั้งแสดงถึงความแตกต่างในสัดส่วนของเปอร์เซ็นต์ เป็นต้น การนำเสนอข้อมูลแบบนี้ประกอบไปด้วย 4 รูปแบบ คือ

1. แผนภูมิแบบแท่ง (The Bar Graphs)
2. แผนภูมิแบบเส้น (The Line Graphs)
3. แผนภูมิแบบวงกลม (The pie Graphs)
4. ตาราง (The tabke)

ในการออกแบบการนำเสนอข้อมูลในเชิงสถิติ ก่อนที่จะเริ่มลงมือออกแบบกราฟิกเพื่อนำเสนอข้อมูล ให้ตระหนักอยู่เสมอว่าความชัดเจนของข้อมูลมีความสำคัญมากกว่าความงาม โดยเรียงลำดับความสำคัญของการนำเสนอก่อนและหลัง จากนั้นใช้ภาพประกอบในการสื่อความหมายมาช่วยในการถ่ายทอดข้อมูลที่ชัดเจนรวดเร็วยิ่งขึ้น

2.4.3 การนำเสนอข้อมูลไม่ใช่เชิงสถิติ (Non-quantitative Information)

เป็นการนำเสนอข้อมูลเพื่อบ่งบอกให้รู้ถึงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ หรืออธิบายให้รู้และเข้าใจในสิ่งต่างๆ การนำเสนอข้อมูลแบบนี้ประกอบไปด้วย 4 รูปแบบ คือ

1. แผนผังแสดงกระบวนการ (Flow Diagrams) เพื่ออธิบายถึงกระบวนการเกิดปรากฏการณ์ของสิ่งต่างๆ ตามธรรมชาติและบางครั้งก็นำเสนอกระบวนการผลิตสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของเวลา (Chronological Chart) ส่วนใหญ่จะแสดงการวิวัฒนาการหรือการเปลี่ยนแปลงของสิ่งใดสิ่งหนึ่งตามลำดับของเวลาดั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันการนำเสนอข้อมูลแบบเชื่อมโยงกับเวลามักจะแสดงถึงการบันทึกข้อมูลในประวัติศาสตร์ เพื่อให้เห็นการเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง

3. แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ (Relationship Charts) แสดงถึงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ส่วนใหญ่แสดงถึงการเชื่อมโยงความสัมพันธ์ของการถ่ายทอดความคิด สายพันธุ์และความเกี่ยวข้องต่างๆ

4. แผนผังของสถานที่ (Maps) การนำเสนอแผนผังของสถานที่หรือแผนที่ ปัจจุบันมีความสำคัญต่อการเดินทางหรือการค้นหาคำแหน่งของสถานที่หนึ่งๆ เป็นประโยชน์อย่างยิ่งแก่ผู้ที่เดินทางมาใหม่ และต้องการค้นหาสถานที่ที่ตนต้องการจะไป

การออกแบบกราฟิกเพื่อการนำเสนอข้อมูลไม่ใช่สถิติเป็นการนำเสนอข้อมูลในเชิงบรรยาย จึงต้องคำนึงถึงลำดับของข้อมูลก่อนหลังให้สอดคล้องกับทิศทางในการอ่านข้อมูลประเภทของภาพประกอบและเทคนิคการนำเสนอภาพประกอบก็มีส่วนสำคัญอย่างยิ่ง

2.4.4 การออกแบบสิ่งพิมพ์กราฟิก

การออกแบบสิ่งพิมพ์หรือการออกแบบกราฟิกนั้นต้องมีหลักในการออกแบบ (Lainig, 1984 : 22 อ้างถึงใน ประชิด ทิณบุตร.2530: 27-28) โดยมีหลักดังนี้

1. เป้าหมายของการออกแบบคือ อะไร
2. กลุ่มเป้าหมายที่รับข่าวสารเป็นใคร
3. สิ่งที่ต้องการพูดคืออะไร
4. จะใช้สื่อ นำพาข่าวสารผ่านรูปแบบและกรรมวิธีใด

2.4.5 ขั้นตอนการออกแบบกราฟิก

ขั้นตอนการออกแบบกราฟิก ถือเป็นกระบวนการสำคัญที่สุดในกระบวนการสร้างสรรค์สิ่งพิมพ์ให้ปรากฏต่อผู้รับสาร เพราะขั้นตอนที่จะกล่าวถึงนี้จะปรากฏผลออกมาให้เห็นโดยชัดเจนได้ว่า ท่ามกลางการดำเนินการทุกๆ กิจกรรมที่ผ่านมานั้น จะมีผลปรากฏต่อปฏิริยาการตอบรับของกลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ดังนั้นขั้นตอนการออกแบบกราฟิก จึงถือเป็นขั้นตอนสำคัญที่นักออกแบบและผู้เกี่ยวข้องทั้งหมดจะต้องทำงานด้วยความสุขุมรอบคอบทั้งกระบวนการ โดยไม่ละเลยหรือไม่ทิ้งส่วนหนึ่งส่วนใดให้หลุดหายไปจากแนวคิดที่ได้วางไว้

ผู้เชี่ยวชาญทางด้านออกแบบกราฟิกโดยทั่วไป ถือว่าการออกแบบกราฟิกเป็นขั้นตอนของการแก้ปัญหาในทุกๆ ด้าน และทุกๆ ขั้นตอน นับตั้งแต่การทำความเข้าใจให้ตรงกันระหว่างลูกค้าและทีมงานผู้สร้างสรรค์ รวมทั้งวิธีการนำเสนอรูปแบบและเนื้อหา ชนิดของภาพประกอบ

แบบตัวอักษร ชนิดกระดาษและเทคนิคการพิมพ์ กระบวนการดังกล่าวนี้เรียกว่า “ปัญหาสลัป” (Alternate solutions) ทั้งนี้เพราะปัญหาในการออกแบบสิ่งพิมพ์เกิดจากรากฐานความเชื่อที่ว่า ในการกำหนด คำถามหนึ่ง ๆ ที่นักออกแบบกำลังแก้ปัญหา จะมีคำตอบได้หลายๆ คำตอบ และมีทางออกได้หลายๆ หนทาง ดังนั้นกระบวนการออกแบบจึงเป็นวิธีการหนึ่งที่มีตัวเลือกในการตัดสินใจ สลัปไปสลัปมาจนกว่านักออกแบบและลูกค้าจะพึงพอใจในคำตอบนั้น ๆ

ขั้นตอนการออกแบบกราฟิกประกอบด้วยหกขั้นตอนที่สำคัญดังต่อไปนี้คือ (ปราโมทย์ แสงพลสิทธิ์. 2540.178)

1. ขั้นศึกษาข้อมูลหรือขั้นตีโจทย์ (Identify) หมายถึง ขั้นพินิจพิจารณาเกี่ยวกับปัญหาของโจทย์ เพื่อให้เข้าใจถึงความต้องการของลูกค้าหรือกลุ่มเป้าหมาย โดยกำหนดในรายละเอียดปลีกย่อยที่เกี่ยวข้องกับสิ่งที่ลูกค้าหรือโจทย์กำหนด รวมทั้งข้อจำกัดและวิธีการในการสื่อสาร
2. ขั้นร่างแบบจิ๋วหรือขั้นระดับคำตอบ (Preliminary) หมายถึง ขั้นตอนในการแสวงหาคำตอบในหลายๆ หนทางและหลายๆ วิธีการ เพื่อขยายแนวความคิดในการตอบปัญหานั้นๆ ให้กว้างขึ้น วิธีการหาคำตอบในขั้นนี้ ถือเป็นขั้นตอนแรกที่จะปรากฏออกมาเป็นรูปวาดคร่าวๆ ขนาดเล็ก (Thumbnail) บางกลุ่มเรียกว่าแบบสเก็ตซ์ขนาดเล็ก (Thumbnail sketch) หรือบางกลุ่ม เรียกว่า เวลย์เอาท์ขนาดเล็ก (Thumbnail layout)
3. ขั้นร่างแบบขยาย หรือขั้นจัดกลุ่มคำตอบ (Refinement) หมายถึง ขั้นตอนคัดเลือกคำตอบที่มีลักษณะใกล้เคียงกัน เข้ากลุ่มเดียวกัน โดยคัดเลือกอันที่เด่นที่สุดในแต่ละกลุ่มมาออกแบบใหม่เพิ่มเติม เพื่อแสดงรายละเอียดเพิ่มขึ้น เช่น ขนาด การจัดวาง แบบตัวอักษรชนิดคร่าวๆ และการใช้สี เรียกขั้นตอนการจัดกลุ่มในขั้นนี้ว่า สเก็ตซ์ขยาย (Rough sketch) หรือเลย์เอาท์แบบขยายๆ ก็ได้ (Rough layout)
4. ขั้นร่างแบบละเอียดหรือขั้นคำตอบที่สมบูรณ์ (Analyze) หมายถึง ขั้นตอนที่เกี่ยวข้องกับการประเมินและตรวจสอบเกี่ยวกับรายละเอียดของรูปแบบทั้งหมด ในส่วนของรายละเอียดเกี่ยวกับตัวอักษร การจัดวางภาพประกอบ การใช้สี การเจียนตัด และการประกอบหน้า ฯลฯ โดยนักออกแบบกราฟิก จะต้องทำการออกแบบให้มีลักษณะใกล้เคียงความจริงเรียกว่า คอมพรีเฮนซีฟ สเกตซ์ (Comprehensive sketch) หรือคอมพรีเฮนซีฟ เลย์เอาท์ (Comprehensive layout) เพื่อเลือกคำตอบที่ดีที่สุดจากขั้นจัดกลุ่มคำตอบ โดยวิธีการเปรียบเทียบและตัดสินใจเพียงคำตอบเดียว
5. ขั้นจัดทำต้นฉบับงานออกแบบกราฟิก หรืองานพิมพ์ เรียกว่าขั้นตัดสินใจ (Decide) เป็นขั้นตอนสุดท้ายในกระบวนการออกแบบที่นักออกแบบ และผู้เกี่ยวข้องตัดสินใจเลือกใช้ชิ้นงานใดชิ้นงานหนึ่งที่ปรากฏอยู่ตรงหน้า ชิ้นงานที่รับการคัดเลือกจะถูกนำไปสู่การจัดทำต้นฉบับทางการพิมพ์ (Artwork) ที่เปรียบเสมือนคำตอบที่ตรงกับโจทย์ในขั้นตอนแรก

6. ชิ้นงานพิมพ์สำเร็จ หรือชิ้นการนำไปใช้ (Implement) เป็นขั้นตอนของการนำคำตอบ ซึ่งผ่านการพิจารณาและคัดเลือกแล้วอย่างพิถีพิถันว่าเป็นคำตอบที่ดีที่สุดเพื่อนำออกเผยแพร่ด้วยสื่อชนิดต่างๆ เช่น แผ่นปลิว โปสเตอร์ นิตยสาร ฯลฯ

2.4.6 การใช้กราฟิกในการนำเสนอ

ศิริลักษณ์ แก้วสมบูรณ์ (2543 : 65) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคผังกราฟิกในการเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการนำเสนอข้อความรู้ด้วยผังกราฟิกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกแบบต่างๆ ในวิชาวิทยาศาสตร์ ได้คะแนนการนำเสนอข้อความรู้ด้วยผังกราฟิก ต่ำกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ ต่ำกว่าร้อยละ 70

แต่นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกแบบต่างๆ ในวิชาวิทยาศาสตร์ ได้คะแนนผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ สูงกว่าร้อยละ 70 และพบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การสอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากข้อมูลการออกแบบกราฟิกข้างต้น ผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการที่จะสื่อสาระที่สอดคล้องกับรูปแบบสื่อสาระที่เป็นภาพกราฟิกที่จะใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังการชมสื่อสาระ และทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ข้อมูลของสื่อสาระที่สื่อแตกต่างกันสองรูปแบบของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่

1. แผนผังแสดงกระบวนการ
2. แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของเวลา
3. แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งของต่างๆ
4. แผนผังของสถานที่
5. การนำเสนอข้อมูลเชิงสถิติด้วยแผนภูมิรูปแบบต่างๆ และตาราง

2.5 การเขียนเพื่อการสื่อสาร

งานเขียนร้อยแก้วอาจจำแนกตามวิธีการเขียนได้หลายแบบแต่วิธีเขียนที่แพร่หลาย ซึ่งจะกล่าวในที่นี้มี 4 ประเภท คือ (อวยพร พานิชและคณะ. 2545 : 74)

1. แนวทางการเขียนเล่าเรื่อง เป็นการบรรยายเรื่องใดเรื่องหนึ่งซึ่งอาจเป็นการกระทำหรือเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น โดยแสดงให้เห็นความเคลื่อนไหวหรือพัฒนาการของกิจกรรมหรือของสิ่งที่เล่า การเล่าเรื่องจึงมักใช้ในงานเขียนเชิงประวัติ

2. แนวทางการเขียนอธิบายให้ข้อมูลวิธีการอธิบายให้ข้อมูลมีหลายแบบ ในที่นี้จะกล่าวถึง 5 ประเภทดังต่อไปนี้

2.1 การให้คำจำกัดความ คำจำกัดความ หมายถึง ข้อความที่บอกว่สิ่งนั้นคืออะไร แหล่งที่มีคำจำกัดความมากที่สุดก็คือ พจนานุกรม การให้คำจำกัดความประกอบด้วยข้อความที่ต้องการคำอธิบายและคำอธิบาย เช่น เจ็ด หมายถึง ตัวเงินชนิดหนึ่งซึ่งผู้ฝากเงินตั้งธนาคารให้จ่ายเงินแก่อีกบุคคลหนึ่งหรือผู้ถือ

2.2 การเปรียบเทียบ การเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งเหมือนกับอีกสิ่งหนึ่ง เรียกว่า การเปรียบเทียบ ส่วนการเปรียบเทียบว่าสิ่งหนึ่งต่างกับอีกสิ่งอย่างไร เป็นการเปรียบเทียบ เป็นธรรมชาติของมนุษย์ในการแยกแยะประสบการณ์ในโลก ทำให้มองเห็นสิ่งต่างๆ ได้ง่ายและชัดเจนขึ้น โดยเชื่อมโยงกับประสบการณ์ที่มีอยู่แล้ว

2.3 การให้ตัวอย่าง เป็นวิธีการที่ทำเป็นปกติวิสัยเช่นเดียวกับการเปรียบเทียบนั่นเอง แต่การให้ตัวอย่างต่างจากการเปรียบเทียบอยู่บ้าง ตรงที่การเปรียบเทียบนั้นมุ่งเน้นคุณลักษณะสิ่งของสองสิ่งที่แตกต่างกันหรือเหมือนกันส่วนการให้ตัวอย่างเป็นการสนับสนุนซึ่งกันและกัน

2.4 การแบ่งประเภท การแบ่งประเภทเป็นวิธีการธรรมชาติอีกอย่างหนึ่งที่เกี่ยวพันกับการจัดกลุ่มสิ่งของหรือประสบการณ์ เช่น แมวอยู่ในในประเภทของสัตว์เลี้ยง หนังสือประวัติศาสตร์ยุโรปอยู่ในกลุ่มของหนังสือประวัติศาสตร์ การแบ่งประเภทช่วยให้จัดระบบสิ่งของ ความคิด และประสบการณ์ได้ชัดเจนขึ้น เป็นการจับประเด็นให้ชัดเจนนั่นเอง ทำให้เรื่องที่เขียนมีความสัมพันธ์เชื่อมโยงกันทั้งระบบ โดยมีบริบทที่สมเหตุสมผล

2.5 การบอกขั้นตอนการปฏิบัติ เป็นการอธิบายให้ข้อมูลเพื่อให้ผู้อ่านสามารถปฏิบัติตามได้โดยง่ายและถูกต้อง หลักสำคัญ คือ ให้ข้อมูลที่ถูกต้องและเป็นไปตามลำดับขั้นตอน โดยมีเฉพาะข้อมูลที่เกี่ยวข้องเท่านั้นไม่ควรอธิบายเรื่องอื่นแทรกลงไปอันจะทำให้สับสน ภาษาที่ใช้ควรเข้าใจง่าย กระชับ ไม่เยิ่นเย้อ โดยอาจใช้สำนวนภาษาที่บอกขั้นตอนอย่างชัดเจน เช่น ขั้นตอนที่ 1 ขั้นตอนที่ 2 หรือใช้เลขหมายกำกับเพื่อความชัดเจน

3. แนวทางการเขียน โน้มน้าวใจ เป็นการเขียนที่ประสงค์จะเปลี่ยนแปลงความคิด ความเชื่อ หรือพฤติกรรมของผู้อ่านการเปลี่ยนแปลงนี้เป็นไปโดยความสมัครใจ มิใช่บังคับ

ในปัจจุบันจะเห็นการเขียนโน้มน้าวใจในรูปแบบต่างๆ กัน เช่น การโฆษณา การขอร้อง การหาเสียง โดยผ่านสื่อหลายประเภท หลากกว้างๆ ในการเขียนโน้มน้าวใจนั้น

4. แนวทางการเขียนโต้แย้งและปฏิเสธ เป็นการแสดงความคิดเห็นเพื่อพิสูจน์ประเด็นที่ผู้เขียนเชื่อ บางคนมีความรู้สึกว่าการเขียนโต้แย้งเป็นเรื่องไม่เหมาะสม เป็นการทะเลาะกัน แต่แท้จริง การเขียนโต้แย้งเป็นการค้นหาความจริงวิธีหนึ่งที่อาศัยการหักล้างกันด้วยเหตุผลเพื่อนำไปสู่ข้อสรุปใหม่

การเขียนปฏิเสธเป็นการเขียนในลักษณะการชี้แจงต่อข้อกล่าวหาที่เกิดขึ้น สิ่งสำคัญในการเขียนปฏิเสธคือผู้เขียนต้องมีความชัดเจนในประเด็นที่จะปฏิเสธหรือชี้แจงให้เข้าใจ แล้วให้

เหตุผลหรือข้อมูลสนับสนุนที่มีน้ำหนักเพื่อแก้ไขความเข้าใจที่ผิดพลาดเกี่ยวกับเรื่องนั้นๆ ภาษาที่ใช้ต้องสุภาพ เป็นการอธิบายให้ข้อมูลหรืออาจยกตัวอย่างประกอบ

จากข้อมูลดังกล่าวผู้วิจัยได้นำมาใช้เป็นแนวทางในการกำหนดวิธีการที่จะสื่อสารที่สอดคล้องกับรูปแบบสื่อสารที่เป็นตัวอักษรที่จะใช้ในการวัดผลสัมฤทธิ์ภายหลังการชมสาระและทดสอบความแตกต่างของการรับรู้ข้อมูลของสื่อสารที่แตกต่างกัน ได้แก่

1. การเขียนเล่าเรื่อง
2. การเขียนอธิบายให้คำจำกัดความ
3. การเขียนอธิบายเปรียบเทียบ
4. การเขียนให้ตัวอย่าง
5. การเขียนบอกขั้นตอนการปฏิบัติ
6. การเขียนโน้มน้าวใจ

2.6 การออกแบบเว็บเพจ

2.6.1 ความสำคัญของการออกแบบเว็บเพจ

การออกแบบเว็บเพจหรือเว็บไซต์นั้นเป็นการออกแบบทั้งเพื่อความสวยงาม และประโยชน์ใช้สอย การออกแบบเว็บไซต์เป็นส่วนสำคัญในการสร้างความประทับใจให้กับผู้ให้บริการ และทำให้อยากกลับมาใช้อีกในอนาคต (รวิชัย ศรีสุเทพ. 2544 : 12) ในส่วนของเว็บไซต์การประชาสัมพันธ์การศึกษา การออกแบบยังเป็นส่วนสำคัญเพราะเป็นเหมือนหน้าตาและการสร้างภาพลักษณ์แก่

2.6.2 หลักการออกแบบเว็บเพจ

การออกแบบเว็บเพจในปัจจุบันสามารถทำได้ไม่ยาก จากการใช้โปรแกรมสำเร็จรูปต่างๆ แต่การออกแบบเว็บเพจที่ดีได้นั้นต้องคำนึงถึง หลักพื้นฐานที่สำคัญของการออกแบบเว็บไซต์อย่างมีประสิทธิภาพ มีดังนี้ (รวิชัย ศรีสุเทพ. 2544 : 16)

1. ความเรียบง่าย (Simplicity)
2. ความสม่ำเสมอ (Consistency)
3. ความเป็นเอกลักษณ์ (Identity)
4. เนื้อหาที่มีประโยชน์ (Useful Content)
5. ระบบเนวิเกชันที่ใช้งานง่าย (User-Friendly Navigation)
6. มีลักษณะที่น่าสนใจ (Visual Appeal)
7. การใช้งานอย่างไม่จำกัด (Compatibility)
8. คุณภาพในการออกแบบ (Design Stability)

9. ระบบการใช้งานที่ถูกต้อง (Functional Stability)

Steve Krug (2545 : 31) ได้เสนอสิ่งสำคัญ 5 ประการที่ต้องทำให้ผู้ใช้เว็บไซต์ได้เห็นและเข้าใจ ดังนี้คือ

1. นำเสนอประเด็นต่างๆ ตามลำดับ
2. สร้างผลงานที่เป็นมาตรฐาน
3. แบ่งสัดส่วนของเอกสารอย่างชัดเจน
4. ทุกการเชื่อมโยง(Link)ต้องชัดเจน
5. ลด ละ และเลิกสิ่งรบกวนการอ่าน

กล่าวโดยสรุป การออกแบบเว็บเพจ ต้องมีความชัดเจนในตัวเองคือมีการตอบสนองต่อประโยชน์ใช้สอยที่เว็บเพจนั้นๆ ต้องการ และมีรูปแบบที่สวยงาม ง่ายต่อการอ่าน การค้นหาข้อมูล เพื่อให้ผู้ที่เข้ามาเยี่ยมชมเกิดความประทับใจ

2.6.3 โปรแกรมที่ใช้ในการออกแบบเว็บเพจ

เว็บไซต์สามารถเขียนขึ้นภายใต้ภาษา HTML แต่การทำงานกับภาษา HTML มีการทำงานที่ยากลำบากกว่าเนื่องจากใช้เท็กคำสั่งในการสร้างสรรค์เว็บเพจ ทำให้ไม่สามารถแสดงผลหน้าเว็บเพจได้ทันที จึงมีโปรแกรมที่ช่วยในการสร้างเว็บเพจของค่ายต่างๆ เกิดขึ้น เพื่อให้สะดวกต่อการสร้างสรรค์ โปรแกรมที่นิยมใช้กันมีดังนี้

1. Adobe Golive เป็นโปรแกรมของบริษัท Adobe ซึ่งมีชื่อเสียงทางด้านกรออกแบบกราฟิกเป็นอย่างมาก เช่น Adobe Photoshop เป็นต้น โปรแกรมนี้จึงมีจุดเด่นในการเชื่อมโยงโปรแกรมต่างๆ เพื่อการสร้างสรรค์งานกราฟิก และสามารถทำงานร่วมกันโปรแกรมในตระกูล Adobe ได้เต็มประสิทธิภาพ

2. Allaire HomeSite เป็นโปรแกรมที่ใช้ภาษา HTML เข้ามามีส่วนร่วมในการเขียน ซึ่งจะมีคำสั่งในภาษา HTML ที่คล้ายๆ กันขึ้นมาให้เลือกใช้ ผู้ใช้โปรแกรมนี้จึงต้องมีความรู้ในภาษา HTML พอสมควร

3. Macromedia Dreamweaver เป็น โปรแกรมที่มีความนิยมมาก โปรแกรมหนึ่งในการใช้เขียนเว็บไซต์ สามารถแก้ไขคำสั่งภาษา HTML และ JavaScript ได้อย่างสะดวก อีกทั้งยังมีการเชื่อมโยงโปรแกรมอื่นๆ ที่ใช้ในการสร้างสรรค์ภาพกราฟิก ของ Macromedia ทำให้สามารถทำงานได้รวดเร็วและหลากหลายยิ่งขึ้น

4. Microsoft FrontPage เป็นโปรแกรมในตระกูลไมโครซอฟท์ ซึ่งมีหน้าตาและการทำงานเหมือนโปรแกรมอื่นๆ ของไมโครซอฟท์ จึงเป็นการง่ายต่อการเรียนรู้ และยังมีต้นแบบ Wizard ช่วยในการออกแบบ เหมาะสำหรับผู้เริ่มต้นออกแบบเว็บไซต์อีกด้วย

2.6.4 กระบวนการออกแบบเว็บเพจ

เว็บเพจเป็นสิ่งที่ซับซ้อนและจำต้องคำนึงถึงประโยชน์ใช้สอยเป็นสำคัญเพราะเว็บเพจเป็นสื่อที่มีการปฏิสัมพันธ์กับผู้ใช้ ในการออกแบบจึงมีปัจจัยที่ต้องคำนึงถึงและทำเป็นขั้นตอน วัชชัย ศรีสุเทพ (2544 : 32) ได้กล่าวถึงกระบวนการพัฒนาเว็บไซต์ ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ได้ดังนี้

1. ตำรวจปัจจัยสำคัญ เป็นการสำรวจปัจจัยสำคัญ 3 ปัจจัยคือ รู้จักตนเอง เรียนรู้ผู้ใช้ และสำรวจการแข่งขันและคู่แข่ง เพื่อเป็นข้อมูลเบื้องต้นในการกำหนดแนวทางและกลยุทธ์ในการออกแบบเว็บไซต์ให้มีประสิทธิภาพ
2. พัฒนาเนื้อหา เป็นการสร้างเนื้อหาให้มีความเหมาะสม โดยคำนึงถึงว่าผู้ใช้จะต้องได้รับสารที่เราต้องการส่ง เนื้อหานั้นต้องมีคุณค่า มีเนื้อหาพอดีกับความต้องการการใช้งาน และเลือกใช้เทคโนโลยีที่จะนำเสนออย่างเหมาะสม
3. พัฒนาโครงร่างเว็บไซต์ เป็นการจัดระบบข้อมูล จัดทำโครงสร้างข้อมูล จัดทำแผนผังโครงสร้าง และพัฒนาระบบการเชื่อมโยงเว็บไซต์
4. ออกแบบและพัฒนาหน้าเว็บ เป็นการออกแบบพัฒนาหน้าเว็บเพจ โดยแบ่งพื้นที่ ออกแบบโครงร่าง สร้างแบบจำลองรายละเอียด กำหนดรูปแบบมาตรฐาน และนำไปสร้างจริง
5. พัฒนาและดำเนินการ เป็นการเรียบเรียงและตรวจสอบข้อมูล ตกแต่งหน้าตาเว็บให้สมบูรณ์ ทดสอบคุณภาพและการใช้งาน เปิดตัวเว็บไซต์ และดูแลและพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

กระบวนการของการออกแบบเว็บเพจ เป็นกระบวนการวางแผนโดยเริ่มจากการรู้เขารู้เราก่อน แล้วกำหนดเนื้อหา กำหนดโครงสร้าง ออกแบบหน้าตา และตรวจสอบเพื่อพัฒนาต่อไป กระบวนการนี้จึงลักษณะเป็นวงกลม เพื่อวนกลับไปพัฒนาจนกว่าเว็บเพจนั้นๆ จะมีความเหมาะสมต่อการใช้งาน

2.6.5 การใช้กราฟิกบนเว็บเพจ

1. การใช้ภาพประกอบในเว็บเพจ

ในการออกแบบกราฟิกบนเว็บเพจ ภาพประกอบในเว็บเพจนอกจากจะสร้างความสวยงามและความน่าสนใจแล้ว สิ่งที่ต้องคำนึงถึงคือการใช้เวลาในการโหลดภาพเพื่อแสดงผลยังคอมพิวเตอร์ปลายทาง วัชชัย ศรีสุเทพ (2544 : 225) ได้กล่าวถึง ไฟล์ของกราฟิกที่นิยมใช้กันอยู่ทั่วไปดังนี้คือ GIF , JPEG และ PNG

(1) GIF เป็นระบบสีที่มีข้อมูลสีขนาด 8 บิต มีจำนวนสีมากที่สุดเท่ากับ 256 สี มีการบีบอัดข้อมูลตามแนวอนของพิกเซล คือถ้ามีจุดที่สีซ้ำกันอยู่ติดกันหลายจุด ก็แค่จุดเดียว ไฟล์แบบนี้จึงเหมาะกับกราฟิกที่มีสีพื้นๆ ไม่ซับซ้อน เช่น สัญลักษณ์หรือภาพตัวอักษร

(2) JPEG ไฟล์ชนิดนี้มีข้อมูลสีขนาด 24 บิต สามารถแสดงสีได้มากที่สุด 16.7 ล้านสี ไฟล์แบบนี้จึงเหมาะกับภาพที่มีการไล่ระดับสีอย่างละเอียด แต่ไม่เหมาะกับภาพที่เป็นสีพื้นและลายเส้น เพราะจะทำให้เกิดจุดต่างของสี

(3) PNG สนับสนุนระบบสีหลายรูปแบบ ทั้ง 8 บิต 16 บิต 24 บิต โดยมีการบีบอัดที่ไม่เกิดการสูญเสีย และยังสามารถแสดงความโปร่งใสได้ด้วย ซึ่งไฟล์กราฟิกชนิดนี้จะเป็นที่นิยมในอนาคต

และยังกล่าวถึงการลดขนาดไฟล์กราฟิกว่า ผู้ออกแบบต้องรู้จักที่จะสร้างความสมดุลระหว่างความสวยงาม กับความเร็วในการแสดงผล แนวทางการสร้างเว็บที่มีประสิทธิภาพอย่างหนึ่งคือ การใช้กราฟิกที่แสดงผลได้อย่างรวดเร็ว

2. การใช้ตัวอักษรในเว็บเพจ

การใช้ตัวอักษรในการออกแบบเว็บเพจนั้นมีข้อจำกัดมากกว่า การออกแบบกราฟิกโดยใช้ตัวอักษรบนสิ่งพิมพ์ เนื่องจากการแสดงผลบนเว็บเพจนั้นมีความละเอียดน้อยกว่า การแสดงผลบนสิ่งพิมพ์ อีกทั้งยังมีข้อจำกัดด้านการแสดงผลที่แตกต่างกันไปแล้วแต่เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ใช้งานอีกด้วย รัชชชัย ศรีสุเทพ (2544 : 281) ได้กล่าวถึงการแก้ปัญหาในการใช้ตัวอักษรในเว็บเพจดังนี้

(1) เลือกชนิดของตัวอักษรที่มาตรฐาน เนื่องจากเราไม่ทราบว่าเครื่องคอมพิวเตอร์ที่เปิดชมเว็บเพจ มีตัวอักษรชนิดใดบ้าง จึงควรใช้ตัวอักษรมาตรฐานที่คอมพิวเตอร์ทั่วไปมี เพื่อการแสดงผลได้เหมือนกัน

(2) ระบุชนิดตัวอักษรให้ครอบคลุม เพื่อเพิ่มโอกาสในการแสดงผลตัวอักษรให้ตรงตามที่ต้องการ ควรระบุชนิดตัวอักษรไว้หลายชนิด บราวเซอร์จะทำการตรวจสอบว่าตัวอักษรชนิดนั้นๆ ว่ามีติดตั้งอยู่ในคอมพิวเตอร์หรือไม่ ถ้าชนิดแรก ไม่มีก็จะเปลี่ยนไปใช้ตัวเลือกตัวต่อไป

(3) กำหนดลักษณะของตัวอักษรที่อยู่ในทุกช่องของตาราง เพื่อการกำหนดให้ลักษณะตัวอักษรเป็นไปตามต้องการในทุกตาราง

(4) เลือกใช้ตัวอักษรหลักสำหรับเว็บ จากไมโครซอฟท์ เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะเพิ่มลักษณะของตัวอักษร ซึ่งเป็นตัวอักษรคุณภาพสูง ที่มีแจกจ่ายทั่วไป ทั้งระบบ Windows และ Mac เพื่อสร้างความสะดวกในการอ่านบนหน้าจอ

(5) ใช้ตัวอักษรที่เป็นกราฟิกแทน เป็นการควบคุมการแสดงผลของตัวอักษรได้อย่างแน่นอน โดยใช้รูปภาพ เป็นไฟล์ประเภท GIF แทนตัวอักษรธรรมดา และยังสามารถออกแบบให้มีลักษณะเฉพาะตัวอีกด้วย

(6) ขนาดตัวอักษร ซึ่งมีความแตกต่างกันในระบบปฏิบัติการต่างๆ อีกทั้งยังมีการแสดงผลในหน้าจอที่มีขนาดต่างกัน ขนาดตัวอักษรจึงต่างกัน การออกแบบจึงต้องคำนึงถึงการแสดงผลที่ต่างกันในนี้ด้วย

กล่าวโดยสรุป การใช้กราฟิกบนเว็บเพจ ประกอบไปด้วยภาพกราฟิก กับตัวอักษร ซึ่งการใช้งานนอกจากจะต้องคำนึงถึงความสวยงามแล้ว ยังต้องคำนึงถึงด้านเทคนิค เพราะการใช้งานของเว็บเพจ จะใช้งานจากเครื่องคอมพิวเตอร์ส่วนบุคคล ซึ่งมีประสิทธิภาพไม่เท่ากัน ฉะนั้นต้องพิจารณาด้านการแสดงผลและความเร็วเมื่อใช้งานด้วย

2.6.6 การใช้ตัวอักษรเป็นตัวชี้นำในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

มนัส อุพารศิริพงศ์ (2544 : 45) ได้ศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีตัวชี้นำแบบอักษรสามมิติกับตัวชี้นำแบบอักษรบนพื้นสี พบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีตัวชี้นำแบบอักษรสามมิติกับตัวชี้นำแบบอักษรพื้นสี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ ความคงทนในการจำของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีตัวชี้นำแบบอักษรสามมิติกับตัวชี้นำแบบอักษรบนพื้นสี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ผู้วิจัยได้นำหลักการและความรู้ในเรื่องของการสร้างเว็บเพจมาใช้เป็นแนวทางในการสร้างเครื่องมือเพื่อใช้ในการดำเนินงานวิจัยต่อไป

2.7 การประชาสัมพันธ์

2.7.1 ความหมายของการประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์ เป็นการเสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจอันดี ระหว่างกับกลุ่มประชาชนที่เกี่ยวข้อง เพื่อหวังผลในความร่วมมือและสนับสนุนจากประชาชน (วิรัช ฤทธิรัตนกุล. 2538 : 21) นอกจากนี้ การประชาสัมพันธ์ยังเป็นการวางแผนอย่างต่อเนื่องที่จะสร้าง และรักษาไว้ซึ่งความปรารถนาดี และความเข้าใจกัน ระหว่างองค์กร และสาธารณชนที่เกี่ยวข้อง การประชาสัมพันธ์เป็นหน้าที่ในการบริหาร ที่ช่วยให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร กำหนดปรัชญา และทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงภายในองค์กร เนื่องจากนักประชาสัมพันธ์จะต้องสื่อสารกันทั้งกลุ่มภายในองค์กรและภายนอกองค์กร เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ที่ดี ซึ่งจะก่อให้เกิดความสอดคล้องกันระหว่างเป้าหมายขององค์กรและความคาดหวังของสังคม ซึ่งนักประชาสัมพันธ์จะต้องพัฒนาบริหาร และประเมิน โปรแกรมการประชาสัมพันธ์ขององค์กรเพื่อช่วยส่งเสริมและทำความเข้าใจส่วนต่างๆ ขององค์กร (เสรี วงษ์มณฑา. 2542 : 1)

ดังนั้นการประชาสัมพันธ์จึงกินความหมายที่กว้าง ครอบคลุมทั้งที่อยู่ในองค์กรและนอกองค์กร แต่ก็ยังมีวัตถุประสงค์อันเดียวกันคือ เสริมสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ เพื่อให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กร

2.7.2 หลักการและวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์

การทำงานประชาสัมพันธ์ให้บรรลุวัตถุประสงค์ขององค์กรย่อมต้องมีหลักการ ในการดำเนินการ วิรัช ลภีรัตนกุล (2538 : 145) ได้กล่าวถึงหลักการประชาสัมพันธ์ในปัจจุบันที่สำคัญว่าประกอบไปด้วย

1. การบอกกล่าวหรือชี้แจงเผยแพร่ให้ทราบ คือการบอกกล่าวชี้แจงให้ประชาชนทราบถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงาน และผลงาน หรือกิจกรรมต่างๆ ให้กลุ่มชนที่เกี่ยวข้องได้ทราบ
2. การป้องกันและแก้ไขความเข้าใจผิด โดยแบ่งเป็นการแก้ไขความเข้าใจผิดทางตรงคือ การแถลงและประกาศ กับการแก้ไขความเข้าใจผิดทางอ้อมคือ การแก้ไขเป็นการกระทำให้ประชาชนได้เห็นประจักษ์แก่ตนเอง
3. การสำรวจประชามติ เพราะการประชาสัมพันธ์ได้อย่างมีประสิทธิภาพจะต้องรู้ถึงความรู้สึกนึกคิดของประชาชน

และยังกล่าวถึงวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ว่า วัตถุประสงค์พื้นฐานอยู่ที่การประเมิน วิเคราะห์และชักจูงประชามติของกลุ่มประชาชน วัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ของหน่วยงานต่างๆ ดังนี้

1. เพื่ออธิบายถึงนโยบาย วัตถุประสงค์ การดำเนินงาน ให้กลุ่มประชาชนได้ทราบ
2. เพื่ออธิบายให้ฝ่ายบริหารหรือฝ่ายจัดการ ได้ทราบถึง ทรรศนคติ ประชามติ หรือความรู้สึกนึกคิดของประชาชนที่มีต่อหน่วยงาน
3. เพื่อคาดการณ์ล่วงหน้าและค้นหาจุดบกพร่องต่างๆ เพื่อป้องกันปัญหายุ่งยากต่างๆ ที่เกิดขึ้นภายในหน่วยงาน
4. เพื่อให้ประชาชนยอมรับ ในส่วนขององค์กร ผลิตภัณฑ์และบริการ
5. เพื่อทำหน้าที่ขจัดปัญหายุ่งยากต่างๆ ภายในหน่วยงาน
6. เพื่อแนะนำฝ่ายบริหารหรือฝ่ายจัดการให้สามารถดำเนินการได้ถูกต้องเพื่อความเจริญก้าวหน้าและมีชื่อเสียงที่ดีของหน่วยงาน

ในการดำเนินงานประชาสัมพันธ์ จิตรภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์ (2544 : 67) ได้กล่าวถึงหลักปรัชญาของการประชาสัมพันธ์ซึ่งประกอบด้วยองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ซึ่งได้แก่

1. การประชาสัมพันธ์เป็นการดำเนินงานที่ฝ่ายบริการหรือการจัดการจะต้องให้ความเอาใจใส่ดูแลต่อความสนใจของประชาชนเป็นสำคัญ

2. การประชาสัมพันธ์เป็นการแสดงออกของการตัดสินใจในนโยบายขององค์กร

3. การประชาสัมพันธ์เป็นการกระทำซึ่งแสดงออกถึงการมีนโยบายที่ดี

4. การประชาสัมพันธ์เป็นการติดต่อสื่อสาร 2 ทาง ระหว่างองค์กร คือ ผู้บริหาร กับสาธารณชน

และในอีกมุมมองหนึ่ง เสรี วงษ์มณฑา (2542 : 1) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ว่ามีดังนี้

1. เพื่อเป็นการให้ข้อมูลข่าวสารเป็นการเพิ่มคุณค่า (Added value)
2. เพื่อเป็นการสร้างภาพลักษณ์ (Image bilding)
3. เพื่อการให้ความรู้ (Education)
4. การสร้างความน่าเชื่อถือ (Credibility building)

Stephenson (อ้างถึงใน วิรัช ทิกรัตนกุล. 2538 : 154) ได้อธิบายถึงวัตถุประสงค์และความมุ่งหมายของการประชาสัมพันธ์ในเชิงปฏิบัติ ว่าการประชาสัมพันธ์ในทางปฏิบัติเป็นการกระทำเพื่อให้ได้มาซึ่งสิ่งต่อไปนี้คือ

1. เพื่อดึงดูความสนใจ
2. เพื่อสร้างความเชื่อถือ
3. เพื่อสร้างสรรค์ความเข้าใจ

จะเห็นได้ว่า หลักการและวัตถุประสงค์ของการประชาสัมพันธ์ นั้นกระทำขึ้นเพื่อให้ผู้รับสารให้ได้รับข่าวสาร ได้ถูกต้อง คือสามารถสื่อสารได้ และยังมีผลทางด้านจิตใจของผู้รับสารให้เกิดความคล้อยตาม คือเกิดความเชื่อถือ และมีเจตคติที่ดีต่อสารนั้นๆ อีกด้วย

2.7.3 การสร้างภาพลักษณ์

ภาพลักษณ์นั้นมีใช้สิ่งที่เป็นของจริงร้อยเปอร์เซ็นต์ ภาพลักษณ์เป็นสิ่งที่สร้างขึ้นมาได้ และยังสามารถทำให้ผู้พบเห็นมีเจตคติที่เปลี่ยนไปได้ ภาพลักษณ์ในด้านการประชาสัมพันธ์ หมายถึงภาพที่เกิดขึ้นในจิตใจ ซึ่งบุคคลซึ่งบุคคลมีความรู้สึกนึกคิดต่อองค์กร ภาพในใจดังกล่าวของบุคคลนั้นๆ อาจจะได้มาจากทั้งประสบการณ์ทางตรงและประสบการณ์ทางอ้อมของตัวเอง (วิรัช ทิกรัตนกุล. 2538 : 77) ภาพลักษณ์บางครั้งอาจใช้คำว่าภาพพจน์ ซึ่งก็มีความหมายคล้ายคลึงกัน ภาพพจน์ในการประชาสัมพันธ์นั้นหมายถึง ข้อเท็จจริงบวกกับการประเมินส่วนตัว และเป็นภาพที่ฝังใจบุคคลอยู่นาน ภาพพจน์นั้นไม่ใช่ข้อเท็จจริงแต่เป็นเรื่องของการรับรู้ (เสรี วงษ์มณฑา.

2542 : 83) การสร้างภาพพจน์จึงสามารถจูงใจสร้างขึ้นเพื่อหวังผลบางอย่างตอบกลับ ความสำคัญของการสร้างภาพพจน์นั้นแบ่งได้เป็น 2 ประเด็นดังนี้

1. ในด้านจิตวิทยา (Psychological) ภาพพจน์ส่งผลถึงด้านจิตใจของบุคคล เป็นการกำหนดทิศทางพฤติกรรมที่จะแสดงออกต่อสิ่งใดสิ่งหนึ่ง

2. ในด้านธุรกิจ (Commercial) ภาพพจน์ในด้านนี้ถือว่าเป็นคุณค่าเพิ่ม ที่มีให้กับสินค้าและบริการ ซึ่งถือว่าเป็นประโยชน์ในเชิงจิตวิทยา

ในการสร้างภาพลักษณ์นี้ มีหลักสำคัญในการสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ซึ่งองค์การควรยึดหลักดังต่อไปนี้(วิรัช ลภีรัตนกุล. 2538 : 83)

1. ค้นหาจุดแข็งจุดดีและจุดบกพร่องหรือจุดอ่อน แห่งภาพลักษณ์ของหน่วยงาน
2. วางแผนและกำหนดขอบเขตของภาพลักษณ์ ที่องค์การจะสร้างให้เกิดในจิตใจของประชาชน
3. คิดหัวข้อต่างๆ เพื่อใช้ในการสร้างภาพลักษณ์แก่ประชาชน
4. ใช้เครื่องมือสื่อสารต่างๆ เข้าช่วยในการดำเนินการสร้างภาพลักษณ์

จากหลักการการประชาสัมพันธ์และ การสร้างภาพลักษณ์ในด้านการประชาสัมพันธ์ ผู้วิจัยได้นำไปเป็นแนวทางในการกำหนดเนื้อหาสาระ และออกแบบลักษณะรูปแบบภายใน ของเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ให้มีเนื้อหาและรูปแบบที่เหมาะสม สามารถดึงดูดความสนใจ และสร้างภาพลักษณ์อันดีแก่ผู้ชม

2.8 สาระประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

สาระประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีความสอดคล้องกับความสนใจของนักเรียนในระดับมัธยมปลายที่เกี่ยวข้องกับบริการสนเทศด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา เพื่อให้นักเรียนได้ใช้ประโยชน์อย่างเต็มที่ ได้แก่

1. ลักษณะของสถานศึกษาและสภาพแวดล้อม
 - ลักษณะของสถานศึกษา(รัฐ/เอกชน)
 - สถานที่ตั้ง (ใกล้/ไกลบ้าน และเส้นทางคมนาคมสายสำคัญที่ผ่าน)
 - ประเภทของสถานศึกษา (ชาย/หญิง/สหศึกษา) (ไป-กลับ/ประจำ)
 - ความมีชื่อเสียง การยอมรับ ความเชื่อถือที่มีต่อสถานศึกษา
 - สิ่งอำนวยความสะดวกทางด้านอาคารสถานที่และวัสดุอุปกรณ์
 - สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของประชาชนในท้องถิ่นใกล้เคียง
2. ข้อกำหนด กฎเกณฑ์ และคุณสมบัติในการเข้าศึกษาในสถาบันต่างๆ

- วิธีการคัดเลือกผู้เข้าศึกษา
- คุณสมบัติและการเตรียมตัวในการเข้าศึกษา
- โครงสร้างหลักสูตร สายการเรียน และลักษณะของวิชาต่างๆ
- ระเบียบการต่างๆ
- กำหนดระยะเวลา
- วิธีการประเมินผล
- ค่าใช้จ่ายในการศึกษา

3. กิจกรรมของสถานศึกษา

- กิจกรรมในหลักสูตร
- กิจกรรมเสริมหลักสูตร
- กิจกรรมทางสังคม
- คุณสมบัติของผู้ที่จะเข้าร่วมกิจกรรม
- ประโยชน์ที่พึงจะได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม

4. บริการต่างๆ ในสถานศึกษา

- บริการแนะแนว
- บริการสุขภาพอนามัย
- บริการห้องสมุด
- บริการโสตทัศนศึกษา
- บริการทุนการศึกษา
- โครงการสอนซ่อมเสริม
- โครงการอาหารกลางวัน
- โครงการสหกรณ์

5. โอกาสและความก้าวหน้า

- โอกาสแนวทางการศึกษาต่อขั้นสูง
- โอกาสในการทำงานในขณะที่ศึกษาและหลังจากสำเร็จการศึกษา
- โอกาสในการได้รับความสนับสนุนทางด้านทุนการศึกษาหรือเงินกู้เพื่อ

การศึกษา

- คุณค่าที่ได้รับจากการศึกษาและการมีเพื่อนร่วมสถาบัน

สาระประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งเป็นข้อมูลเกี่ยวกับสถาบัน ด้าน ประวัติ ปรัชญา หลักสูตร กำหนดการรับสมัคร ค่าลงทะเบียนและแผนที่การเดินทาง ประกอบด้วย รายละเอียดดังนี้

2.8.1 ประวัติ

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นสถาบันราชภัฏแห่งเดียวของประเทศ ที่มีชื่อตามพระนามของสมเด็จพระราชปิตุจฉา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร ผู้ทรงเป็นองค์ประธานกำเนิดแห่งนี้

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เดิมตั้งอยู่ที่ถนนเพชรบุรี พญาไทย กรุงเทพมหานคร ก่อตั้งขึ้นมาด้วยสมเด็จพระราชปิตุจฉา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร โดยพระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญการศึกษาฝ่ายหญิง จึงโปรดประทานสถานที่นี้ให้กระทรวงศึกษาธิการจัดตั้งเป็นโรงเรียน ขณะนั้นกรมหมื่นพิทยาลงกรณ์ (พระราชวงศ์เธอ พระองค์เจ้าธานีนิวัต) ทรงดำรงตำแหน่งเสนาบดี กระทรวงศึกษาธิการจึงได้โปรดให้จัดสร้างโรงเรียนขึ้นเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2475 และได้ตั้งชื่อโรงเรียนนี้ว่า “โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์”

โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ในขณะนั้นเปิดสอนเฉพาะแผนกฝึกหัดครูหญิง และมีลักษณะเป็นโรงเรียนประจำ ต่อมาได้ย้ายนักเรียนฝึกหัดครูและนักเรียนชั้นมัธยมปลาย(ม.7, ม.8) มาจากโรงเรียนเบญจมราชาลัยมาเรียนที่โรงเรียนนี้ และเปิดรับนักเรียนสามัญในปีต้นเพียงชั้นมัธยม 4 เพื่อให้เป็นอนุสรณ์ในพระเมตตาของพระองค์ท่าน โดยมีอาจารย์นิรันดร์ บรรณสิทธิ์วรสาส์น เป็นอาจารย์ใหญ่ โรงเรียนใช้ชื่อว่า “พ” เป็นสัญลักษณ์ และมีสีประจำโรงเรียนคือสีเขียว ซึ่งเป็นสีที่ตรงกับวันประสูติของพระองค์ท่าน

พ.ศ. 2476 ได้สร้างอาคารเรียนเพิ่มขึ้นอีกหลังหนึ่ง เปิดสอนในชั้นเรียน ม.2 ถึง ม.8 และแผนกฝึกหัดครูเพิ่มขึ้นอีก

โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ได้รับการเปลี่ยนชื่อเป็นโรงเรียนสตรีเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ โดยทำการเปิดสอนนักเรียนถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นชั้นสูงสุด และภายหลังชื่อและฐานะของโรงเรียนก็มีการเปลี่ยนแปลงกลับมาเป็น โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ อีกครั้งหนึ่ง

พ.ศ. 2485 กระทรวงศึกษาธิการได้รับมอบวังสุนันทาให้จัดเป็นโรงเรียน กอปรกับในขณะนั้นยังอยู่ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงมีการย้ายนักเรียนฝึกหัดครูและมัธยมปลายจากโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ไปอยู่วังสุนันทา และเมื่อญี่ปุ่นย้ายออกไปจากโรงเรียน นักเรียนโรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ก็ย้ายกลับมาเรียนที่โรงเรียนตามเดิม

พ.ศ. 2487 สงครามโลกยังไม่สงบ ทางราชการจึงให้อพยพนักเรียนฝึกหัดครูไปเรียนที่ จ.ละโว้ เจริญ ปทุมธานี อยุธยา และพิษณุโลก

พ.ศ. 2489 เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 ยุติลงโรงเรียนเปิดสอนทั้งแผนกฝึกหัดครูและแผนกสามัญที่โรงเรียนเดิม โดยที่แผนกสามัญเปิดสอนแบบสหศึกษา และเปลี่ยนชื่อเป็น โรงเรียนเพชรบุรีวิทยาลัย

เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2513 โรงเรียนรับสถาปนาเป็นวิทยาลัยครู จึงเปลี่ยนชื่อเป็น “วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย” เปิดสอนถึงชั้นประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาระดับสูง มีนักเรียนระดับ ป.กศ.สูง ป.กศ. และนักเรียนสารัตถ์ชั้น ป.5 ถึง ม.ศ.3

พ.ศ. 2515 เนื่องจากมีจำนวนนักเรียนมากและสถานที่ไม่เพียงพอที่จะบริการ จึงได้ขยายวิทยาลัยไปอยู่ที่ถนนพหลโยธิน กิโลเมตรที่ 48 ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี ซึ่งมีเนื้อที่ทั้งหมด 294 ไร่ 3 งาน 72 ตารางวา ส่วนสถานที่เดิมได้จัดการศึกษาเฉพาะระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย และใช้ชื่อว่า “โรงเรียนสารัตถ์มัธยมเพชรบุรีวิทยาลัย”

เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ. 2517 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวได้ทรงรับวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย ให้เข้าอยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์

2 สิงหาคม พ.ศ. 2540 ได้รับการยกฐานะขึ้นเป็นวิทยาลัยครูตามพระราชบัญญัติวิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี

พ.ศ. 2523 ได้ยกเลิกการผลิตนักศึกษาระดับ ป.กศ. ต้น คงผลิตนักศึกษาระดับ ป.กศ. สูง และปริญญาตรี

เมื่อวันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2527 กรมการฝึกหัดครูได้แก้ไข พรบ.วิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 ให้สามารถเปิดสอนในสาขาวิชาอื่นระดับปริญญาตรี ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา

พ.ศ. 2528 วิทยาลัยได้เปิดสอนระดับอนุปริญญาตรี และปริญญาตรี 3 สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษา สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานนาม “ราชภัฏ” แก่ วิทยาลัยครูทั่วประเทศ นับเป็นพระกรุณาธิคุณอย่างหาที่สุคติได้ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยจึงใช้นามว่า “ราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย” “ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา และ พ.ศ. 2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมให้ตรา “พระราชบัญญัติราชภัฏ พ.ศ. 2538” ซึ่งประกาศใน ราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 24 มกราคม พ.ศ. 2538 ยังผลให้ราชภัฏทั่วประเทศเป็นอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง

15 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2542 สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เสด็จฯ วางพวงมาลาพระอนุสาวรีย์ฯ และทรงเปิดอาคารฝึกประสบการณ์วิชาชีพของนักศึกษา ชื่อ “อาคารสมเด็จพระเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์”

15 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2544 สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา กรมหลวง นราธิวาสราชนครินทร์ เสด็จฯ วางพวงมาลาพระอนุสาวรีย์ฯ ทรงเปิด “อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์” และห้องประชุม “ราชนครินทร์” ภายในอาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์

21 สิงหาคม พ.ศ. 2545 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้เปลี่ยนชื่อเป็น “สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์” และประกาศในราชกิจจานุเบกษาเมื่อวันที่ 20 กันยายน พ.ศ. 2546

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงลงพระปรมาภิไธย ในพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พุทธศักราช 2547 และได้ประกาศ ในพระราชกิจจานุเบกษา เมื่อวันที่ 14 มิถุนายน พุทธศักราช 2547 ให้สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เป็นต้นมา

2.8.2 ปรัชญาวิสัยทัศน์

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีปรัชญาที่มุ่งมั่นและยึดเป็นหลัก เพื่อใช้ในการดำเนินงาน คือ "วิชาการเด่น เน้นคุณธรรม นำท้องถิ่นพัฒนา ก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี"

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ วิสัยทัศน์ ที่จะเป็นเป็นเลิศในการพัฒนาท้องถิ่น” โดย

1. เป็นชั้นนำที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการในการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา ที่มีความหลากหลายในรูปแบบ ระดับ และสาขาวิชา เน้นความร่วมมือกับท้องถิ่น เพื่อผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ มีคุณธรรม มีคุณลักษณะตามที่ชุมชนต้องการ โดยมีจุดเด่นในด้านความสามารถทางภาษาและเทคโนโลยี

2. เป็นศูนย์กลางของท้องถิ่นในด้านการพัฒนาระบบการเรียนการสอนทุกระดับด้วยกิจกรรมการวิจัยในสถานการณ์จริง

3. ในด้านการวิจัยและการให้บริการวิชาการแก่ชุมชน จะเป็นที่ทำวิจัย เพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาท้องถิ่น และให้บริการทางวิชาการด้านการพัฒนาคุณภาพชีวิตในชุมชน โดยยึดหลักการบริการประทับใจ เพื่อรับใช้ชุมชน

4. เป็นชั้นนำในท้องถิ่นที่มุ่งอนุรักษ์ เผยแพร่และปลูกจิตสำนึกของความเป็นไทยด้วยกิจกรรมทางศาสนา ศิลปวัฒนธรรม

5. เป็นองค์การเรียนรู้ที่มีความสามารถในการปรับตัว มีความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศ ทำงานเป็นทีม เน้นผลลัพธ์ของงาน มีพฤติกรรมกรรมการบริหารเชิงประกอบการ กระจายอำนาจ และความรับผิดชอบอย่างเหมาะสม และเป็นศูนย์กลางของชุมชนในการพัฒนาท้องถิ่น

2.8.3 หลักสูตร

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีคณะวิชา 6 คณะประกอบไปด้วย สาขาวิชาต่างๆดังนี้

คณะครุศาสตร์ มี 2 หลักสูตรคือ หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี (ค.บ.5 ปี) และหลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศส.บ.4ปี) หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี มีสาขาวิชา 11 สาขา คือ การประถมศึกษา, การศึกษาปฐมวัย, จิตวิทยาและการแนะแนว, พลศึกษา, เทคโนโลยีและนวัตกรรม การศึกษา, คณิตศาสตร์, วิทยาศาสตร์ทั่วไป, คอมพิวเตอร์ศึกษา, ดนตรีศึกษา (สากล), ภาษาอังกฤษ และ สังคมศึกษา หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี มีสาขาวิชา 1 สาขา คือ จิตวิทยา คุณสมบัติผู้สมัคร จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.00 ขึ้นไป หรือเปอร์เซ็นต์ไทล์ที่ 50 มีอาจารย์รับรอง ซึ่งมีสาขาค้างนี้

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มีหลักสูตรคือ ศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศส.บ. 4 ปี) มีสาขาวิชา 11 สาขา คือ รัฐประศาสนศาสตร์ ภาษาอังกฤษ การพัฒนาชุมชน บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์ ศิลปกรรมและ ภาษาไทย คุณสมบัติผู้สมัครจบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี มีหลักสูตรคือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 ปี (วท.บ.4 ปี) มีสาขาวิชา 6 สาขา คือ วิทยาการคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ คหกรรมศาสตร์ ทั่วไป วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม เคมี สถิติประยุกต์และ ชีววิทยาประยุกต์ คุณสมบัติผู้สมัครจบการศึกษาระดับ ม.6 สายวิทย์-คณิต ยกเว้นสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ รับผู้จบ ม.6 หรือเทียบเท่า

คณะเทคโนโลยีการเกษตร มีหลักสูตรคือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 ปี (วท.บ.4 ปี) มีสาขาวิชา 2 สาขา คือ เกษตรศาสตร์และ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร คุณสมบัติผู้สมัครจบการศึกษาระดับ ม.6 สายวิทย์-คณิต

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มีหลักสูตรคือ หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 ปี (วท.บ.4 ปี) มีสาขาวิชา 2 สาขา คือ ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรมและ เทคโนโลยีเซรามิกส์ คุณสมบัติผู้สมัครจบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

คณะวิทยาการจัดการ มี 2 หลักสูตรคือ หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี (บธ.บ. 4 ปี) หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศส.บ. 4 ปี) มีสาขาวิชา 13 สาขา คือ การจัดการทั่วไป บริหารธุรกิจแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ บริหารธุรกิจแขนงวิชา การบัญชี บริหารธุรกิจแขนงวิชา การตลาด บริหารธุรกิจแขนงวิชาการ บริหารทรัพยากรมนุษย์ บริหารธุรกิจแขนงวิชา การเงิน การธนาคาร เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ นิเทศศาสตร์แขนงวารสารศาสตร์ นิเทศศาสตร์แขนงประชาสัมพันธ์ นิเทศศาสตร์แขนงโฆษณาและประชาสัมพันธ์ นิเทศศาสตร์แขนงวิทยุและโทรทัศน์ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแขนงธุรกิจท่องเที่ยวและ อุตสาหกรรมท่องเที่ยวธุรกิจ โรงแรม คุณสมบัติผู้สมัครจบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

2.8.4 กำหนดการรับสมัคร

การรับสมัครนักเรียนนักศึกษา มี 2 วิธีคือ การรับสมัครนักศึกษาวิชาชีพ และการรับสมัครนักศึกษาวิปถิติ ซึ่งมีกำหนดการรับสมัคร และคุณสมบัติผู้สมัครดังนี้

1. การรับสมัครนักศึกษาวิชาชีพ

- รับสมัครวันที่ 1 พฤศจิกายน 2548-15 ธันวาคม 2548 สถานที่อาคาร 100 ปี
- ประกาศรายชื่อ วันที่ 10 มกราคม 2549 สถานที่หอประชุมใหญ่
- รายงานตัว วันที่ 22 มีนาคม 2549 สถานที่หอประชุมใหญ่

2. คุณสมบัติผู้สมัครการรับสมัครแบบวิชาชีพ

- ศึกษาอยู่ในชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จะจบการศึกษาในปีการศึกษานี้
- มีผลการเรียนเฉลี่ย 5 ภาคเรียน ไม่น้อยกว่า 2.50
- หรือมีความสามารถพิเศษ ด้านใดด้านหนึ่ง
- หรือมีผลการเรียนเฉลี่ย ไม่น้อยกว่า 2.00 ในกรณีที่เลือกเรียนหลักสูตรใน

คณะเทคโนโลยีการเกษตรที่ผู้ปกครองมีอาชีพทางการเกษตร

- มีคุณสมบัติทางการศึกษาตรงตามหลักสูตรที่สมัคร
- มีความประพฤติดี

3. การรับสมัครนักศึกษาวิปถิติ

- จำหน่ายใบสมัคร วันที่ 3 มกราคม 2549 - 19 พฤษภาคม 2549 สถานที่

อาคาร 100 ปี

- รับสมัครวันที่ 30 เมษายน 2549 - 19 พฤษภาคม 2549 สถานที่อาคาร 100 ปี
- ประกาศรายชื่อวันที่ 22 พฤษภาคม 2549 สถานที่หอประชุมใหญ่
- สอบวัดความรู้วันที่ 23-24 พฤษภาคม 2549 สถานที่แยกตามคณะ
- รายงานตัววันที่ 26 พฤษภาคม 2549 สถานที่หอประชุมใหญ่

4. คุณสมบัติผู้สมัครการรับสมัครแบบวิปถิติ

- จบชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า
- มีคุณสมบัติทางการศึกษาตรงตามหลักสูตรที่สมัคร
- มีความประพฤติดี

2.8.5 ค่าลงทะเบียน

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีอัตราค่าลงทะเบียนดังนี้
ประมาณการค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา

ตารางที่ 2.1 จำนวนการหน่วยกิตและค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา

คณะครุศาสตร์	หน่วยกิต	ค่าลงทะเบียน
การประถมศึกษา	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,140 บาท
การศึกษาปฐมวัย	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 24,490 บาท
จิตวิทยาและการแนะแนว	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 24,340 บาท
พลศึกษา	148 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,440 บาท
เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา	139 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,140 บาท
คณิตศาสตร์	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,840 บาท
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
คอมพิวเตอร์ศึกษา	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,940 บาท
ดนตรีศึกษา (สากล)	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,140 บาท
ภาษาอังกฤษ	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,240 บาท
สังคมศึกษา	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 24,540 บาท
คณะวิทยาการจัดการ	หน่วยกิต	ค่าลงทะเบียน
นิเทศศาสตร์แขนง วารสารศาสตร์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
นิเทศศาสตร์แขนง ประชาสัมพันธ์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
นิเทศศาสตร์แขนง โฆษณาและประชาสัมพันธ์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
นิเทศศาสตร์แขนง วิทยุและ โทรทัศน์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแขนงธุรกิจท่องเที่ยว	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,290 บาท
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวธุรกิจโรงแรม	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,290 บาท
คณะวิทยาการจัดการ	หน่วยกิต	ค่าลงทะเบียน
รัฐประศาสนศาสตร์	141 หน่วยกิต	เป็นเงิน 22,440 บาท
ภาษาอังกฤษ	133 หน่วยกิต	เป็นเงิน 22,740 บาท
การพัฒนาชุมชน	125 หน่วยกิต	เป็นเงิน 21,340 บาท
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	133 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,640 บาท
ศิลปกรรม	136 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,640 บาท
ภาษาไทย	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 22,240 บาท

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	หน่วยกิต	ค่าลงทะเบียน
วิทยาการคอมพิวเตอร์	143 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,740 บาท
เทคโนโลยีสารสนเทศ	160 หน่วยกิต	เป็นเงิน 29,190 บาท
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	148 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,790 บาท
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,390 บาท
เคมี	150 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,490 บาท
สถิติประยุกต์	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,040 บาท
ชีววิทยาประยุกต์	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,040 บาท
คณะเทคโนโลยีการเกษตร	หน่วยกิต	ค่าลงทะเบียน
เกษตรศาสตร์	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,540 บาท
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร	143 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,740 บาท
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม	หน่วยกิต	ค่าลงทะเบียน
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 28,240 บาท
เทคโนโลยีเซรามิกส์	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,940 บาท
คณะวิทยาการจัดการ	หน่วยกิต	ค่าลงทะเบียน
การจัดการทั่วไป	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,740 บาท
บริหารธุรกิจแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,640 บาท
บริหารธุรกิจแขนงวิชา การบัญชี	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,940 บาท
บริหารธุรกิจแขนงวิชา การตลาด	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,890 บาท
บริหารธุรกิจแขนงวิชาการ บริหารทรัพยากรมนุษย์	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,890 บาท
บริหารธุรกิจแขนงวิชา การเงินการธนาคาร	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,940 บาท
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,140 บาท

2.8.6 สถานที่ตั้งและการเดินทาง

สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 20 ถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี 13180 โทรศัพท์ 0-2529-0674-7 สามารถเดินทางมายังสถาบันในช่องทางต่างๆดังนี้

- การเดินทางจากชานเมืองกรุงเทพ โดยเดินทางโดยรถโดยสารประจำทางหรือรถตู้ มายังป้ายหยุดรถตรงข้ามศูนย์สรรพสินค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต เพื่อต่อรถโดยสารประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-อยุธยา , กรุงเทพฯ-สระบุรี หรือเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง

หรือรถตู้ มายังตลาดเก่า รังสิต เพื่อต่อรถตู้ประจำทางไปยังสถาบัน หรือต่อรถโดยสารประจำทาง
ร่วมบริการ สาย 338

- การเดินทางจากตัวเมืองกรุงเทพ เดินทางโดยรถตู้ประจำทาง สายกรุงเทพฯ-
อยุธยา โดยขึ้นจากป้ายรถตู้อนุสาวรีย์ชัยสมรภูมิ ไปยังสถาบัน

- การเดินทางจากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา หรือจังหวัดสระบุรี เดินทางโดย
รถโดยสารประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-อยุธยา หรือกรุงเทพฯ-สระบุรี

ผู้วิจัยได้นำเนื้อหาสาระของสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มาใช้เป็นข้อมูลและแนวทาง
ในการเป็นเนื้อหาของสาระที่จะใช้ในการสื่อด้วยรูปแบบสาระที่แตกต่างกันสองรูปแบบ ได้แก่
สาระที่สื่อด้วยอักษรและสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

2.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.9.1 การใช้กราฟิกในการนำเสนอ

ศิริลักษณ์ แก้วสมบูรณ์ (2543 : 65) ทำการวิจัยเรื่อง ผลของการใช้เทคนิคผังกราฟิกใน
การเรียนการสอนวิชาวิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการนำเสนอข้อความรู้ด้วยผังกราฟิกและผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น พบว่า นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิก
แบบต่างๆ ในวิชาวิทยาศาสตร์ ได้คะแนนการนำเสนอข้อความรู้ด้วยผังกราฟิก ต่ำกว่าเกณฑ์ที่
กำหนด คือ ต่ำกว่าร้อยละ 70

แต่นักเรียนที่เรียนโดยใช้เทคนิคผังกราฟิกแบบต่างๆ ในวิชาวิทยาศาสตร์ ได้คะแนน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนด คือ สูงกว่าร้อยละ 70 และพบว่า นักเรียนที่เรียนโดย
ใช้เทคนิคผังกราฟิกมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาวิทยาศาสตร์สูงกว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้การ
สอนแบบปกติ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

2.9.2 การใช้ตัวอักษรเป็นตัวชี้ในคอมพิวเตอร์ช่วยสอน

มนัส อุพารศิริพงศ์ (2544 : 45) ได้ศึกษาวิจัยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนใน
การจำจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีตัวชี้แบบอักษรสามมิติกับตัวชี้แบบอักษรบนพื้นสี พบว่า
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มตัวอย่าง ที่เรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีตัวชี้แบบ
อักษรสามมิติกับตัวชี้แบบอักษรพื้นสี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และ ความ
คงทนในการจำของกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับกลุ่มตัวอย่างที่เรียนกับบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มี
ตัวชี้แบบอักษรสามมิติกับตัวชี้แบบอักษรบนพื้นสี ไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่
ระดับ 0.05

2.10 สรุปตัวแปรและความสัมพันธ์ของตัวแปร

จากทฤษฎีและงานวิจัยที่ได้กล่าวมาแล้วข้างต้น สามารถสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการ ที่จะมีผลต่อการรับรู้จากการสื่อสารที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบคือ การสื่อสารด้วยอักษร และการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ผู้วิจัยจึงศึกษาสาระต่างๆ ในเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ที่ใช้การสื่อสารด้วยตัวอักษร และสื่อสารด้วยกราฟิก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

ด้านการสื่อสารด้วยอักษรผู้วิจัยได้นำหลักการเขียนเพื่อการสื่อสาร (อวยพร พานิชและคณะ. 2545 : 74) มาใช้ดังนี้

1. การเขียนเล่าเรื่อง
2. การเขียนอธิบายให้คำจำกัดความ
3. การเขียนอธิบายเปรียบเทียบ
4. การเขียนอธิบายแบ่งประเภท
5. การเขียนอธิบายบอกขั้นตอนการปฏิบัติ
6. การเขียนโน้มน้าวใจ

ด้านการสื่อสารด้วยกราฟิก ผู้วิจัยได้นำหลักการนำเสนอข้อมูลด้วยภาพกราฟิก (ศิริพรณ์ ปีเตอร์. 2549 : 183) มาใช้ดังนี้

- 1.การนำเสนอข้อมูลในเชิงสถิติ
 - การนำเสนอด้วยแผนภูมิ
 - การนำเสนอด้วยตาราง
- 2.การนำเสนอข้อมูลไม่ใช่เชิงสถิติ
 - แผนผังแสดงกระบวนการ
 - แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของเวลา
 - แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ
 - แผนผังของสถานที่

จากหลักทฤษฎีดังกล่าว ผู้วิจัยสามารถสรุปสาระที่จะทำการเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติ การสื่อสารด้วยตัวอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกได้ 6 ประเด็นดังนี้

1. สาระเชิงปรากฏการณ์
2. สาระเชิงโครงสร้าง
3. สาระเชิงกระบวนการ
4. สาระเชิงสถิติตัวเลข
5. สาระเชิงพื้นที่

6. สารระด้านเจตคติ

สาระทั้ง 6 ประเด็นนี้สามารถนำวิธีการสื่อสาระ ทั้งวิธีการสื่อด้วยอักษร และวิธีการสื่อด้วยภาพกราฟิกได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

1. สาระเชิงปรากฏการณ์ คือข้อมูลความสัมพันธ์ของเวลา การวิวัฒนาการ การเปลี่ยนแปลงของสิ่งหนึ่งสิ่งใด ตามลำดับเวลาตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ข้อมูลประกอบการบันทึกประวัติศาสตร์ ข้อมูลเกี่ยวกับลำดับก่อนหลังเหตุการณ์ วิธีการสื่อสาระด้วยอักษรใช้การบรรยายเล่าเรื่อง ส่วนวิธีการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกใช้แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของเวลา ในการนำเสนอ

2. สาระเชิงโครงสร้าง คือข้อมูลความเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ การผสมผสานจัดหมวดหมู่ ข้อมูลความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่ วิธีการสื่อสาระด้วยอักษรใช้การอธิบายแบ่งประเภทและบรรยายเล่าเรื่อง ส่วนวิธีการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกใช้การนำเสนอแผนผังแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ

3. สาระเชิงกระบวนการ คือข้อมูลกระบวนการเกิดของสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามธรรมชาติ หรือกระบวนการขั้นตอนของการทำสิ่งต่างๆ ข้อมูลเกี่ยวกับระเบียบวิธีและกระบวนการ วิธีการสื่อสาระด้วยอักษรใช้การเขียนอธิบายขั้นตอนปฏิบัติ ส่วนวิธีการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกใช้แผนผังแสดงกระบวนการ ในการนำเสนอ

4. สาระเชิงสถิติตัวเลข คือข้อมูลที่มุ่งนำเสนอให้เห็นถึงสิ่งที่เกี่ยวข้องกับตัวเลข แนวโน้มของการเพิ่ม ลดหรือ แสดงความแตกต่างของข้อมูลในสัดส่วนเปอร์เซ็นต์ ในการเปรียบเทียบข้อมูลเชิงตัวเลข และเชิงปริมาณ วิธีการสื่อสาระด้วยอักษรใช้การเขียนอธิบายเปรียบเทียบ ส่วนวิธีการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก ใช้การนำเสนอแผนภูมิและตาราง

5. สาระเชิงพื้นที่ คือข้อมูลภาพรวมของพื้นที่ ตำแหน่ง สถานที่ ทิศทาง แผนผังของสถานที่ หรือแผนที่ ที่มีความสำคัญต่อการเดินทาง หรือการค้นหาตำแหน่งของสถานที่หนึ่งๆ วิธีการสื่อสาระด้วยอักษรใช้การเขียนบรรยายเล่าเรื่องและเขียนอธิบายให้คำจำกัดความ ส่วนวิธีการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกใช้แผนผังของสถานที่ ในการนำเสนอ

6. สาระเชิงเจตคติ คือข้อมูลที่ส่งผลต่อความเชื่อ ความคิด ความรู้สึก ความพึงพอใจ เป็นข้อมูลที่สามารโน้มน้าวชักจูง มีผลต่อการแสดงออกให้เปลี่ยนแปลงความคิดได้ วิธีการสื่อสาระด้วยอักษรใช้การเขียนพรรณนาและเขียนโน้มน้าวใจ บรรยายเล่าเรื่อง ส่วนวิธีการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกใช้ภาพกิจกรรมและบรรยากาศ กิจกรรมการเรียนการสอน ในการนำเสนอ

เมื่อผู้วิจัย ได้แบ่งสาระออกเป็น 6 ประเด็นซึ่งมีวิธีการนำเสนอที่แตกต่างกันแล้วนั้น ขึ้นต่อไปผู้วิจัยได้ศึกษาเนื้อหาสาระในการประชาสัมพันธ์สถาบันการศึกษา จากหลักการบริการ ข้อมูลสนเทศด้านการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา มีเนื้อหาต่างๆ เช่น ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ประกอบไปด้วย ประวัติการก่อตั้ง, เหตุการณ์สำคัญ, คณะวิชา, โครงสร้างหลักสูตร, สาขาวิชา, รายละเอียดวิชา, ขั้นตอนการรับสมัครและกำหนดการรับสมัคร,

ขั้นตอนการรายงานตัว, อัตราค่าลงทะเบียน, ค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตร, หน่วยกิตในแต่ละสาขาวิชา, ตำแหน่งที่ตั้ง, วิชาการเดินทาง, โอกาสการศึกษาต่อ, กิจกรรมนักศึกษา เป็นต้น และเพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ของการวิจัย จึงได้เลือกเนื้อหาที่ตรงกับกรอบแนวคิดในสาระที่ได้แบ่งเป็นประเด็นไว้แล้วนั้น มาจัดหมวดหมู่เป็นเนื้อหาที่จะสร้างเว็บเพจ เพื่อทำการทดลองเปรียบเทียบสื่อสาระ ดังรายละเอียดต่อไปนี้

1. สาระเชิงปรากฏการณ์ มีในเนื้อหาเว็บเพจเรื่อง ประวัติการก่อตั้ง บุคคลสำคัญ เหตุการณ์สำคัญของสถาบัน (ดังตารางที่ 2.2)
2. สาระเชิงโครงสร้าง มีในเนื้อหาเว็บเพจเรื่อง โครงสร้างหลักสูตร คณะและสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบัน ทรัพยากรการเรียนรู้การให้บริการของสถาบัน (ดังตารางที่ 2.3)
3. สาระเชิงกระบวนการ มีในเนื้อหาเว็บเพจเรื่อง ขั้นตอนการรับสมัคร
ขั้นตอนการรายงานตัว (ดังตารางที่ 2.4)
4. สาระเชิงสถิติตัวเลข มีในเนื้อหาเว็บเพจเรื่อง อัตราค่าลงทะเบียน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร หน่วยกิตในสาขาวิชาต่างๆ (ดังตารางที่ 2.5)
5. สาระเชิงพื้นที่ มีในเนื้อหาเว็บเพจเรื่อง สถานที่ตั้ง การเดินทาง (ดังตารางที่ 2.6)
6. สาระด้านเจตคติ มีในเนื้อหาเว็บเพจเรื่อง ประวัติการก่อตั้ง การให้บริการในทรัพยากรการเรียนรู้ในสถาบัน การเรียนในคณะและสาขาวิชาต่างๆ (ดังตารางที่ 2.7)

ตารางที่ 2.2 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงปรากฏการณ์

CONCEPTUAL : สารเชิงปรากฏการณ์	OPERATIONAL
1. การนำเสนอข้อมูลเชิงปรากฏการณ์ในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษร 2. การนำเสนอข้อมูลเชิงปรากฏการณ์ในรูปแบบของการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1. ปฏิบัติการก่อตั้ง 2. เหตุการณ์สำคัญ
ตัวแปรอิสระ : การรับรู้ข้อมูลเชิงปรากฏการณ์ของการนำเสนอสื่อสารด้วยอักษรและภาพกราฟิก	1. ปฏิบัติการก่อตั้งสถาบัน 2. ผู้ก่อตั้งสถาบัน บุคคลสำคัญต่อสถาบัน เหตุการณ์สำคัญของสถาบัน กิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาและสถานที่
ตัวแปรตาม : ผลสัมฤทธิ์การรับรู้และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การรับรู้สารเชิงปรากฏการณ์ ภายหลังจากการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้ข้อมูล (คะแนน) และความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การรับรู้ภายหลังจากการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง

ตารางที่ 2.3 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงโครงสร้าง

CONCEPTUAL : สารเชิงโครงสร้าง	OPERATIONAL
1. การนำเสนอข้อมูลเชิงโครงสร้างในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษร 2. การนำเสนอข้อมูลเชิงโครงสร้างในรูปแบบของการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1. โครงสร้างหลักสูตร 2. โครงสร้างสาขาวิชา 3. โครงสร้างการให้บริการทรัพยากรการเรียนรู้
ตัวแปรอิสระ : การรับรู้ข้อมูลเชิงโครงสร้างของการนำเสนอสื่อสารด้วยอักษรและภาพกราฟิก	1. รายละเอียดของคณะวิชาที่มีในสถาบัน 2. หลักสูตรต่างๆ ภายในแต่ละคณะ สาขาวิชาที่เปิดสอน การให้บริการทรัพยากรการเรียนรู้
ตัวแปรตาม : ผลสัมฤทธิ์การรับรู้และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การรับรู้สารเชิงโครงสร้าง ภายหลังจากการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้ข้อมูล (คะแนน) และความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การรับรู้ภายหลังจากการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง

ตารางที่ 2.4 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงกระบวนการ

CONCEPTUAL : สารเชิงกระบวนการ	OPERATIONAL
1. การนำเสนอข้อมูลเชิงกระบวนการในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษร	1. ขั้นตอนการรับสมัคร
2. การนำเสนอข้อมูลเชิงกระบวนการในรูปแบบของการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	2. ขั้นตอนการรายงานตัว 3. ขั้นตอนการเดินทางสู่สถาบัน
ตัวแปรอิสระ : การรับรู้ข้อมูลเชิงกระบวนการของการนำเสนอสื่อสารด้วยอักษรและภาพกราฟิก	ขั้นตอนการรับสมัคร กำหนดการรับสมัคร วันเวลา สถานที่การรับสมัคร ขั้นตอนการรับสมัคร วันเวลา สถานที่รายงานตัว ขั้นตอนการเดินทางสู่สถาบัน
ตัวแปรตาม : ผลสัมฤทธิ์การรับรู้และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การรับรู้สารข้อมูลเชิงกระบวนการภายหลังการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้ข้อมูล (คะแนน) และความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การรับรู้ภายหลังการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง

ตารางที่ 2.5 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารด้านข้อมูลสถิติ

CONCEPTUAL : สารเชิงสถิติ	OPERATIONAL
1. การนำเสนอข้อมูลเชิงสถิติในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษร	1. อัตราค่าลงทะเบียน
2. การนำเสนอข้อมูลเชิงสถิติในรูปแบบของการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	2. ค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตร 3. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละสาขาวิชา 4. จำนวนสาขาวิชาในหลักสูตร
ตัวแปรอิสระ : การรับรู้ข้อมูลเชิงสถิติของการนำเสนอสื่อสารด้วยอักษรและภาพกราฟิก	อัตราค่าลงทะเบียนแยกตามทฤษฎีและปฏิบัติ ค่าธรรมเนียมต่างๆ เป็นรายปีและตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตในแต่ละสาขาวิชาที่ต้องเรียน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา
ตัวแปรตาม : ผลสัมฤทธิ์การรับรู้และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การรับรู้สารข้อมูลด้านสถิติ ภายหลังการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้ข้อมูล (คะแนน) และความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การรับรู้ภายหลังการชมสารที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง

ตารางที่ 2.6 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงพื้นที่

CONCEPTUAL : สารเชิงพื้นที่	OPERATIONAL
1. การนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่ในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษร 2. การนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่ในรูปแบบของการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1. ตำแหน่งที่ตั้ง 2. วิธีการเดินทาง
ตัวแปรอิสระ : การรับรู้ข้อมูลเชิงพื้นที่ของการนำเสนอสื่อสารด้วยอักษรและภาพกราฟิก	ตำแหน่งที่ตั้งสถาบัน สถานที่สำคัญใกล้เคียง การเดินทางจากกรุงเทพฯ สู่อำเภอ การเดินทางจากต่างจังหวัดสู่อำเภอ
ตัวแปรตาม : ผลสัมฤทธิ์การรับรู้และความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์การรับรู้สารเชิงพื้นที่ภายหลังการชมสาระที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้ข้อมูล (คะแนน) และความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์การรับรู้ภายหลังการชมสาระที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง

ตารางที่ 2.7 แสดงสรุปตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการการสื่อสารเชิงเจตคติ

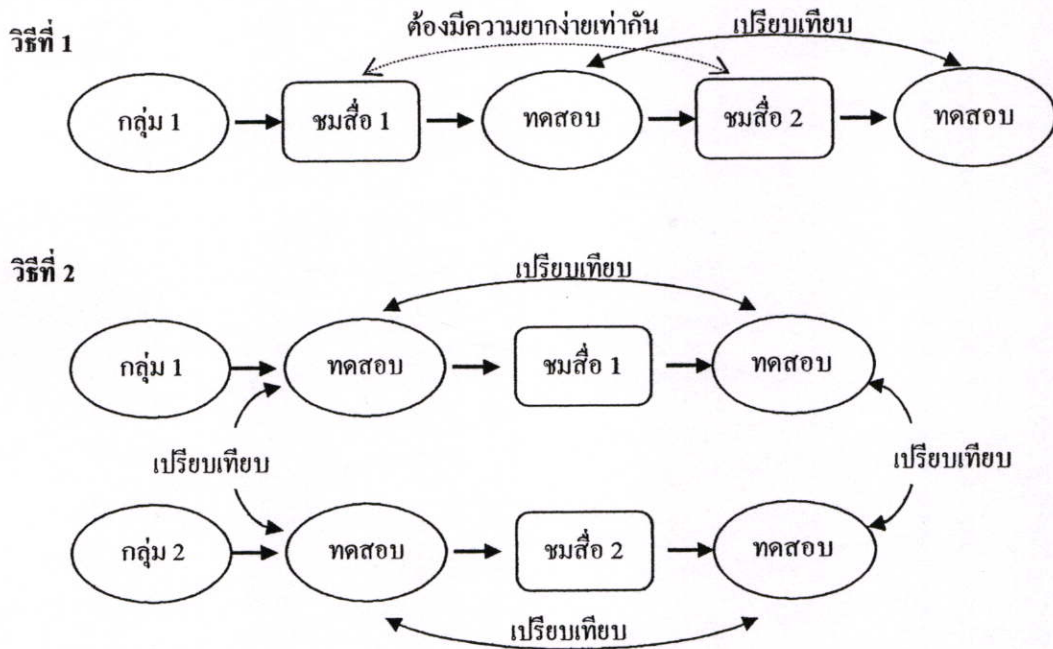
CONCEPTUAL : สารเชิงเจตคติ	OPERATIONAL
1. การนำเสนอข้อมูลเชิงเจตคติในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษร 2. การนำเสนอข้อมูลเชิงเจตคติในรูปแบบของการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1. ความพึงพอใจในความมั่นคงปลอดภัย 2. ความพึงพอใจในการเป็นที่ยอมรับในสังคม
ตัวแปรอิสระ : ความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ของการสื่อสารด้วยอักษรและภาพกราฟิก	กิจกรรมการสอน รูปแบบการเรียนในสาขาวิชาต่างๆ ลักษณะการให้บริการของแหล่งเรียนรู้ในสถาบัน ประวัติและความมีชื่อเสียงของสถาบัน
ตัวแปรตาม : ผลของความคิดเห็น ความแตกต่างของความคิดเห็น ภายหลังการชมสาระที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็น (คะแนน) และความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็น ภายหลังการชมสาระที่สื่อด้วยรูปแบบทั้งสอง

การแบ่งประเภทของสารเป็น 6 ประเด็น ผู้การนำเสนอสารที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบคือการสื่อสารด้วยตัวอักษรและการสื่อสารด้วยกราฟิก เพื่อนำไปสู่การออกแบบหน้าเว็บเพจ และกำหนดวิธีการวิจัย ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของวิธีการดำเนินงานวิจัย ซึ่งจะกล่าวโดยละเอียดในบทต่อไป

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับ การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง (Experimental Research) เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ จากการชมสาระที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบคือ สาระที่สื่อด้วยอักษร และ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก สามารถทำการทดลองได้ 2 วิธีคือ วิธีที่ 1 ใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวและใช้สื่อสาระ 2 ชุด โดยให้กลุ่มตัวอย่างชมสื่อสาระด้วยอักษรแล้วทำแบบทดสอบ แล้วให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกันนี้ชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก แล้วทำแบบทดสอบ ส่วนวิธีที่ 2 ทำการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ชมสื่อสาระ 1 ชุด โดยมีการสอบก่อนและสอบหลังการชมสื่อสาระ และเปรียบเทียบคะแนนจาก 2 กลุ่มตัวอย่าง ดังภาพที่ 3.1

ภาพที่ 3.1 แผนภาพวิธีการทดลอง 2 แบบ

ซึ่งผู้วิจัยได้เลือกวิธีทดลองแบบที่ 2 นี้ โดยมีเหตุผลคือ จากวิธีที่ 1 การทดลองด้วยกลุ่มตัวอย่างเพียงกลุ่มเดียวเพื่อเปรียบเทียบนั้น ไม่สามารถทำได้เนื่องจาก หากใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียวกัน เมื่อดูสาระที่สื่อด้วยอักษรแล้วย่อมมีความรู้ในสาระจากการชมสื่อสาระในเว็บเพจ และเมื่อดูสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิกและทำแบบทดสอบย่อมทำคะแนนได้มากกว่าเนื่องจาก เกิดการรับรู้ใน

สาระถึง 2 ครั้ง เมื่อนำผลการทดลอง (คะแนน) จากการชมสื่อสาระทั้ง 2 แบบมาเปรียบเทียบ ผลต่างจึงไม่ได้มาจากความแตกต่างระหว่างการรับรู้สาระ 2 แบบ จากการกระทำในการทดลองจริง หรืออีกกรณีหนึ่งหากทำการสร้างสื่อสาระในเว็บเพจที่มีเนื้อหาแตกต่างกัน 2 ชุด แล้วให้กลุ่ม ตัวอย่างชมสาระในเว็บเพจชุดแรกแล้วทำแบบทดสอบ จากนั้นให้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดิมชมสาระใน เว็บเพจชุดที่ 2 แล้วทำแบบทดสอบ ซึ่งสาระทั้ง 2 ชุดนี้จะต้องต่างกันแต่มีความยากง่ายเท่ากัน จึง เป็นการยากมากที่จะสร้างเครื่องมือที่มีความยากง่ายเท่ากันทั้งสองชุด

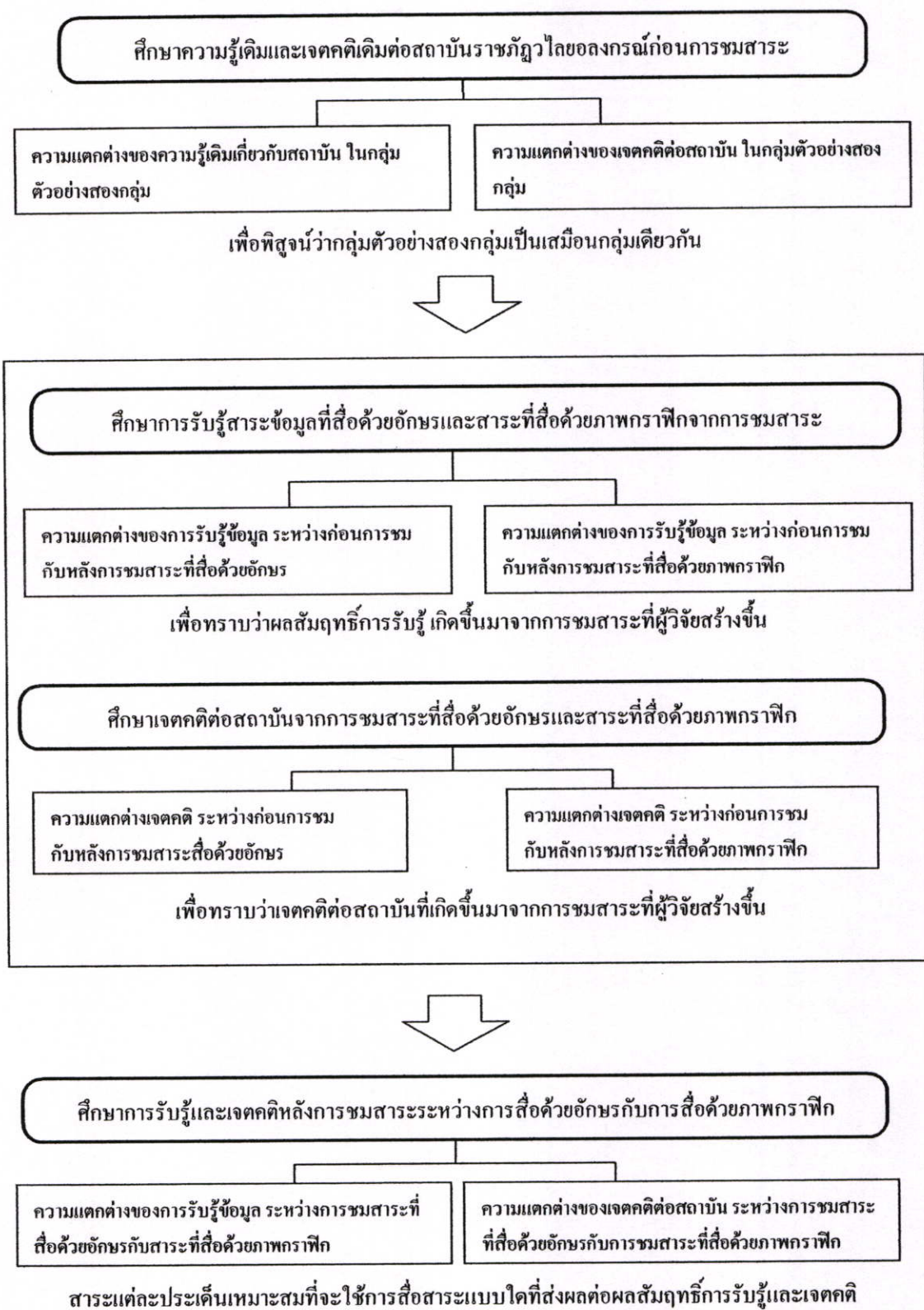
ผู้วิจัยจึงทำการออกแบบการวิจัย โดยใช้ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม และให้แต่ละกลุ่มชมสาระ ชุดเดียว โดยการสุ่มกลุ่มตัวอย่างจากประชากรที่กำหนด แล้วทำการแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสอง กลุ่มโดยวิธีการสุ่มอย่างง่ายกลุ่มหนึ่งให้เป็นกลุ่มควบคุม กลุ่มที่สองให้เป็นกลุ่มทดลอง เริ่มทดลอง โดยให้ทั้งสองกลุ่ม ทำการสอบก่อนการชมสาระที่อาศัยเว็บเพจเป็นเครื่องมือ โดยใช้แบบทดสอบ เดียวกัน หลังจากนั้นจึงให้ชมสาระที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันเป็นเครื่องมือ โดยจัด สภาพการณ์ต่างๆ ให้เหมือนกันทั้งกลุ่มควบคุมและกลุ่มทดลอง ยกเว้นสื่อสาระที่ให้ชมซึ่งแตกต่างกัน โดยกลุ่มควบคุมให้ชมสาระที่สื่อด้วยอักษร ส่วนกลุ่มทดลองให้ชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก แล้วเว้นช่วงระยะเวลาหนึ่ง แล้วจึงทดสอบอีกครั้งกับทั้งสองกลุ่ม ด้วยแบบทดสอบแบบเดิมแล้ว เปรียบเทียบหาความแตกต่าง คะแนนการสอบหลังการชมสาระ ระหว่างการชมสาระที่สื่อด้วย อักษรกับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บเพจเป็นเครื่องมือ ซึ่งวิธีการนี้ทำให้มั่นใจว่า กลุ่ม ตัวอย่างทั้งสองมีความเหมือนกัน โดยการสุ่มและทำการสอบก่อน เพื่อให้ทราบผลของ ประสิทธิภาพ ความรู้เดิมของกลุ่มตัวอย่างว่าเท่ากันและสามารถอ้างอิงว่าเป็นประชากรกลุ่ม เดียวกัน ได้และการทำสอบก่อนและหลังการทำการทดลอง ทำให้แน่ใจว่า ผลอันเกิดจากการ เปลี่ยนแปลงในตัวแปรตาม คือคะแนนการรับรู้และเจตคติ เป็นผลมาจากการชมสาระที่อาศัยเว็บ เพจเป็นเครื่องมือจริง มิได้มาจากตัวแปรแทรกซ้อนอื่นๆ เช่น ประสิทธิภาพความรู้เดิมของกลุ่ม ตัวอย่าง

จากรูปแบบวิธีการทดลองแบบสอบก่อนสอบหลัง เพื่อให้สอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ของการวิจัยคือ เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลต่อสาระที่สื่อด้วยอักษรกับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดย อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือ และเพื่อศึกษาเจตคติต่อ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสาระที่สื่อด้วยตัวอักษรกับการชมสาระที่สื่อด้วย ภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ จึงต้องมีขั้นตอนการศึกษาและการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอนใหญ่ๆ ในแต่ละขั้นตอนต้องศึกษา ทั้งหมด 6 สาระควบคู่กัน ไปด้วย (ดังภาพที่ 3.2)

1. การศึกษาความรู้เดิมและเจตคติเดิมต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ก่อนการชมสาระ โดยเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติก่อนชมสาระของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม เพื่อวัดว่าผู้ถูกทดลองมี ลักษณะเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม เป็นตัวแทนซึ่งกันและกันได้ ทำให้เกิดความเที่ยงตรงภายในขึ้น

2. การศึกษาการรับรู้ข้อมูลและเจตคติจากการชมสาระ ที่สื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร โดยเปรียบเทียบผลการรับรู้ระหว่างก่อนชมสาระและหลังชมสาระ เพื่อวัดความแตกต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้น ทำให้ทราบว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นมาจากการทดลอง ชมสื่อสาระที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร

3. การศึกษาการรับรู้และเจตคติหลังการชมสาระ ที่สื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือ หลังจากที่ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีความเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม โดยการทดสอบก่อนการชมสาระแล้วนั้น จึงจัดให้ชมสาระที่แตกต่างกัน และใช้คะแนนหลังการทดลองมาเปรียบเทียบเพื่อให้ทราบว่ามีความรู้และเจตคติเพิ่มขึ้นจากการทดลอง จึงทำการเปรียบเทียบคะแนนหลังการชมสื่อสาระ เพื่อทราบถึงว่าสาระแต่ละประเด็นเหมาะสมที่จะใช้การสื่อสารด้วยอักษร หรือการสื่อสารด้วยกราฟิกในการนำเสนอ จึงส่งผลกระทบต่อผลสัมฤทธิ์การรับรู้และเจตคติที่มากกว่ากัน

ภาพที่ 3.2 แสดงขั้นตอนการดำเนินการวิจัย

จากขั้นตอนการดำเนินการทดลองและดำเนินการวิจัยข้างต้น มีรายละเอียดขององค์ประกอบในการดำเนินการวิจัยซึ่งประกอบไปด้วยหัวข้อดังต่อไปนี้

- 3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- 3.2 เครื่องมือในการวิจัย
- 3.3 การสร้างเครื่องมือ
- 3.4 การดำเนินการทดลอง
- 3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

3.1.1 ประชากร

เนื่องจากสำนักงานสภาพัฒนาการศึกษารัฐบาลได้แบ่งเขตพื้นที่ในการจัดการศึกษา โดยให้แต่ละสถาบันราชภัฏ ดูแลให้การศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นที่อยู่ในท้องถิ่นที่ตั้ง ของสถาบันราชภัฏนั้นๆ เป็นหลัก สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์จึงรับผิดชอบเขตการศึกษาในจังหวัดปทุมธานี ผู้วิจัยจึงได้กำหนดกรอบของประชากรที่ใช้ในการวิจัย ให้อยู่ภายในเขตจังหวัดปทุมธานี และเนื่องจากคุณสมบัติหลักของผู้สมัคร ในทุกคณะคือ ผู้จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ดังนั้นประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ใน โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,812 คน จากโรงเรียน 23 โรงเรียน (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2547) [Internet]

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 350 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากร จากตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างจากประชากรของ Robert V. Krejcie (อ้างใน รวีวรรณ ชินะตระกูล. 2538 : 80) และสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างตามการสุ่มได้อย่างลงตัว โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) ดังนี้

ขั้นที่ 1 สุ่มโรงเรียนระดับมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี โดยทำการสุ่มแบบแยกประเภทตามเขตพื้นที่ ซึ่งจังหวัดปทุมธานีประกอบด้วย 7 อำเภอ จึงทำการสุ่มอำเภอละ 1 โรงเรียนรวมเป็น 7 โรงเรียน โดยใช้วิธีสุ่มอย่างง่ายและเลือกจากโรงเรียนที่มีขนาดกลาง ขนาดใหญ่ และขนาดใหญ่พิเศษ ซึ่งมีเครื่องคอมพิวเตอร์ที่สามารถทำการทดลองได้ จึงได้โรงเรียน 7 โรงเรียน เป็นกลุ่มตัวอย่าง ดังนี้คือ

1. โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานีอำเภอ เมืองปทุมธานี
2. โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม อำเภอ คลองหลวง

3. โรงเรียนชัยบุรี อำเภอ ชัยบุรี
4. โรงเรียนปทุมวิไลวิทยาาคม อำเภอ สามโคก
5. โรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม ปทุมธานี อำเภอ ลำลูกกา
6. โรงเรียนหนองเสือวิทยาาคม อำเภอ หนองเสือ
7. โรงเรียนบัวแก้วเกษร อำเภอ ลาดหลุมแก้ว

ขั้นที่ 2 สุ่มตัวอย่างนักเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple random Sampling) โดยการจับสลากนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ลงทะเบียนเรียนในปีการศึกษา 2548 โรงเรียนละ 50 คน รวม 350 คน

ขั้นที่ 3 แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการสุ่มตัวอย่างในแต่ละโรงเรียนโดยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างอย่างง่าย โดยแบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 25 คน เพื่อสามารถดำเนินการทดลองตามวิธีการทดลองดังนี้

กลุ่มที่ 1 กลุ่มควบคุมชมสาระที่สี่ด้วยอักษร ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นกรณีศึกษา รวม 175 คน

กลุ่มที่ 2 กลุ่มทดลองชมสาระที่สี่ด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นกรณีศึกษา รวม 175 คน

3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

จากแนวคิดที่ต้องการเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ผู้วิจัยได้แบ่งสาระดังในกรอบแนวคิด โดยได้แบ่งประเภทของสาระเป็น 6 ประเด็นคือ สาระเชิงปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่ และสาระเชิงเจตคติ และจากวัตถุประสงค์การวิจัยเพื่อเปรียบเทียบสาระที่แตกต่างกัน 2 รูปแบบคือ การสื่อสารด้วยตัวอักษรและการสื่อสารด้วยกราฟิก ผู้วิจัยจึงสร้างสื่อสาระ 2 รูปแบบตามการแบ่งสาระออกเป็น 6 ประเด็นดังกล่าว โดยที่เนื้อหาของสาระเป็นเรื่องการประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งมีเว็บเพจเป็นเครื่องมือในการวิจัยครั้งนี้ เพื่อให้เห็นภาพโดยรวมอย่างชัดเจนก่อนการออกแบบวิธีการดำเนินการวิจัย ผู้วิจัยจึงนำเสนอเป็นตารางสรุปสาระและการนำเสนอเนื้อหาในหน้าเว็บเพจโดยแยกตามสาระทั้ง 6 ประเด็น ดังตารางที่ 3.1 นี้

ตารางที่ 3.1 สรุปสาระและการนำเสนอเนื้อหาในหน้าเว็บเพจ

สาระ	วิธีการนำเสนอ		เนื้อหาเว็บเพจ
	สื่ออักษร	สื่อภาพกราฟิก	
สาระเชิงปรากฏการณ์	บรรยายเล่าเรื่อง	แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของเวลา	ประวัติการก่อตั้งเหตุการณ์สำคัญ
สาระเชิงโครงสร้าง	อธิบายแบ่งประเภท บรรยายเล่าเรื่อง	แผนผังแสดงความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ	โครงสร้างหลักสูตร คณะและสาขาวิชา ทรัพยากรการเรียนรู้
สาระเชิงกระบวนการ	อธิบายขั้นตอนปฏิบัติ	แผนผังแสดงกระบวนการ	ขั้นตอนการรับสมัคร ขั้นตอนการเดินทาง
สาระเชิงสถิติตัวเลข	อธิบายเปรียบเทียบ	แผนภูมิและตาราง	อัตราค่าลงทะเบียน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร หน่วยกิต
สาระเชิงพื้นที่	บรรยายเล่าเรื่อง อธิบายให้คำจำกัดความ	แผนผังของสถานที่	สถานที่ตั้ง การเดินทาง
สาระด้านเจตคติ	พรรณาน่าสนใจ บรรยายเล่าเรื่อง	ภาพเหตุการณ์ ภาพบรรยากาศ ภาพกิจกรรม	ประวัติการก่อตั้ง ทรัพยากรการเรียนรู้ คณะและสาขาวิชา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยอันประกอบด้วย สาระที่สื่อด้วยอักษรและ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก และ แบบทดสอบการรับรู้ และแบบวัดเจตคติ จึงใช้สาระทั้ง 6 ประเด็นเป็นกรอบแนวคิดในการสร้าง แต่การจัดระบบการนำเสนอต่อกลุ่มตัวอย่างได้เรียงตามลำดับของเนื้อหาการประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

3.2.1 สาระที่สื่อด้วยอักษรและ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นสื่อ

ซึ่งสื่อสาระทั้งสองมีเนื้อหาที่นำเสนอเหมือนกัน ประกอบด้วยสาระ 6 ด้านคือ สาระเชิงปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่ และสาระเชิงเจตคติ มีเนื้อหานำเสนอในหน้าเว็บเพจ และวิธีการนำเสนอดังนี้

(1) การสื่อสาระเชิงปรากฏการณ์มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสาระเกี่ยวกับความจริง เหตุการณ์ สถานที่ บุคคลและกิจกรรม ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่องประวัติสถาบัน โดยมีรายละเอียดด้านประวัติผู้ก่อตั้งสถาบันปรัชญาสถาบันเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ในช่วงเวลาและสถานที่ต่างๆ บุคคลสำคัญ กิจกรรมและความ

เปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น การนำเสนอสาระ ที่สื่อสารด้วยตัวอักษรใช้ข้อความพรรณนาประวัติความเป็นมา เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างๆ สถานที่ต่างๆ อธิบายถึงการก่อตั้งสถาบัน ส่วน การนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ใช้ภาพเหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในการนำเสนอ ภาพบุคคลการทำกิจกรรมต่างๆ ภาพสถานที่ที่สำคัญ

(2) การสื่อสารเชิงโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารแสดงความเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ การผสมผสานจัดหมวดหมู่ มีความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่องหลักสูตร โดยมีรายละเอียดด้านโครงสร้างหลักสูตรที่เปิดสอนในคณะต่างๆ สาขาวิชาที่เปิดสอน วุฒิปริญญาที่ได้รับในแต่ละสาขา และหน้าเว็บเพจเรื่องทรัพยากรการเรียนรู้ โดยมีรายละเอียดด้านการให้บริการทรัพยากรการเรียนรู้ในสถาบัน เช่น ห้องสมุด ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์ภาษา ว่ามีการให้บริการแก่นักศึกษาอย่างไรบ้าง การนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยตัวอักษรใช้ข้อความชื่อหลักสูตรและชื่อสาขาวิชาพร้อมขยายความเรื่องหลักสูตรและสาขาวิชา รวมถึงคุณสมบัติผู้สมัคร ส่วนการนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้ตารางนำเสนอหลักสูตรที่เปิดสอนในแต่ละคณะใช้ผังความสัมพันธ์ และภาพนำเสนอสาขาวิชาต่างๆ ในแต่ละคณะ ใช้ผังความสัมพันธ์นำเสนอความเชื่อมโยงการให้บริการในทรัพยากรการเรียนรู้ในสถาบัน

(3) การสื่อสารเชิงกระบวนการ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารให้เกิดความรู้ในการดำเนินงานระเบียบวิธีการและ ลำดับขั้นตอน กระบวนการที่เกิดขึ้นของสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามธรรมชาติ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิด คือหน้าเว็บเพจเรื่องกำหนดการรับสมัคร โดยมีรายละเอียด กำหนดการรับสมัครขั้นตอนตั้งแต่การสอบสมัครจนถึงการรายงานตัว รายละเอียดวันเวลา และสถานที่ในแต่ละขั้นตอน และหน้าเว็บเพจเรื่องขั้นตอนการเดินทาง โดยมีรายละเอียดของขั้นตอนการเดินทางจากสถานที่ต่างๆ สู่อำเภอ ขั้นตอนการโดยสารรถประจำทาง การนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยตัวอักษรใช้ข้อความบรรยาย กำหนดการรับสมัครอย่างเป็นทางการขั้นตอนรวมถึงวันเวลา และสถานที่ ส่วนในการนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้แผนภาพแสดงขั้นตอนกำหนดการรับสมัครใช้สัญลักษณ์แสดงกิจกรรมตามขั้นตอนการรับสมัคร

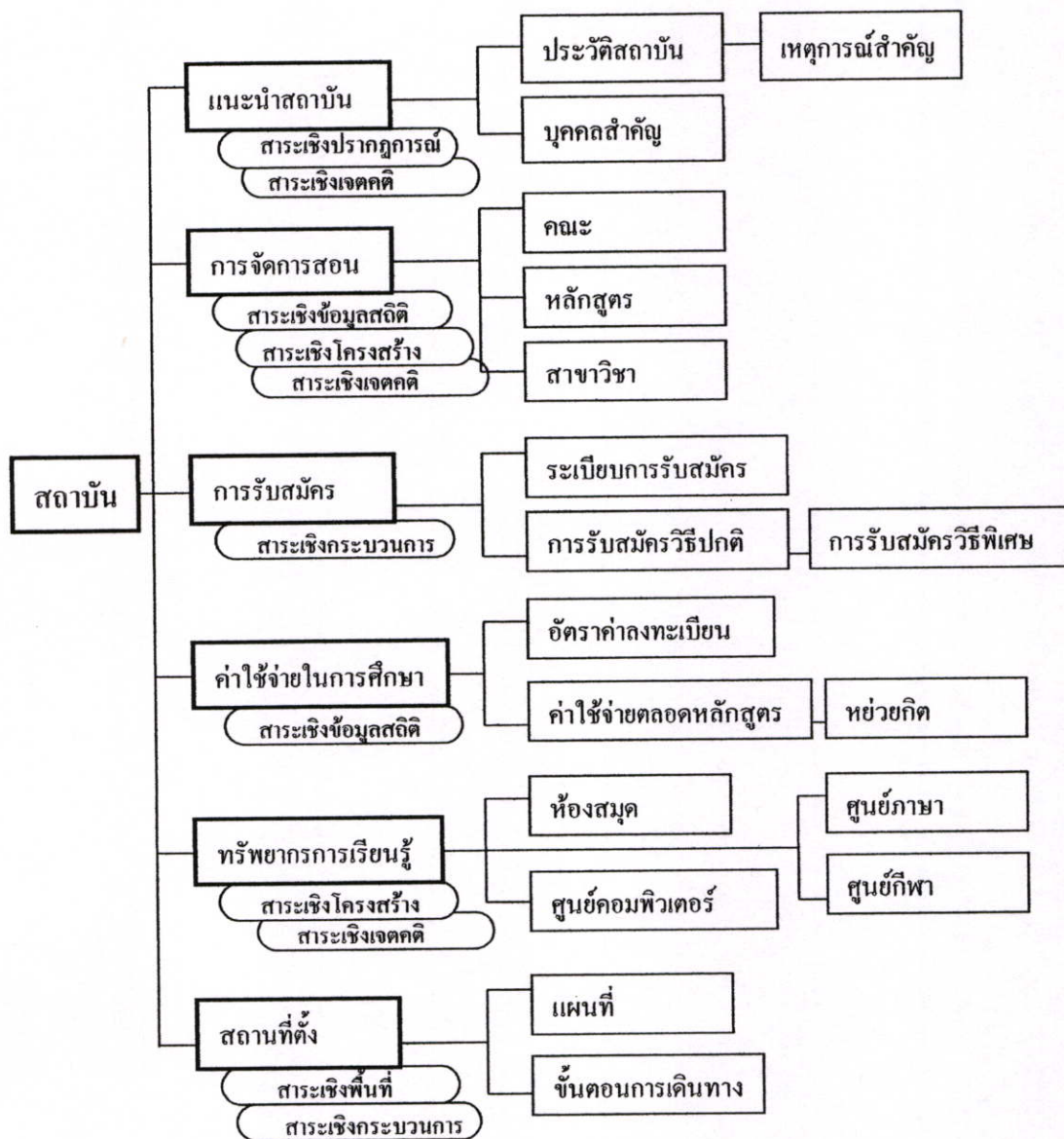
(4) การสื่อสารข้อมูลสถิติ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารความรู้ ข้อมูลเป็นตัวเลข แนวโน้มลำดับมากขึ้น การเปรียบเทียบข้อมูลต่างๆ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่อง ค่าลงทะเบียน โดยมีรายละเอียด ด้านอัตรา ค่าลงทะเบียนนักศึกษาภาคปกติประมาณการค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา หน่วยกิตในสาขาวิชาต่างๆ การนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยตัวอักษรใช้ตัวเลข จำนวนเงิน ตัวเลขจำนวนหน่วยกิตในสาขาวิชาต่างๆ โดยมีรูปแบบเป็นแถวแยกตามคณะแต่ละคณะ ส่วนการนำเสนอสาระที่

สื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้ตารางและใช้แผนภูมิแท่งในการนำเสนอค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชาและหน่วยกิตแต่ละสาขาวิชา

(5) การสื่อสารข้อมูลเชิงพื้นที่ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารความรู้เกี่ยวกับวิถีทาง การเห็นภาพรวม การบอกตำแหน่งทิศทางการเข้าถึงสถานที่ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่องแผนผังการเดินทาง โดยมีรายละเอียดด้านตำแหน่งที่ตั้งของสถาบัน สถานที่ใกล้เคียงที่สำคัญ แผนผังการเดินทางจากต่างจังหวัดและจากกรุงเทพฯ การคมนาคม การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง การนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยตัวอักษรใช้ข้อความอธิบายถึงตำแหน่งที่ตั้งของสถาบัน อธิบายสภาพแวดล้อมตำแหน่งของสถานที่สำคัญ บรรยายวิธีการเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ส่วนการนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้แผนที่แสดงสถานที่ตั้งตำแหน่งที่ตั้งของสถาบันและสภาพแวดล้อมโดยรวม สถานที่สำคัญการเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง

(6) การสื่อสารเชิงเจตคติ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารเพื่อการโน้มน้าวชักจูง อันมีผลต่อการแสดงออกให้เปลี่ยนแปลงความคิด เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่อง ประวัติสถาบัน เหตุการณ์สำคัญ การจัดการเรียนการสอน การเรียนในคณะและสาขาวิชา ทรัพยากรการเรียนรู้ การนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยอักษรใช้การเขียนพรรณนาและเขียนโน้มน้าวใจ บรรยายเล่าเรื่องทำให้เห็นถึงภาพลักษณ์ ส่วนวิธีการนำเสนอสาระที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้ภาพกิจกรรมและบรรยากาศ กิจกรรมการเรียนการสอน ในการนำเสนอ

จากสาระทั้ง 6 ด้านและเนื้อหาการประชาสัมพันธ์ที่จะนำมาทำการทดลองสามารถสร้างเป็นเว็บเพจ โดยมีแผนผังเว็บเพจการประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ดังภาพที่ 3.3 นี้

ภาพที่ 3.3 ผังสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

3.2.2 แบบทดสอบ

จากวัตถุประสงค์ของการวิจัยซึ่งต้องศึกษาการรับรู้ และศึกษาเจตคติที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ที่มี การสื่อสารด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิกโดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นกรณีศึกษา โดยใช้แบบทดสอบซึ่งมีเนื้อหาที่สอดคล้องกับสาระที่เป็นกรอบแนวคิด ประกอบด้วยสาระ 6 สาระคือ สาระปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระกระบวนการ สาระข้อมูลสถิติ สาระเชิงพื้นที่ และสาระเชิงเจตคติ โดยตั้งข้อคำถามให้สอดคล้องกับเนื้อหาในเว็บเพจ เพื่อเป็นการวัดผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้สาระ และเจตคติ ซึ่งมีระดับการวัดที่ต่างกัน จึงใช้เครื่องมือในการวัด 2 แบบ คือ การวัดการรับรู้ใช้แบบทดสอบการรับรู้

ใช้วัดสาระ 5 ประเด็นคือสาระปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระกระบวนการ สาระข้อมูลสถิติ และ สาระเชิงพื้นที่ และการวัดเจตคติ ใช้แบบวัดเจตคติเพื่อศึกษาสาระเชิงเจตคติ มีรายละเอียดดังนี้

1. แบบทดสอบการรับรู้สาระ 5 ประเด็น เป็นแบบทดสอบเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้จากการชมการสื่อสารด้วยตัวอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกที่อาศัยเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือ เป็นแบบปรนัย แบบเลือกตอบ (multiple-choice) 4 ตัวเลือก สาระละ 5 ข้อ รวมจำนวน 25 ข้อ โดยให้ค่าคะแนนคำตอบเป็นดังนี้

ตอบถูก มีค่าคะแนน 1

ตอบผิด มีค่าคะแนน 0

และมีรายละเอียดกำหนดกรอบการวัดในหัวข้อต่างๆ ดังนี้ สาระเชิงปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่

สาระเชิงปรากฏการณ์จำนวน 5 ข้อ

สาระเชิงโครงสร้าง จำนวน 5 ข้อ

สาระเชิงกระบวนการจำนวน 5 ข้อ

สาระเชิงสถิติตัวเลข จำนวน 5 ข้อ

สาระเชิงพื้นที่ จำนวน 5 ข้อ

(1) สาระปรากฏการณ์ คือการนำเสนอเหตุการณ์ สถานที่ บุคคล และกิจกรรม โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการตั้งข้อคำถามดังนี้ สามารถบอกเหตุการณ์ สถานที่ สามารถบอกความเป็นไป และกิจกรรมที่เกิดขึ้นได้

(2) การสื่อสารเชิงโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารแสดงความเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ การผสมผสานจัดหมวดหมู่ มีความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่ และการตั้งข้อคำถามดังนี้ สามารถบอกความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ ได้ สามารถบอกประเภทและจัดหมวดหมู่ได้

(3) สาระเชิงกระบวนการ คือการนำเสนอกระบวนการลำดับขั้นตอน การดำเนินงาน โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการตั้งข้อคำถามดังนี้ สามารถบอกขั้นตอนแบบแผน บอกลำดับก่อนหลังได้ สามารถบอกระเบียบวิธีการ และกระบวนการได้

(4) สาระข้อมูลสถิติ คือการนำเสนอข้อมูลตัวเลข ลำดับมากน้อย และการเปรียบเทียบ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการตั้งข้อคำถามดังนี้ สามารถบอกข้อมูล การเปรียบเทียบข้อมูล สามารถบอกความมากกว่าน้อยกว่าและการเปรียบเทียบได้

(5) สาระข้อมูลเชิงพื้นที่ คือการนำเสนอแผนผัง ทิศทาง ตำแหน่งสถานที่ โดยมีวัตถุประสงค์เฉพาะ และการตั้งข้อคำถามดังนี้ สามารถบอกตำแหน่งที่ตั้ง บอกสถานที่ใกล้ไกลได้ สามารถบอกทิศทางและลำดับก่อนหลังได้

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยการรับรู้สาระ เป็นดังนี้

การรับรู้มากที่สุด	มีระดับคะแนนระหว่าง	4.21 – 5.00
การรับรู้มาก	มีระดับคะแนนระหว่าง	3.41 – 4.20
การรับรู้ปานกลาง	มีระดับคะแนนระหว่าง	2.61 – 3.40
การรับรู้น้อย	มีระดับคะแนนระหว่าง	1.81 – 2.60
การรับรู้น้อยที่สุด	มีระดับคะแนนระหว่าง	1.00 – 1.80

2. แบบวัดเจตคติ เป็นแบบวัดเจตคติที่นักเรียนมีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จำนวน 10 ข้อ เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) ตามแบบของ Likert เพื่อจัดอันดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับ โดยกำหนดความหมายตัวเลขดังนี้

5 หมายถึง	เห็นด้วยมากที่สุด
4 หมายถึง	เห็นด้วยมาก
3 หมายถึง	เห็นด้วยปานกลาง
2 หมายถึง	เห็นด้วยน้อย
1 หมายถึง	เห็นด้วยน้อยที่สุด

โดยกำหนดเกณฑ์ค่าเฉลี่ยเจตคติต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีดังนี้

มีเจตคติมากที่สุด	มีระดับคะแนนระหว่าง	4.21 – 5.00
มีเจตคติมาก	มีระดับคะแนนระหว่าง	3.41 – 4.20
มีเจตคติด้านกลาง	มีระดับคะแนนระหว่าง	2.61 – 3.40
มีเจตคติน้อย	มีระดับคะแนนระหว่าง	1.81 – 2.60
มีเจตคติน้อยที่สุด	มีระดับคะแนนระหว่าง	1.00 – 1.80

ข้อคำถามประกอบด้วยการวัดเจตคติต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในด้านต่างๆ อันประกอบด้วย ความพอใจในสภาพแวดล้อม การให้บริการในสถาบัน เพื่อทำให้เกิดความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และเพื่อทำให้เกิดการเป็นที่ยอมรับในสังคม

3.3 การสร้างเครื่องมือ

3.3.1 การสร้างสื่อสาระโดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือ

มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

1. ศึกษาสาระเนื้อหา และวิธีสร้างสื่อประชาสัมพันธ์ประเภทเว็บเพจ

2. กำหนดขอบข่ายเนื้อหาการประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ โดยศึกษาจากเอกสาร สิ่งพิมพ์ และข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตเกี่ยวกับสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ และศึกษารอบแนวคิดการวิจัย ที่ได้แบ่งการสื่อสารเป็น 6 ประเด็นดังนี้ สารเชิงปรากฏการณ์ สารเชิงโครงสร้าง สารเชิงกระบวนการ สารเชิงสถิติ สารเชิงเชิงพื้นที่ สารเชิงเจตคติ และจากการศึกษาสารการประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระ สอดคล้องกับกรอบแนวคิดสามารถแบ่งได้เป็นหน้าเว็บเพจต่างๆ โดยนำมาจัดกลุ่มให้สอดคล้องกับ กรอบแนวคิดในการวิจัย

3. เขียนแผนภาพการจัดสร้างสารในรูปแบบเว็บเพจ นำเสนอต่ออาจารย์ผู้ ควบคุมวิทยานิพนธ์ ตรวจสอบ

4. สร้างสื่อสารประชาสัมพันธ์ในรูปแบบเว็บเพจ นำเสนอต่ออาจารย์ผู้ ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบประเมินสื่อ โดยให้ข้อเสนอแนะแบบ ปลายเปิด ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน มีดังนี้

ดร.สุวรรณ โขติสุกานต์ รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราช ภัฏวไลยอลงกรณ์

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบัน เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผศ. จงกล แก่นเพิ่ม หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เสนอแนะดังนี้ เรื่องเนื้อหาการดำเนินเรื่องควรมีความครอบคลุม ประเด็นในข้อมูลที่กลุ่มเป้าหมายต้องการจะทราบ ความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ในงานวิจัยมี ความเหมาะสมดี เนื้อหาทั้งในเว็บเพจที่สื่อสารด้วยตัวอักษรและที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิกมี เนื้อหาที่เหมือนกัน สามารถให้ข้อมูลแก่ผู้ชมได้เท่าเทียมกัน การใช้ตัวอักษรมีการใช้คำในการ บรรยายที่สื่อความหมายได้เหมาะสม และการใช้ภาพกราฟิกใช้ภาพแสดงเหตุการณ์ และกราฟิก แสดงข้อมูลได้เหมาะสม ซึ่งทั้งสองสื่อสามารถนำไปใช้ในการทดสอบการรับรู้การสื่อสารที่ แตกต่างกันได้

5. นำสื่อสารประชาสัมพันธ์ในรูปแบบเว็บเพจ ไปทดลองใช้เครื่องมือ (Try- Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง เพื่อปรับปรุงแก้ไข แล้วทำสำเนาเพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่ม ตัวอย่าง

3.3.2 การสร้างแบบทดสอบ

3.3.2.1 ขั้นตอนการสร้างแบบทดสอบการรับรู้ มีดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาสาระทั้ง 6 ประเด็น และเนื้อหาประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

2. ศึกษาการสร้างแบบทดสอบการรับรู้

3. สร้างแบบทดสอบที่มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การวิจัย กรอบแนวคิด และให้มีความตรงเชิงเนื้อหาโดยมีข้อคำถาม 5 ข้อต่อหนึ่งสาระ รวม 25 ข้อคำถาม เป็นแบบเลือกตอบ มีตัวเลือก 4 ตัวเลือก เพื่อให้ครอบคลุมเนื้อหาทั้งหมด และตรงตามเนื้อเรื่องที่ต้องการวัด การสร้างข้อคำถามเพื่อให้มีความตรงตามโครงสร้าง (Construct Validity) โดยวิเคราะห์กรอบแนวคิดการวิจัยในสาระทั้ง 6 ประเด็น และเชื่อมโยงความสัมพันธ์ระหว่างสาระต่างๆ กับเนื้อหา

4. นำแบบทดสอบการรับรู้ ให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบและประเมินความตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข ผู้ทรงคุณวุฒิจำนวน 3 ท่านมีดังนี้

ดร.สุวรรณ โชติสุกานต์ รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผศ. จงกมล แก่นเพิ่ม หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เสนอแนะดังนี้ การใช้คำถามต้องใช้คำที่กระชับสั้นลงและให้เข้าใจง่าย เนื้อหาในข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในสื่อสาระทั้งที่สื่อด้วยตัวอักษรและสื่อด้วยภาพกราฟิก ข้อคำถามมีความครบถ้วนในประเด็นสาระที่ต้องการวัดซึ่งตรงกับกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้ ข้อคำถามสามารถวัดการรับรู้และจำแนกผู้ที่มีการรับรู้สาระในสื่อที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นอย่างดี

5. นำแบบทดสอบการรับรู้ ทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดธรรมนาวา จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจและภาษา และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alphacoefficient) ของCronbach ผลการใช้แบบทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น 0.64 แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

6. จัดพิมพ์ และสำเนาเพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3.3.2.2 ขั้นตอนการสร้างแบบวัดเจตคติมี ดังนี้

1. วิเคราะห์เนื้อหาสาระทั้ง 6 ประเด็น และเนื้อหาประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

2. ศึกษาวิธีสร้างแบบวัดเจตคติ

3. สร้างแบบวัดเจตคติเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่ามีข้อคำถามจำนวน 10 ข้อ โดยเนื้อหาแบบวัดเจตคติ สร้างจากกรอบแนวคิดและวัตถุประสงค์การวิจัย เพื่อวัดเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีหลักเกณฑ์การสร้างแบบวัดเจตคติ ตามหลักทฤษฎีการจูงใจ แบ่งเป็นความพอใจในสภาพแวดล้อม การให้บริการในสถาบัน เพื่อให้ เกิดความมั่นคงปลอดภัยในชีวิต และเพื่อทำให้เกิดการเป็นที่ยอมรับในสังคม

4. นำแบบวัดเจตคติให้อาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และผู้ทรงคุณวุฒิตรวจ และประเมินความตรงเชิงเนื้อหา (Content Validity) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไข โดยผู้ทรงคุณวุฒิ มีจำนวน 3 ท่าน ดังนี้

ดร.สุวรรณ โขติสุกานต์ รองผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ดร.ผดุงชัย ภูพัฒน์ อาจารย์ประจำภาควิชาครุศาสตร์อุตสาหกรรม เทคโนโลยี พระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ผศ. จงกล แก่นเพิ่ม หัวหน้าภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์

ซึ่งผู้ทรงคุณวุฒิ ได้เสนอแนะดังนี้ เนื้อหาในข้อคำถามมีความสอดคล้องกับเนื้อหาในสื่อสาระทั้งที่สื่อด้วยตัวอักษรและสื่อด้วยภาพกราฟิก ข้อคำถามมีความครบถ้วนในประเด็นสาระที่ต้องการวัดซึ่งตรงกับกรอบแนวคิดที่ตั้งไว้ ข้อคำถามสามารถวัดเจตคติและจำแนกเจตคติของผู้ชมสาระในสื่อที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นเป็นอย่างดี

5. นำแบบวัดการรับรู้ทดลองใช้ (Try-Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนวัดธรรมนาถ จำนวน 10 คน เพื่อตรวจสอบความเข้าใจ และภาษา และนำผลที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ของ Cronbach ผลการใช้แบบทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81 แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข

6. จัดพิมพ์ และสำเนาเพื่อนำไปใช้ทดลองกับกลุ่มตัวอย่าง

3.4 การดำเนินการทดลอง

การวิจัยในหัวข้อนี้สามารถทำการทดลองได้ 2 วิธีคือ วิธีที่ 1 ใช้กลุ่มตัวอย่างกลุ่มเดียว และใช้สื่อสาระ 2 ชุด ซึ่งเป็นการยากที่จะทำให้สื่อสาระมีความยากง่ายเท่ากันดังที่กล่าวแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงเลือกใช้วิธีที่ 2 ทำการทดลองโดยใช้กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม ชมสื่อสาระ 1 ชุด โดยมีการสอบก่อนและสอบหลังการชมสื่อสาระ และเปรียบเทียบคะแนนจาก 2 กลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นการ

ดำเนินการวิจัยใช้รูปแบบการทดลองแบบ Pre-test Post-test Control Group Design (Campbell และ Stanley อ้างใน ผ่องพรรณ ตรียมงคลกุล และสุภาพ ฉัตรารณ. 2545 : 43) มีรูปแบบดังนี้

$$\begin{array}{cc} R & O_1 & X & O_2 \\ R & O_3 & & O_4 \end{array}$$

R คือการสุ่มเข้ากลุ่มแบบสมบูรณ์

O คือค่าสังเกตผลที่วัดได้

X คือตัวแปรที่ถูกจัดกระทำ

การดำเนินการทดลองทำเป็นขั้นตอนดังนี้ ขั้นที่ 1 เริ่มจากการสุ่มตัวอย่างนักเรียนออกเป็นสองกลุ่ม ทำการสอบก่อนการชมสื่อสาระ และนำค่าสังเกตที่วัดได้ คือผลการทดสอบมาเปรียบเทียบพื้นความรู้และเจตคติเดิมว่าแตกต่างกันหรือไม่ เพื่อพิสูจน์ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มเป็นเสมือนกลุ่มเดียวกัน เมื่อพิสูจน์ได้แล้ว ขั้นที่ 2 จัดกระทำตัวแปรคือให้กลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มควบคุมชมสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษร และกลุ่มตัวอย่างที่เป็นกลุ่มทดลองชมสื่อสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก และนำค่าสังเกตที่วัดได้ คือผลการทดสอบการรับรู้และเจตคติ ระหว่างก่อนการชมสาระกับหลังการชมสาระมาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้ทราบถึงว่าสื่อสาระที่สร้างขึ้นสามารถทำให้ผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้และเจตคติเพิ่มขึ้นจริง ขั้นที่ 3 นำค่าสังเกตที่วัดได้คือคะแนนหลังการชมสื่อสาระ ระหว่างคะแนนจากกลุ่มควบคุมกับคะแนนจากกลุ่มทดลองมาเปรียบเทียบกัน จะทำให้ทราบถึงว่า สาระใดที่เหมาะสมที่จะนำเสนอด้วยการสื่อด้วยอักษร หรือนำเสนอสาระด้วยภาพกราฟิก ซึ่งการดำเนินการทดลองนี้ได้มีการดำเนินการมีดังนี้

1. ผู้วิจัยทำหน้าที่ขอความร่วมมือ โดยผ่านทางคณะครุศาสตร์อุตสาหกรรมพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง ไปยังโรงเรียนกลุ่มตัวอย่าง เพื่อขออนุญาต และขอความร่วมมือในการทดลองและเก็บรวบรวมข้อมูล
2. ผู้วิจัยตรวจเครื่องมือ และความเรียบร้อยของห้องคอมพิวเตอร์
3. ติดตั้งสื่อติดตั้งเว็บเพจในคอมพิวเตอร์ แล้วตรวจสอบความเรียบร้อยของสื่อทั้งหมดอีกครั้งหนึ่ง
4. ผู้วิจัยแจ้งจุดมุ่งหมายและเงื่อนไข ในการวิจัยในการทดลองให้กลุ่มตัวอย่างทราบ
5. แบ่งกลุ่มตัวอย่างที่ทดลองออกเป็นสองกลุ่ม เพื่อคู่อุปสรรคสัมพันธ์สองแบบ
6. ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบก่อนคู่อุปสรรคสัมพันธ์ ใช้เวลาทำแบบทดสอบ 30 นาที แล้วเก็บแบบทดสอบกลับคืน
7. ให้กลุ่มตัวอย่างคู่อุปสรรคสัมพันธ์เว็บเพจสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ แบ่งเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มที่ 1 ชมสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษร กลุ่มที่ 2 ชมสื่อสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

8. หลังจากนั้น 1 ชั่วโมง ให้กลุ่มตัวอย่างทำแบบทดสอบหลังการชมสื่อสาระ ใช้เวลา 30 นาที

9. นำแบบทดสอบที่ได้มาตรวจสอบความครบถ้วน เพื่อมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลในการวิจัย ได้ทำการวิเคราะห์ข้อมูลตามขั้นตอนการดำเนินการทดลองที่กล่าวแล้วข้างต้น โดยขั้นแรกเพื่อศึกษาความรู้เดิมและเจตคติเดิมต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ก่อนการชมสาระ โดยเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติก่อนชมสาระของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม เพื่อวัดว่าผู้ถูกทดลองมีลักษณะเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม จึงใช้การเปรียบเทียบคะแนนการสอบก่อนการชมสาระระหว่างกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สถิติ t -test แบบ Independent มีรายละเอียดดังนี้

3.5.1 การเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติ ก่อนการชมสื่อสาระในเว็บเพจ

1. เปรียบเทียบการรับรู้ก่อนชมสาระในเว็บเพจ ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้สถิติ t -test แบบ Independent

2. เปรียบเทียบเจตคติก่อนชมสาระในเว็บเพจ ระหว่างระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม โดยใช้สถิติ t -test แบบ Independent

ขั้นที่สองเพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลและเจตคติจากการชมสาระ ที่สื่อสาระด้วยอักษรและการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก โดยเปรียบเทียบผลการรับรู้และเจตคติระหว่างก่อนชมสาระและหลังชมสาระ เพื่อวัดความแตกต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้น ทำให้ทราบว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นมาจากการทดลอง ชมสื่อสาระที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น จึงใช้การเปรียบเทียบคะแนนการสอบก่อนการชมสาระ กับคะแนนการสอบหลังการชมสาระ ทั้งการสื่อสาระด้วยอักษรและการสื่อสาระด้วยกราฟิก โดยใช้สถิติ t -test แบบ Paired samples มีรายละเอียดดังนี้

3.5.2 การเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติที่สื่อสาระด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมกับหลังชม สาระในเว็บเพจ

1. เปรียบเทียบการรับรู้ ระหว่างก่อนกับหลังชมสาระในเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันที่สื่อสาระด้วยอักษร โดยใช้สถิติ t -test แบบ Paired samples

2. เปรียบเทียบเจตคติ ระหว่างก่อนกับหลังชมสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันที่สื่อสาระด้วยอักษร โดยใช้สถิติ t -test แบบ Paired samples

3.5.3 การเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติที่สื่อสาระด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมกับหลังชม สาระในเว็บเพจ

1. เปรียบเทียบการรับรู้ ระหว่างก่อนกับหลังชมสาระในเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยใช้สถิติ t -test แบบ Paired samples
 2. เปรียบเทียบเจตคติ ระหว่างก่อนกับหลังชมสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยใช้สถิติ t -test แบบ Paired samples
- ขั้นที่สามเพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลและเจตคติหลังการชมสาระ โดยเปรียบเทียบผลการรับรู้และเจตคติระหว่าง ที่สื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ว่ามีความแตกต่างหรือไม่อย่างไร เพื่อทราบถึงว่าสาระแต่ละประเด็นเหมาะสมที่จะใช้การสื่อสารด้วยอักษร หรือ การสื่อสารด้วยกราฟิกในการนำเสนอ จึงส่งผลต่อผลสัมฤทธิ์การรับรู้และเจตคติที่มากกว่ากัน โดยใช้สถิติ t -test แบบ Independent มีรายละเอียดดังนี้

3.5.4 การเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติ หลังชม สาระในเว็บเพจ

1. เปรียบเทียบการรับรู้หลังชมสาระในเว็บเพจ ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยใช้สถิติ t -test แบบ Independent
2. เปรียบเทียบเจตคติหลังชมสาระในเว็บเพจ ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยใช้สถิติ t -test แบบ Independent

ซึ่งในการวิเคราะห์ข้อมูลในแต่ละขั้นตอน ผู้วิจัยได้วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทำการวิเคราะห์ข้อมูล โดยมีสถิติที่ใช้คือ การหาค่าเฉลี่ย การหาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การเปรียบเทียบการรับรู้และเจตคติใช้สถิติ t -test เพื่อการสรุปผลข้อมูลต่อไป

จากวิธีการดำเนินการวิจัยที่ได้กล่าวมาข้างต้น เพื่อให้เห็นภาพรวม ในการดำเนินการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยจึงได้นำเสนอตัวแปรแนวคิดสู่ตัวแปรปฏิบัติการ และการนำตัวแปรแนวคิดและตัวแปรปฏิบัติการมาเป็นกรอบแนวทางในการสร้างเครื่องมือที่จะใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ รวมถึงค่าระดับการวัดที่ได้จากเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา และการเลือกใช้สถิติที่เหมาะสมกับค่าระดับการวัด แสดงถึงคำถามการวิจัยและ การเชื่อมโยงตัวแปรที่สัมพันธ์กับขั้นตอนในการดำเนินการวิจัยดังตารางที่ 3.2 นี้

ตารางที่ 3.2 แสดงกรอบการวิจัย

Conceptual Definition	Operational Definition	Variables	Indicators	เครื่องมือ	ระดับการวัด	สถิติ	คำถามการวิจัย	การเชื่อมโยงตัวแปร
การนำเสนอข้อมูลเชิงปรากฏการณ์ในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1.ประวัติการก่อตั้ง 2.เหตุการณ์สำคัญ	ประวัติการก่อตั้งสถาบัน ผู้ก่อตั้งสถาบัน บุคคลสำคัญต่อสถาบัน เหตุการณ์สำคัญของสถาบัน กิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาและสถานที่	ผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้ การสื่อสารด้วยอักษร และการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	สารที่สื่อด้วยกราฟิกในเว็บเพจ นำเสนอด้วยผังความสัมพันธ์ของเวลา ประกอบด้วยภาพและข้อมูลตามลำดับเหตุการณ์ก่อน-หลัง สารที่สื่อด้วยอักษร นำเสนอด้วย การเขียนบรรยายถึงประวัติการก่อตั้ง ผู้ก่อตั้งสถาบัน กิจกรรมที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาต่างๆ แบบทดสอบการรับรู้และแบบวัดเจตคติ	Nominal	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ การรับรู้ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ การรับรู้	ถามชื่อบุคคลสำคัญ ใครทำกิจกรรมใด เหตุการณ์ใด เกิดขึ้นก่อนหลัง	เปรียบเทียบการรับรู้สารที่สื่อด้วยอักษรกับที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

Conceptual Definition	Operational Definition	Variables	Indicators	เครื่องมือ	ระดับการวัด	สถิติ	คำถามการวิจัย	การเชื่อมโยงตัวแปร
การนำเสนอข้อมูลเชิงโครงสร้างในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1. โครงสร้างหลักสูตร 2. โครงสร้างสาขาวิชา 3. โครงสร้างทรัพยากรการเรียนรู้	รายละเอียดของคณะวิชาที่มีในสถาบัน หลักสูตรต่างๆ ภายในแต่ละคณะ สาขาวิชาที่เปิดสอนในแต่ละคณะ รายละเอียดการให้บริการในทรัพยากรการเรียนรู้แต่ละแห่ง	ผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้ การสื่อสารด้วยอักษร และการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	สารที่สื่อด้วยอักษรในเว็บเพจเขียนอธิบายข้อมูลการแบ่งประเภทของหลักสูตรและสาขาวิชา อธิบายการให้บริการในทรัพยากรการเรียนรู้แต่ละแห่ง สารที่สื่อด้วยภาพกราฟิกในเว็บเพจนำเสนอด้วยผังความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ จัดกลุ่มตามคณะ หลักสูตร คณะต่างๆ และสาขาวิชาต่างๆ ในคณะ นำเสนอด้วยผังความสัมพันธ์ของทรัพยากรการเรียนรู้แต่ละแห่ง แบบทดสอบการรับรู้สาร	Nominal	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้	คณะใดเปิดสอนหลักสูตรใดบ้าง หลักสูตรใดเปิดสอนสาขาใดบ้าง คุณสมบัติการรับสมัครของหลักสูตร การให้บริการของทรัพยากรการเรียนรู้ในสถาบันมีอะไรบ้าง	เปรียบเทียบการรับรู้สารที่สื่อด้วยอักษรกับที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

Conceptual Definition	Operational Definition	Variables	Indicators	เครื่องมือ	ระดับการวัด	สถิติ	คำถามการวิจัย	การเชื่อมโยงตัวแปร
การนำเสนอข้อมูลเชิงกระบวนการในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1.ขั้นตอนการรับสมัคร 2.ขั้นตอนการรายงานตัว 3.ขั้นตอนการเดินทาง	ขั้นตอนการรับสมัคร กำหนดการรับสมัคร วันเวลา สถานที่การรับสมัคร ขั้นตอนการรับสมัคร วันเวลา สถานที่รายงานตัว ขั้นตอนการเดินทางจากกรุงเทพฯ สถาบันและจากต่างจังหวัด สถาบัน	ผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้ การสื่อสารด้วยอักษร และการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	สารที่สื่อด้วยอักษร ในเว็บเพจเขียนอธิบายบอกขั้นตอนปฏิบัติตามวัน - เวลา พร้อมด้วยสถานที่ สารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ในเว็บเพจนำเสนอด้วยผังกระบวนการประกอบด้วยภาพและข้อความลำดับขั้น แบบทดสอบการรับรู้สาร	Nominal	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์การรับรู้	ขั้นตอนรับสมัคร มีอะไรบ้าง แต่ละขั้นตอนต้องทำในวันเวลา สถานที่ใด ขั้นตอนใดต้องทำก่อน หลังขั้นตอนใด ขั้นตอนการเดินทางต้องขึ้นรถที่ใดลงรถที่ใด	เปรียบเทียบการรับรู้สารที่สื่อด้วยอักษรกับที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

Conceptual Definition	Operational Definition	Variables	Indicators	เครื่องมือ	ระดับการวัด	สถิติ	คำถามการวิจัย	การเชื่อมโยงตัวแปร
การนำเสนอข้อมูลเชิงสถิติในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1. อัตราค่าลงทะเบียน 2. ค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตร 3. จำนวนหน่วยกิตในแต่ละสาขาวิชา	อัตราค่าลงทะเบียน แยกตามทฤษฎีและปฏิบัติ ค่าธรรมเนียมต่างๆ เป็นรายปีและตลอดหลักสูตร จำนวนหน่วยกิตในแต่ละสาขาวิชาที่ต้องเรียน ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา	ผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้ การสื่อสารด้วยอักษร และการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	ตารางที่สื่อด้วยอักษรในเว็บเพจ เขียนอธิบายตัวเลขเป็นจำนวนเงิน เรียงลำดับตามสาขาวิชา สารที่สื่อกราฟิกในเว็บเพจนำเสนอด้วย 1. แผนภูมิแท่งระหว่างสาขาวิชาและ จำนวนเงิน,หน่วยกิต 2. แผนภูมิแท่งระหว่างรายละเอียดกับจำนวนเงิน และแบบทดสอบการรับรู้สาร	Nominal	ค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์การรับรู้ การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย ผลสัมฤทธิ์การรับรู้	สาขาวิชาใดต้องใช้ค่าใช้จ่ายสูงสุด สาขาวิชาใดต้องใช้ค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด สาขาวิชาใดมีหน่วยกิตน้อยที่สุด ค่าธรรมเนียมใดชำระเพียงครั้งเดียวตลอดหลักสูตร	เปรียบเทียบการรับรู้สารที่สื่อด้วยอักษรกับที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

Conceptual Definition	Operational Definition	Variables	Indicators	เครื่องมือ	ระดับการวัด	สถิติ	คำถามการวิจัย	การเชื่อมโยงตัวแปร
การนำเสนอข้อมูลเชิงพื้นที่ในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1.ตำแหน่งที่ตั้ง 2.วิธีการเดินทาง	ตำแหน่งที่ตั้ง สถานี สถานี สำคัญใกล้เคียง การเดินทางจาก กรุงเทพฯ ศูนย์ การเดินทางจาก ต่างจังหวัดสู่ สถานี	ผลสัมฤทธิ์ของ การรับรู้ การสื่อ สารด้วยอักษร และ การสื่อสาร ด้วยภาพกราฟิก	สาระที่สื่อด้วยอักษร ในเว็บเพจเขียนอธิบาย เส้นทางคมนาคม ประกอบด้วยสาย รถเมล์หรือขนส่ง มวลชน และสถานีที่ สำคัญตัดผ่าน สาระที่สื่อด้วย ภาพกราฟิกในเว็บเพื่อ นำเสนอด้วยแผนผัง ที่ตั้งภาพ และแบบทดสอบการ รับรู้สาระ	Nominal	ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ การรับรู้ การทดสอบความ แตกต่างระหว่าง ค่าเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ การรับรู้	ตำแหน่งสถานี ที่ตั้งของสถานี อยู่ที่ใดใกล้ไกล กับสถานีที่สำคัญ ใด อยู่ตรงข้ามกับ สถานีที่ใด การเดินทางต้อง ผ่านสถานที่ใด ก่อนหลัง วิธีการเดินทางมี วิธีใดบ้างเดินทาง อย่างไร	เปรียบเทียบการ รับรู้สาระที่สื่อด้วย อักษรกับที่สื่อด้วย ภาพกราฟิก

ตารางที่ 3.2 (ต่อ)

Conceptual Definition	Operational Definition	Variables	Indicators	เครื่องมือ	ระดับการวัด	สถิติ	คำถามการวิจัย	การเชื่อมโยงตัวแปร
การนำเสนอข้อมูลเชิงเจตคติในรูปแบบของการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	1.ประวัติสถาบัน 3.กิจกรรมการสอน 4.การให้บริการทรัพยากรการเรียนรู้	ประวัติและความมีชื่อเสียงของสถาบัน กิจกรรมการสอน รูปแบบการเรียนในสาขาวิชาต่างๆ ลักษณะการให้บริการของแหล่งเรียนรู้ในสถาบัน	ความคิดเห็นที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ของการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	สารที่สื่อด้วยอักษรในเว็บเพจ การบรรยายโน้มน้าวใจ ที่สื่อด้วยกราฟิก ภาพบรรยากาศ แบบวัดเจตคติ	Ordinal	ค่าเฉลี่ยความคิดเห็นและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ยความคิดเห็น	สถาบันมีการจัดการเรียนการสอนที่ดีหรือไม่ ท่านมีความภูมิใจในชื่อเสียงของสถาบันหรือไม่ ท่านสามารถเรียนอย่างมีความสุขในสถาบันหรือไม่	เปรียบเทียบเจตคติที่สื่อด้วยอักษรกับที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับ การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสารที่สื่อด้วยอักษร กับสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยมีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือ เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสารที่สื่อด้วยอักษรกับสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยมีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือ และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสารที่สื่อด้วยอักษรกับสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ซึ่งมีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร

จากกรอบแนวคิดการวิจัย ผู้วิจัยได้แบ่งสารที่จะทำการศึกษาออกเป็น 6 ประเด็น ประกอบด้วย สารเชิงปรากฏการณ์ สารเชิงโครงสร้าง สารเชิงกระบวนการ สารเชิงสถิติ ตัวเลข สารเชิงพื้นที่ และสารด้านเจตคติ โดยได้สร้างสารทั้งที่สื่อด้วยอักษร และสื่อด้วยภาพกราฟิก และสร้างข้อคำถามในแบบทดสอบ ตามการแบ่งสารทั้ง 6 ประเด็น ซึ่งมีเนื้อหาการประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ (รายละเอียดในภาคผนวก) ข้อคำถามจะมี 5 ข้อต่อหนึ่งประเด็นสาร ซึ่งผ่านการตรวจสอบความตรงเชิงเนื้อหาจากผู้ทรงคุณวุฒิ โดยสามารถสรุปความสัมพันธ์ของสารกับเนื้อหาในเว็บเพจ และข้อคำถาม อันเป็นเครื่องมือของการวิจัยได้ดังตารางที่ 4.1 นี้

ตารางที่ 4.1 ความสัมพันธ์ของสารกับเนื้อหาในเว็บเพจ และข้อคำถาม

สาร	เนื้อหาในเว็บเพจ	ข้อคำถาม
สารเชิงปรากฏการณ์	แนะนำสถาบัน ประวัติสถาบัน	แบบทดสอบข้อ 1, 2, 3, 4, 5
สารเชิงโครงสร้าง	การจัดการสอน หลักสูตร การให้บริการ ทรัพยากรการเรียนรู้	แบบทดสอบข้อ 6, 7, 23, 24, 25
สารเชิงกระบวนการ	การรับสมัคร การเดินทาง	แบบทดสอบข้อ 9, 10, 11, 12, 17
สารเชิงสถิติตัวเลข	ค่าใช้จ่ายในการศึกษา ค่าลงทะเบียน	แบบทดสอบข้อ 8, 13, 14, 15, 16
สารเชิงพื้นที่	แผนที่ การเดินทาง	แบบทดสอบข้อ 18, 19, 20, 21, 22
สารด้านเจตคติ	แนะนำสถาบัน ประวัติสถาบัน การจัดการสอน หลักสูตร การให้บริการ ทรัพยากรการเรียนรู้	แบบวัดเจตคติ ทุกข้อ

จากวัตถุประสงค์การวิจัย ผู้วิจัยได้ออกแบบวิธีการวิจัยเป็นแบบทดลอง สอบก่อนและสอบหลัง โดยใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มจากนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในจังหวัดปทุมธานีจำนวน 340 คน ได้สุ่มเพื่อแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นสองกลุ่มกลุ่มละ 175 คน กลุ่มที่หนึ่งชมสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษรและกลุ่มที่สองชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ทั้งสองกลุ่มทำแบบทดสอบเดียวกัน ซึ่งมีคะแนนเต็มในแต่ละสาระ 5 คะแนน ผู้วิจัยได้นำมาหาค่าเฉลี่ยแล้วจึงเปรียบเทียบความแตกต่าง ในแต่ละประเด็นสาระ

ในออกแบบวิธีการวิจัยเป็นแบบทดลอง สอบก่อนและสอบหลัง ซึ่งใช้กลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มชมสื่อสาระที่มีเนื้อหาเดียวกันแต่มีการสื่อสารที่สื่อด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยใช้แบบทดสอบวัดการรับรู้แบบเดียวกันซึ่งสามารถทำการทดลองได้โดยง่ายกว่าการใช้กลุ่มตัวอย่างเดียวแต่ใช้แบบทดสอบสองชุดซึ่งได้อธิบายดังภาพที่ 3.1 และเพื่อเป็นการเปรียบเทียบการรับรู้สาระในแต่ละประเด็นที่ผู้วิจัยต้องการศึกษา แต่กลุ่มตัวอย่างที่ผู้วิจัยได้ทำการสุ่มมานั้นอาจมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมที่ไม่เท่ากัน ผู้วิจัยจึงได้ทำการทดสอบก่อนการชมสาระ โดยวัดพื้นฐานความรู้และเจตคติ ในสาระ 6 ประเด็น โดยนำคะแนนของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มมาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้ทราบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีพื้นฐานความรู้ที่เท่ากัน เป็นเสมือนกลุ่มเดียวกัน สามารถเป็นตัวแทนซึ่งกันและกันได้ จากนั้นจึงให้ชมสาระโดยให้กลุ่มหนึ่งชมสาระที่สื่อด้วยอักษรและกลุ่มสองชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก แล้วทำการทดสอบหลังการชมสาระ คะแนนที่ได้จากการวัดหลังการชมสื่อสาระจึงเป็นคะแนนที่เกิดจากการรับรู้ สื่อสาระที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น และจากการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การรับรู้และเจตคติระหว่างก่อนกับหลังการชมสื่อสาระ เพื่อให้ทราบว่าในสาระ 6 ประเด็นมีผลสัมฤทธิ์ที่เพิ่มขึ้นต่างกันอย่างไร และตอนสุดท้ายจึงนำคะแนนที่ได้จากทดสอบหลังการชมสื่อสาระ ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมาเปรียบเทียบกัน เพื่อให้ทราบว่าในสาระ 6 ประเด็นมีผลสัมฤทธิ์แตกต่างกันอย่างไร สาระประเด็นใดควรใช้การสื่อสารแบบใด

จากขั้นตอนการวิจัยดังกล่าวผู้วิจัยได้นำเสนอข้อมูลเป็นขั้นตอน โดยแต่ละขั้นตอนได้นำเสนอแยกตามสาระแต่ละประเด็น ดังนี้

ตอนที่ 4.1 ผลสรุปการสร้างสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร

ตอนที่ 4.2 การเปรียบเทียบพื้นฐานความรู้และเจตคติ ต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ก่อนชมสื่อสาระ

ตอนที่ 4.3 การเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ ระหว่างก่อนการชมกับหลังการชม สาระที่สื่อด้วยอักษรและสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บไซต์เพื่อประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร

ตอนที่ 4.4 การเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร

ตอนที่ 4.1 ผลสรุปการสร้างสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร

ผู้วิจัยได้ทำการสร้างสาระที่สื่อด้วยอักษรกับสาระที่สื่อด้วยกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร จากกรอบแนวคิดการแบ่งสาระออกเป็น 6 สาระ ประกอบด้วยสาระเชิงปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่ และสาระเชิงเจตคติ โดยได้นำสาระทั้งหมดมาสร้างตามขั้นตอนการสร้างเว็บเพจ ประกอบด้วยหน้าเว็บเพจ 6 หน้าประกอบด้วย ประวัติสถาบัน, หลักสูตรที่เปิดสอน, กำหนดการรับสมัคร, ค่าลงทะเบียน, ทรัพยากรการเรียนรู้ และสถานที่ตั้ง การเดินทาง (สรุปสาระที่สื่อสาร ดังท้ายบทที่ 2) มีรายละเอียดดังนี้

(1) การสื่อสารเชิงปรากฏการณ์ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารเกี่ยวกับความจริง เหตุการณ์ สถานที่ บุคคลและกิจกรรม ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่องประวัติสถาบัน โดยมีรายละเอียดด้านประวัติผู้ก่อตั้งสถาบัน ปรัชญาสถาบัน เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในช่วงเวลาและสถานที่ต่างๆ บุคคลสำคัญ กิจกรรมและความเปลี่ยนแปลงที่เกิดขึ้น

(2) การสื่อสารเชิงโครงสร้าง มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารแสดงความเชื่อมโยงของความสัมพันธ์ของสิ่งต่างๆ การผสมผสานจัดหมวดหมู่ มีความรู้ในการแยกประเภทและจัดหมวดหมู่ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่องหลักสูตร โดยมีรายละเอียดด้านหลักสูตรที่เปิดสอนในคณะต่างๆ สาขาวิชาที่เปิดสอน

(3) การสื่อสารเชิงกระบวนการ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารให้เกิดความรู้ในการดำเนินงานระเบียบวิธีการและ ลำดับขั้นตอน กระบวนการที่เกิดขึ้นของสิ่งหนึ่งสิ่งใดตามธรรมชาติ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่อง กำหนดการรับสมัคร โดยมีรายละเอียด กำหนดการรับสมัครขั้นตอนตั้งแต่การซื้อใบสมัครจนถึงการรายงานตัว รายละเอียดวันเวลา และสถานที่ในแต่ละขั้นตอน การนำเสนอสาระในเว็บเพจที่สื่อสารด้วยตัวอักษร ใช้ข้อความบรรยาย กำหนดการรับสมัคร อย่างเป็นขั้นตอนรวมถึงวันเวลา และสถานที่ ส่วนในเว็บเพจที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้แผนภาพแสดงขั้นตอนกำหนดการรับสมัครใช้สัญลักษณ์แสดงกิจกรรมตามขั้นตอนการรับสมัคร

(4) การสื่อสารข้อมูลสถิติ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารความรู้ข้อมูลเป็นตัวเลข แนวโน้มลำดับมากขึ้น การเปรียบเทียบข้อมูลต่างๆ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระ

สอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจเรื่อง ค่าลงทะเบียน โดยมีรายละเอียด ด้านอัตรา ค่าลงทะเบียนนักศึกษาภาคปกติ ประมาณการค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา หน่วย กิตในสาขาวิชาต่างๆ การนำเสนอสาระในเว็บเพจที่สื่อสารด้วยตัวอักษรใช้ตัวเลข จำนวนเงิน ตัวเลขจำนวนหน่วยกิตในสาขาวิชาต่างๆ โดยมีรูปแบบเป็นแถวแยกตามคณะแต่ละคณะ ส่วนใน เว็บเพจที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้ตารางและใช้แผนภูมิแท่งในการนำเสนอค่าเล่าเรียนตลอด หลักสูตรแยกตามสาขาวิชาและหน่วยกิตแต่ละสาขาวิชา

(5) การสื่อสารข้อมูลเชิงพื้นที่ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารความรู้ เกี่ยวกับวิถีทาง การเห็นภาพรวม การบอกตำแหน่งทิศทางการเข้าถึงสถานที่ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มี สาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือ หน้าเว็บเพจเรื่องแผนที่การเดินทาง โดยมีรายละเอียดด้าน ตำแหน่งที่ตั้งของสถาบัน สถานที่ใกล้เคียงที่สำคัญ แผนที่การเดินทางจากต่างจังหวัดและจาก กรุงเทพฯ การคมนาคม การเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง การนำเสนอสาระในเว็บเพจที่สื่อ สาระด้วยตัวอักษรใช้ข้อความอธิบายถึงตำแหน่งที่ตั้งของสถาบัน อธิบายสภาพแวดล้อม ตำแหน่งของสถานที่สำคัญ บรรยายวิธีการเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง ส่วนในเว็บเพจที่สื่อ สาระด้วยภาพกราฟิกใช้แผนที่แสดงสถานที่ตั้ง ตำแหน่งที่ตั้งของสถาบันและสภาพแวดล้อม โดยรวม สถานที่สำคัญการเดินทางโดยรถโดยสารประจำทาง

(6) การสื่อสารเชิงเจตคติ มีวัตถุประสงค์ที่จะสื่อสารเพื่อการ โน้มน้าวชักจูง อันมีผลต่อการแสดงออกให้เปลี่ยนแปลงความคิด เพื่อให้เกิดความพึงพอใจใน สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งหน้าเว็บเพจที่มีสาระสอดคล้องกับกรอบแนวคิดคือหน้าเว็บเพจ เรื่อง ประวัติสถาบัน เหตุการณ์สำคัญ การจัดการเรียนการสอน การเรียนในคณะและสาขาวิชา ทรัพยากรการเรียนรู้ ในเว็บเพจสื่อสารด้วยอักษรใช้การเขียนพรรณนาและเขียนโน้มน้าวใจ บรรยายเล่าเรื่องทำให้เห็นถึงภาพลักษณ์ ส่วนวิธีการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกใช้ภาพกิจกรรมและ บรรยากาศ กิจกรรมการเรียนการสอน ในการนำเสนอ

ตอนที่ 4.2 การเปรียบเทียบพื้นฐานความรู้และเจตคติเดิม ต่อสถาบันราชภัฏวไลย อลงกรณ์ ก่อนชมสื่อสาระ

เป็นการศึกษาเพื่อหาความแตกต่างของพื้นฐานความรู้และเจตคติเดิม ของกลุ่มตัวอย่าง สองกลุ่ม ที่ทำการทดสอบก่อนการชมสาระ เพื่อพิสูจน์ว่ากลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มนี้เป็นเสมือนกลุ่ม เดียวกัน โดยดูจากผลการทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม หากไม่มีความ แตกต่างกันแสดงถึงว่า พื้นฐานความรู้และเจตคติเดิม ของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม มีความเท่ากัน และ สามารถนำไปชมสาระที่แตกต่างกันในขั้นตอนต่อไปได้ ผู้วิจัยจึงทำการทดสอบก่อนการชมสาระ ในพื้นฐานความรู้และเจตคติเดิมของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม ซึ่งมีผลการทดสอบแยกตามสาระ 6 ประเด็นดังนี้

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ ก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสารถของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง มีคะแนนอยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.46 คะแนน และของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองมีคะแนนอยู่ในระดับน้อยเช่นกัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.31 คะแนน ซึ่งคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติ เพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่มพบว่า ค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.2) นั่นหมายความว่าก่อนการชม สาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างมี พื้นความรู้และประสบการณ์เดิมเท่ากัน

ตารางที่ 4.2 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นความรู้ในสาระเชิงปรากฏการณ์ ก่อนชมสื่อสารถ

สาระ	กลุ่มตัวอย่าง	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงปรากฏการณ์	กลุ่มที่ 1	175	2.46	1.02	1.40	.16
	กลุ่มที่ 2	175	2.31	1.05		

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง ก่อนการชมสาระ ที่มีเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสารถของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่งมีพื้นฐานความรู้เดิม อยู่ใน ระดับน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.50 คะแนน และของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองมีพื้นฐานความรู้เดิม อยู่ในระดับน้อยที่สุดเช่นกัน มีคะแนนเฉลี่ย 1.57 คะแนน ซึ่งคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองมี คะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสอง กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.3) นั่น หมายความว่าก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็น เครื่องมือสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างมีพื้นความรู้และประสบการณ์เดิมเท่ากัน

ตารางที่ 4.3 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นความรู้ในสาระเชิงโครงสร้าง ก่อนชมสื่อสารถ

สาระ	กลุ่มตัวอย่าง	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงโครงสร้าง	กลุ่มที่ 1	175	1.50	1.11	-.66	.51
	กลุ่มที่ 2	175	1.57	.98		

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ ก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม

พบว่า คะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสาระของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.46 คะแนน และของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สอง มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.67 คะแนน ซึ่งคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.4) นั่นหมายความว่าก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมเท่ากัน

ตารางที่ 4.4 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นฐานความรู้ในสาระเชิงกระบวนการ ก่อนชมสื่อสาระ

สาระ	กลุ่มตัวอย่าง	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงกระบวนการ	กลุ่มที่ 1	175	1.46	.96	-1.88	.06
	กลุ่มที่ 2	175	1.67	1.09		

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ ก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสาระ ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง มีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.22 คะแนน และของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.39 คะแนน ซึ่งคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.5) นั่นหมายความว่าก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมเท่ากัน

ตารางที่ 4.5 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นฐานความรู้ในสาระเชิงสถิติ ก่อนชมสื่อสาระ

สาระ	กลุ่มตัวอย่าง	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงสถิติ	กลุ่มที่ 1	175	2.22	1.11	-1.23	.22
	กลุ่มที่ 2	175	2.39	1.39		

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ ก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสาระของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่งมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.78 คะแนน และของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองมีพื้นฐานความรู้เดิมอยู่ในระดับน้อย มี

คะแนนเฉลี่ย 2.58 คะแนน ซึ่งคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่งมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.6) นั่นหมายความว่าก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมเท่ากัน

ตารางที่ 4.6 แสดงผลการเปรียบเทียบพื้นฐานความรู้ในสาระเชิงพื้นที่ ก่อนชมสื่อสาระ

สาระ	กลุ่มตัวอย่าง	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงพื้นที่	กลุ่มที่ 1	175	2.78	1.24	1.50	.13
	กลุ่มที่ 2	175	2.58	1.32		

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงเจตคติ ก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่ม พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสาระ ของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่หนึ่ง มีพื้นฐานเจตคติเดิมอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.72 คะแนน และของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองมีพื้นฐานเจตคติต่อสถาบันอยู่ในระดับปานกลางเช่นเดียวกัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.97 คะแนน ซึ่งคะแนนของกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สอง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างคะแนนเฉลี่ยสองกลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.7) นั่นหมายความว่าก่อนการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างทั้งสองมีเจตคติและประสบการณ์เดิมเท่ากัน

ตารางที่ 4.7 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติเดิมที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ก่อนชมสื่อสาระ

สาระ	กลุ่มตัวอย่าง	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
สาระเชิงเจตคติ	กลุ่มที่ 1	175	2.72	1.09	1.01	.31
	กลุ่มที่ 2	175	2.97	1.55		

ดังนั้นผู้วิจัยจึงได้เลือกกลุ่มตัวอย่างที่มีความเที่ยงตรงภายในดังกล่าว ในการดำเนินการศึกษาเปรียบเทียบความแตกต่างของการรับรู้ข้อมูลและเจตคติที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ก่อนและหลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ตามการแบ่งสาระออกเป็น 6 ประเด็น ในขั้นตอนต่อไป

ตอนที่ 4.3 การเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ ระหว่างก่อนการชมกับหลังการชม สาระที่สื่อด้วยอักษร และ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร

ภายหลังจากทดสอบความเที่ยงตรงภายในของกลุ่มตัวอย่างทำให้มั่นใจได้ในความเป็นตัวแทนที่เหมือนกันของการทดสอบ (ผลตอนที่ 4.2) จึงได้ดำเนินการขั้นต่อไป นั่นคือจัดให้กลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มได้รับชมสาระ 6 ประเด็น ในเนื้อหาการประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ โดยกลุ่มแรกจัดให้รับรู้สาระที่สื่อด้วยอักษรและอีกหนึ่งกลุ่มจัดให้รับรู้สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก แล้วทำการเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติระหว่างก่อนการชมสื่อสารกับหลังการชมสื่อสาร แบ่งตามสาระ 6 ประเด็น เป็นการทดสอบเพื่อทราบถึงความรู้ที่เพิ่มขึ้นอันเนื่องมาจากสื่อสารที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้นจริงมิใช่เป็นความรู้จากประสบการณ์เดิม และแสดงให้เห็นได้ว่าการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ในประเด็นสาระต่างๆ มีการรับรู้เพิ่มมากขึ้นอย่างไร ดังรายละเอียดต่อไปนี้

การเปรียบเทียบสาระเชิงปรากฏการณ์ ที่สื่อด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสารกับหลังชมสาร ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.46 คะแนน หลังจากการชมสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้ที่สูงขึ้นอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.57 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.8)

ตารางที่ 4.8 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ ที่สื่อด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสารกับหลังชมสาร

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงปรากฏการณ์	ก่อนชมสาร	175	2.46	1.02	-24.29	0.00*
	หลังชมสาร	175	4.57	0.56		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงโครงสร้าง ที่สื่อด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสารกับหลังชมสาร ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.50 คะแนน หลังการชมสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้สูงขึ้นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.09 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบ

ความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.9)

ตารางที่ 4.9 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงโครงสร้าง	ก่อนชมสาระ	175	1.50	1.11	-24.85	0.00*
	หลังชมสาระ	175	4.09	.86		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงกระบวนการ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมสื่อสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุดมีคะแนนเฉลี่ย 1.46 คะแนน หลังจากการชมสื่อสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้สูงขึ้นเล็กน้อยอยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.31 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.10)

ตารางที่ 4.10 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงกระบวนการ	ก่อนชมสาระ	175	1.46	.96	-8.37	0.00*
	หลังชมสาระ	175	2.31	0.94		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงสถิติ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.22 คะแนน หลังการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้สูงขึ้นเล็กน้อยอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 3.16 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.11)

ตารางที่ 4.11 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงสถิติ	ก่อนชมสาระ	175	2.22	1.11	-7.86	0.00*
	หลังชมสาระ	175	3.16	1.20		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบรับรู้สาระเชิงพื้นที่ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.78 คะแนน หลังการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้สูงขึ้นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.61 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.12 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงพื้นที่	ก่อนชมสาระ	175	2.78	1.24	-8.36	0.00*
	หลังชมสาระ	175	3.61	.64		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงเจตคติ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากก่อนการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีเจตคติต่อสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.72 คะแนน หลังจากการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีเจตคติต่อสถาบันที่ดีขึ้นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.78 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังจากการชมสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.13)

ตารางที่ 4.13 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติในสาระเชิงเจตคติ ที่สื่อสารด้วยอักษร ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงเจตคติ	ก่อนชมสาระ	175	2.72	1.09	-25.00	.000*
	หลังชมสาระ	175	3.78	1.56		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงปรากฏการณ์ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากก่อนการชมการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.31 คะแนน หลังจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้ที่สูงขึ้นมากอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.41 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังจากการชมสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.14)

ตารางที่ 4.14 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงปรากฏการณ์	ก่อนชมสาระ	175	2.31	1.05	-19.55	0.00*
	หลังชมสาระ	175	4.41	0.92		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงโครงสร้าง ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้ในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.57 คะแนน หลังจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้สูงขึ้นอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.52 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.15)

ตารางที่ 4.15 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงโครงสร้าง	ก่อนชมสาระ	175	1.57	.98	-20.30	0.00*
	หลังชมสาระ	175	3.52	.80		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงกระบวนการที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อยที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 1.67 คะแนน หลังจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้สูงขึ้นเล็กน้อยอยู่ในระดับน้อยมีคะแนนเฉลี่ย 2.50 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสารที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าเล็กน้อยนั้น แต่เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.16)

ตารางที่ 4.16 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงกระบวนการ	ก่อนชมสาระ	175	1.67	1.09	-7.89	0.01*
	หลังชมสาระ	175	2.50	0.95		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงสถิติ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.39 คะแนน หลังการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้สูงขึ้นค่อนข้างมากอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.68 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.17)

ตารางที่ 4.17 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	\bar{x}	S.D.	t	p
เชิงสถิติ	ก่อนชมสาระ	175	2.39	1.39	-10.37	0.00*
	หลังชมสาระ	175	3.68	.98		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงพื้นที่ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.58 คะแนน หลังการชมสื่อสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้สูงขึ้นมากอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.15 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสื่อสารมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านั้น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.18 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	\bar{x}	S.D.	t	p
เชิงพื้นที่	ก่อนชมสาระ	175	2.58	1.32	-13.35	0.00*
	หลังชมสาระ	175	4.15	0.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบสาระเชิงเจตคติ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าคะแนนเฉลี่ยก่อนการชมการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีเจตคติต่อสถาบันอยู่ในระดับปานกลาง มีคะแนนเฉลี่ย 2.97 คะแนน หลังการชมสื่อสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีเจตคติต่อสถาบันสูงขึ้นค่อนข้างมากอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.45 คะแนน ซึ่งคะแนนหลังการชมสื่อสื่อสารที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านั้น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.19)

ตารางที่ 4.19 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติในสาระเชิงเจตคติ ที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก ระหว่างก่อนชมสาระกับหลังชมสาระ

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงเจตคติ	ก่อนชมสาระ	175	2.97	1.55	-28.93	0.00*
	หลังชมสาระ	175	4.45	1.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ตอนที่ 4.4 การเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยตัวอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร

ภายหลังการชมสื่อสารทั้งสองรูปแบบที่มีเว็บเพจเป็นเครื่องมือสื่อสารพบว่า สามารถทำให้คนรับรู้ข้อมูลและมีเจตคติที่ดีขึ้นต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ได้ จึงได้ทำการเปรียบเทียบผลของการรับรู้ข้อมูลและเจตคติที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ภายหลังการชมสาระที่มีเว็บเพจเป็นเครื่องมือสื่อสาร เพื่อหาความแตกต่างของการสื่อสารที่แตกต่างกันสองรูปแบบที่มีเว็บเพจเป็นเครื่องมือสื่อสาร ที่สามารถแยกความแตกต่างของกลุ่มที่ชมสาระที่มีเว็บเพจเป็นเครื่องมือสื่อสารที่แตกต่างกันได้ ได้แก่ สาระที่สื่อด้วยตัวอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ผลการเปรียบเทียบการรับรู้แบ่งตามสาระแต่ละด้านมีดังนี้

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ หลังการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างการสื่อสารด้วยตัวอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการชมการสื่อสารด้วยตัวอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.57 คะแนน และจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้อยู่ในระดับสูงมากที่สุดเช่นเดียวกัน มีคะแนนเฉลี่ย 4.41 คะแนน ซึ่งคะแนนจากการชมสื่อสารด้วยตัวอักษรที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านั้น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.20)

ตารางที่ 4.20 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงปรากฏการณ์ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยตัวอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงปรากฏการณ์	สื่อสารด้วยตัวอักษร	175	4.57	0.56	1.89	0.06
	สื่อสารด้วยภาพกราฟิก	175	4.41	0.92		

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง หลังการชมสาระที่มีเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 4.09 คะแนน และจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้ที่ต่ำกว่าแต่อยู่ในระดับมากเช่นกัน มีคะแนนเฉลี่ย 3.52 คะแนน ซึ่งคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษรมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านั้น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.21)

ตารางที่ 4.21 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงโครงสร้าง หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงโครงสร้าง	สื่อสารด้วยอักษร	175	4.09	0.86	6.35	0.00*
	สื่อสารด้วยภาพกราฟิก	175	3.52	0.80		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ หลังการชมสาระที่มีเว็บเพจ ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้อยู่ในระดับน้อย มีคะแนนเฉลี่ย 2.31 คะแนน จากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้ในระดับน้อยเช่นกัน มีคะแนนเฉลี่ย 2.50 คะแนน ซึ่งคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านั้น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.22)

ตารางที่ 4.22 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงกระบวนการ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงกระบวนการ	สื่อสารด้วยอักษร	175	2.31	0.93	-1.93	0.05*
	สื่อสารด้วยภาพกราฟิก	175	2.50	0.95		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ หลังการชมสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสาร

ด้วยภาพกราฟิก พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้ในระดับปานกลาง คะแนนเฉลี่ย 3.16 คะแนน และจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้ที่สูงกว่าอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.68 คะแนน ซึ่งคะแนนจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านั้น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.23) นั้นหมายความว่า ก่อนการชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร กลุ่มตัวอย่างมีพื้นฐานความรู้และประสบการณ์เดิมเท่ากัน

ตารางที่ 4.23 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงสถิติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงสถิติ	สื่อสารด้วยอักษร	175	3.16	1.20	-4.45	0.00*
	สื่อสารด้วยภาพกราฟิก	175	3.68	0.98		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ หลังการชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีการรับรู้ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.61 คะแนน และจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีการรับรู้ที่สูงกว่าอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.50 คะแนน ซึ่งคะแนนจากการชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่านั้น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.24)

ตารางที่ 4.24 แสดงผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงพื้นที่	สื่อสารด้วยอักษร	175	3.61	0.64	-7.21	0.00*
	สื่อสารด้วยภาพกราฟิก	175	4.50	0.76		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากการเปรียบเทียบการรับรู้สาระเชิงเจตคติ หลังการชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ระหว่างการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสาร

ด้วยภาพกราฟิก พบว่าคะแนนเฉลี่ยจากการชมการสื่อสารด้วยอักษรมีเจตคติต่อสถาบันอยู่ในระดับมาก มีคะแนนเฉลี่ย 3.78 คะแนน และจากการชมสื่อสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีเจตคติต่อสถาบันสูงกว่าอยู่ในระดับมากที่สุด มีคะแนนเฉลี่ย 4.45 คะแนน ซึ่งคะแนนจากการชมสื่อสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 (ดังตารางที่ 4.25)

ตารางที่ 4.25 แสดงผลการเปรียบเทียบเจตคติในสาระเชิงเจตคติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

สาระ	การสื่อสาร	n	(\bar{x})	S.D.	t	p
เชิงเจตคติ	สื่อสื่อสารด้วยอักษร	175	3.78	1.56	-5.43	.00*
	สื่อสื่อสารด้วยภาพกราฟิก	175	4.45	1.52		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

สรุปผลการเปรียบเทียบการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยตัวอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าหลังการชมสื่อสื่อสารที่มีเว็บเพจเป็นเครื่องมือสื่อสาร สาระเชิงปรากฏการณ์ กลุ่มผู้ชมสื่อสื่อสารด้วยอักษรมีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชม การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก แต่ไม่มีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (ดังตารางที่ 4.20) เหตุที่ผู้ชมสื่อสื่อสารที่สื่อด้วยตัวอักษรมีการรับรู้มากกว่าเนื่องจากสาระเชิงปรากฏการณ์มีลักษณะการบรรยายเนื้อหาเรื่องราวเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ซึ่งต้องใช้ตัวอักษรเป็นการบรรยายส่วนของภาพกราฟิกอาจทำให้เห็นภาพเหตุการณ์ต่างๆ ได้ แต่การสื่อถึงเหตุการณ์ที่มีรายละเอียดในข้อมูลของเหตุการณ์ต่างๆ ไม่สามารถใช้ภาพกราฟิกสื่อสารได้

สาระเชิงโครงสร้าง กลุ่มผู้ชมสื่อสื่อสารด้วยตัวอักษรมีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสื่อสารด้วยภาพกราฟิก และแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (ดังตารางที่ 4.21) เหตุที่กลุ่มผู้ชมสื่อสื่อสารด้วยอักษรมีคะแนนการรับรู้สูงกว่านั้นเพราะเหตุว่า สาระเชิงโครงสร้างเป็นสาระที่ใช้ตัวอักษร บรรยาย การเชื่อมโยงของการแบ่งหน่วยงานของสาขาวิชาภายในคณะต่างๆ ลักษณะการใช้ตัวอักษร เรียงลำดับ รายชื่อสาขาวิชาและคณะ ทำให้เห็นภาพรวมของโครงสร้างของทั้งสถาบัน ซึ่งการใช้ภาพกราฟิกในการสื่อสารต้องใช้แผนภาพและเส้นเชื่อมโยง ซึ่งมีความยาวมากกว่าหนึ่งหน้าจอคอมพิวเตอร์ ทำให้ไม่เห็นภาพรวม จึงทำให้สื่อสื่อสารได้ไม่ดีเท่าการสื่อสารด้วยตัวอักษร ผู้ชมสื่อสื่อสารด้วยตัวอักษรในสาระเชิงโครงสร้างนี้จึงมีคะแนนการรับรู้ดีกว่าการสื่อสารภาพกราฟิก

ด้วยตัวอักษร ผู้ชมสื่อสารด้วยตัวอักษรในสาระเชิงโครงสร้างนี้จึงมีคะแนนการรับรู้ดีกว่าการสื่อสารภาพกราฟิก

สาระเชิงกระบวนการ กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิก มีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร และมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (ดังตารางที่ 4.22) เหตุที่กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร เพราะเหตุว่าสาระเชิงกระบวนการเป็นข้อมูลการดำเนินงานเป็นขั้นเป็นตอน ซึ่งลักษณะของภาพกราฟิกเป็น แผนภาพที่มีเส้นเชื่อมโยงจากขั้นหนึ่ง ไปสู่การทำงานอีกขั้นหนึ่ง จึงง่ายต่อการเข้าใจกว่าการใช้การบรรยายด้วยการเขียนเป็นข้อความ การสื่อความหมายจึงชัดเจน และสรุปใจความได้ดีกว่าการอ่านข้อความจะไม่สามารถมองภาพรวมและเห็นความต่อเนื่องของสายขั้นตอนจากขั้นหนึ่งสู่อีกขั้นหนึ่งได้ และเปรียบเทียบขั้นตอนแต่ละขั้นได้ไม่ชัดเจน ผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ในสาระเชิงกระบวนการนี้ จึงมีคะแนนการรับรู้ดีกว่าการสื่อสารด้วยอักษร

สาระเชิงสถิติ กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมี คะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร และมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (ดังตารางที่ 4.23) เหตุที่กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิก มีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร เพราะเหตุว่าสาระเชิงสถิติ เป็นข้อมูลจำนวนการเปรียบเทียบความมากกว่าน้อยกว่า ซึ่งลักษณะของภาพกราฟิกสามารถแสดงเป็นแผนภูมิ เช่น แผนภูมิแท่งได้ ทำให้เห็นความแตกต่างกันอย่างชัดเจนกว่าการเขียนบรรยายด้วยตัวเลขเพียงอย่างเดียว ด้วยเหตุนี้การใช้ภาพกราฟิกในการสื่อสารเชิงสถิติจึงสามารถสื่อได้ดีกว่าตัวอักษร

สาระเชิงพื้นที่ กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิก มีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร และมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (ดังตารางที่ 4.24) เหตุที่กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร เพราะเหตุว่าสาระเชิงพื้นที่ เป็นข้อมูลเรื่องการเดินทาง ตำแหน่งที่ตั้งของสถานที่ ซึ่งลักษณะการนำเสนอด้วยภาพกราฟิกเป็นการให้ภาพแผนผัง สัญลักษณ์ เพื่อบอกทิศทาง ต่างจากการใช้ตัวอักษรที่ใช้คำและการบรรยายถึงการเดินทาง ทำให้ผู้อ่านต้องจินตนาการถึงทิศทางและตำแหน่งสถานที่ต่างๆ การใช้ภาพกราฟิกจึงทำให้เห็นภาพรวมและทิศทางที่จะต้องไปดีกว่าคะแนนการรับรู้สาระเชิงพื้นที่ โดยการสื่อสารด้วยภาพกราฟิกจึงสูงกว่าการสื่อสารด้วยอักษร

สาระด้านเจตคติ กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมี คะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร และมีคะแนนเฉลี่ยแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.05 (ดังตารางที่ 4.25) เหตุที่กลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนการรับรู้สูงกว่ากลุ่มผู้ชมสื่อสารด้วยอักษร เพราะเหตุว่า สาระด้านเจตคติเป็นสาระที่แสดงถึงภาพลักษณ์ขององค์กร ซึ่งการใช้ภาพที่แสดงถึงบรรยากาศภายในองค์กรจะสามารถสื่อถึงภาพลักษณ์ได้ดีกว่าการบรรยายหรือพรรณนาด้วยตัวอักษร ที่ผู้อ่านจะต้องจินตนาการในบรรยากาศขององค์กรที่บรรยายถึง และการใช้อักษรบรรยาย

มากๆ จะทำให้ผู้ชมสื่อไม่อ่านหรือไม่สนใจในการหาข้อมูล ผู้ชมสื่อสารด้วยภาพกราฟิกในสาระ
ด้านเจตคตินี้ จึงมีคะแนนการรับรู้สูงกว่าการสื่อสารด้วยอักษร

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลและข้อเสนอแนะ

ศึกษาวิจัยเรื่อง การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับ การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นการวิจัยเชิงทดลอง มีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสื่อสารที่สื่อด้วยอักษร กับสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสารที่สื่อด้วยอักษร กับสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร และเพื่อศึกษาเจตคติของ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสารที่สื่อด้วยอักษร กับ การชมสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร ผู้วิจัยได้สรุปการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ ซึ่งประกอบไปด้วย วัตถุประสงค์ของการวิจัย สมมุติฐานของการวิจัย วิธีการดำเนินการวิจัย สรุปผลการวิจัย อภิปรายผลการวิจัยและ ข้อเสนอแนะ

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างสื่อสารที่สื่อด้วยอักษร กับสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิกโดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร
2. เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสารที่สื่อด้วยอักษร กับสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสารที่สื่อด้วยอักษร กับ การชมสารที่สื่อด้วยภาพกราฟิกโดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร

5.2 สมมุติฐานของการวิจัย

1. การรับรู้ข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสารที่สื่อด้วยอักษร กับที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

2.เจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับการชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่อาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ แตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

5.3 วิธีการดำเนินการวิจัย

1. ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

(1) ประชากร คือ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในโรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 3,812 คน จากโรงเรียน 23 โรงเรียน (กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2547) [Internet]

(2) กลุ่มตัวอย่าง คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสังกัดกรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ ในจังหวัดปทุมธานี จำนวน 350 คน ซึ่งเป็นตัวแทนของประชากร จากตารางการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง โดยมีการสุ่มกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi – Stage Sampling) แล้วแบ่งออกเป็น 2 กลุ่มกลุ่มละ 175 คน โดยกลุ่มที่ 1 เป็นกลุ่มควบคุมชมสาระที่สื่อด้วยอักษร และกลุ่มที่ 2 เป็นกลุ่มทดลองชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

(1) สื่อสาระเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ประกอบด้วยสาระ ที่สื่อด้วยอักษรและ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ซึ่งสื่อสาระทั้งสองมีเนื้อหาเหมือนกัน ประกอบด้วยสาระ 6 ด้านคือ สาระเชิงปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่ และสาระเชิงเจตคติ

(2) แบบทดสอบการรับรู้สาระ ที่สื่อด้วยอักษร และที่สื่อด้วยภาพกราฟิก เป็นแบบเลือกตอบ (Multiple-choice) 4 ตัวเลือก จำนวน 25 ข้อ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของการวิจัย แล้ววิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการใช้แบบทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น 0.64 แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบ

(3) แบบวัดเจตคติต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นแบบวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่าเพื่อจัดอันดับความคิดเห็น ซึ่งกำหนดไว้ 5 ระดับ โดยสร้างให้ครอบคลุมเนื้อหาและจุดประสงค์ของการวิจัย แล้ววิเคราะห์หาความเชื่อมั่นโดยใช้สัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค ผลการใช้แบบทดสอบได้ค่าความเชื่อมั่น 0.81 แล้วนำไปปรับปรุงแก้ไข โดยให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน เป็นผู้ตรวจสอบ

3. วิธีการดำเนินงานวิจัย

การวิจัยนี้มีวิธีการดำเนินการวิจัยในรูปแบบการทดลองแบบ Pre-test Post-test Control Group Design มีขั้นตอนการศึกษาและการดำเนินการวิจัย 3 ขั้นตอน ดังนี้

1. การศึกษาความรู้เดิมและเจตคติเดิมต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ก่อนการชมสื่อสาระ โดยเปรียบเทียบความรู้เดิมและเจตคติเดิมก่อนชมสาระ เพื่อวัดว่าผู้ถูกทดลองมีลักษณะเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม เป็นตัวแทนซึ่งกันและกันได้ ทำให้เกิดความเที่ยงตรงภายในขั้น
2. การศึกษาการรับรู้ข้อมูลและเจตคติจากการชมสาระที่สื่อสาระด้วยตัวอักษรและการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก โดยเปรียบเทียบผลการรับรู้ระหว่างก่อนเข้าชมและหลังเข้าชมสื่อสาระ เพื่อวัดความแตกต่างของคะแนนที่เพิ่มขึ้นทำให้ทราบว่าคะแนนที่เพิ่มขึ้นมาจากผลการทดลองจริง
3. การศึกษาการรับรู้และเจตคติหลังการชมสื่อสาระที่สื่อสาระด้วยตัวอักษรและการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก โดยเปรียบเทียบผลการรับรู้และเจตคติหลังการชมสื่อสาระระหว่าง คะแนนจากกลุ่มที่ชมสื่อสาระด้วยอักษรกับกลุ่มที่ชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก เพื่อศึกษาว่าสาระใดที่เหมาะสมที่จะนำเสนอด้วยการสื่อสาระด้วยอักษร หรือสาระด้วยภาพกราฟิก โดยศึกษาตามกรอบแนวคิดของสาระ 6 ประเด็น

5.4 สรุปผลการวิจัย

ด้วยการวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการคือ เพื่อสร้างสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิกที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ เพื่อศึกษาการรับรู้ข้อมูลของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ และเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่มีต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ จากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร กับการชมสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิกที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ โดยมีวิธีการวิจัยเป็นขั้นตอนจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ผู้วิจัยจึงสรุปผลการวิจัยเป็นข้อดังนี้

1. จากวัตถุประสงค์เพื่อสร้างสื่อสาระสองประเภท จึงได้สร้างสาระที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ ที่สื่อสาระด้วยอักษร และสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก โดยผู้วิจัยได้แบ่งสาระออกเป็น 6 ประเด็น ประกอบด้วยสาระเชิงปรากฏการณ์ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติตัวเลข สาระเชิงพื้นที่ และสาระเชิงเจตคติ โดยได้นำสาระทั้งหมดมาสร้างตามขั้นตอนการสร้างเว็บเพจ ประกอบด้วยหน้าเว็บเพจ 6 หน้าประกอบด้วย ประวัติสถาบัน หลักสูตรที่เปิดสอน กำหนดการรับสมัคร ค่าลงทะเบียน ทรัพยากรการเรียนรู้ และสถานที่ตั้ง การเดินทาง

2. การศึกษาพื้นฐานความรู้และเจตคติเดิมของกลุ่มตัวอย่างก่อนการชมสาระ โดยเปรียบเทียบความรู้เดิมและเจตคติเดิมก่อนชมสาระ เพื่อวัดว่าผู้ถูกทดลองมีลักษณะเหมือนกันทั้งสองกลุ่ม เป็นตัวแทนซึ่งกันและกันได้ พบว่าคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่หนึ่ง มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในสาระเชิงปรากฏการณ์และสาระเชิงพื้นที่ ส่วนคะแนนเฉลี่ยของกลุ่มที่สอง ที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าในสาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระเชิงสถิติและสาระเชิงเจตคติ เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสิ้น นั่นหมายความว่าพื้นฐานความรู้และเจตคติเดิมของกลุ่มตัวอย่างสองกลุ่มไม่มีความแตกต่างกัน

3. การศึกษาการรับรู้สาระ ระหว่างก่อนการชมกับหลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร และสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก โดยอาศัยเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ พบว่าหลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร ในสาระทั้ง 6 ประเด็นคือ

(1) สาระเชิงปรากฏการณ์ พบว่าหลังการชมสื่อสาระด้วยอักษรและการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกต่างมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมากที่สุด เนื่องจาก ก่อนการชมสื่อสารถนั้น กลุ่มตัวอย่างต่างไม่มีความรู้ในเนื้อหาประวัติของสถาบันมาก่อน และหลังจากการชมสื่อสาระแล้วทำให้ทราบถึงเนื้อหา เหตุการณ์สำคัญของสถาบัน อันเป็นสาระเชิงปรากฏการณ์ ทำให้หลังการชมสื่อสารถทั้งสองแบบ มีคะแนนการรับรู้ที่สูงขึ้นในระดับที่มากที่สุด

(2) สาระเชิงโครงสร้าง พบว่าหลังการชมสื่อสาระด้วยอักษรและการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกต่างมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมาก เนื่องจาก ก่อนการชมสื่อสารถนั้น กลุ่มตัวอย่างต่างไม่มีความรู้ในเนื้อหาของโครงสร้างสาขาวิชาที่เปิดสอนในสถาบันมากนัก แต่สาขาในคณะต่างๆ ล้วนเป็นสาขาที่มีเปิดสอนในสถาบันทั่วไป สาระเชิงโครงสร้างนี้จึงเป็นเนื้อหาที่มีความคล้ายคลึงกับสถาบันการศึกษาอื่น ซึ่งหลังจากการชมสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษรและที่สื่อด้วยภาพกราฟิกแล้ว จึงมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมาก

(3) สาระเชิงกระบวนการ พบว่าหลังการชมสื่อสาระด้วยอักษรและการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกต่างมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับน้อย เนื่องจากเนื้อหาขั้นตอนและกระบวนการรับสมัคร เป็นเนื้อหาที่มีลักษณะเหมือนขั้นตอนการรับสมัครทั่วไปซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ชมสารถนี้ส่วนใหญ่ทราบคืออยู่แล้ว คะแนนที่ได้จากก่อนชมและหลังชมสื่อสารถเชิงกระบวนการนี้ จึงมีความแตกต่างกันน้อย ซึ่งหลังจากการชมสื่อสารถที่สื่อด้วยอักษรและที่สื่อด้วยภาพกราฟิกแล้ว จึงมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับน้อย

(4) สาระเชิงสถิติ พบว่าหลังการชมสื่อสาระด้วยอักษรมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับปานกลาง และการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกต่างมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมาก เนื่องจากข้อมูลเชิงสถิติเป็นข้อมูลตัวเลข การเปรียบเทียบค่าความมากกว่าหรือน้อยกว่า การใช้ตัวอักษรบรรยายเป็นค่าตัวเลขต่างๆ ยากที่จะเห็นความแตกต่างและ การเปรียบเทียบความมากขึ้น

การใช้ภาพกราฟิกโดยการสื่อด้วยแผนภูมิ ทำให้เห็นค่าความแตกต่างได้อย่างชัดเจน และยังทำให้เกิดความสนใจในสาระที่ต้องการนำเสนอ คณะแผนการรับรู้สาระเชิงสถิตินี้ หลังจากการชมสื่อสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก จึงมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมาก ซึ่งมากกว่าคะแนนจากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษรที่สูงขึ้นในระดับปานกลางเท่านั้น

(5) สาระเชิงพื้นที่ พบว่าหลังการชมสื่อสาระด้วยอักษรและการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกต่างมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมาก เนื่องจากสาระเชิงพื้นที่มีเนื้อหาการเดินทางและสถานที่ตั้งของสถาบัน ซึ่งกลุ่มตัวอย่างที่ทำการวิจัยล้วนอยู่ในจังหวัดเดียวกันทั้งสิ้น ทำให้กลุ่มตัวอย่างทราบข้อมูลการเดินทางอยู่แล้วบางส่วน คณะแผนการชมสาระและหลังการชมสาระจึงมีความแตกต่างกันไม่มาก ซึ่งหลังจากการชมสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษรและที่สื่อด้วยภาพกราฟิกแล้ว จึงมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมาก

(6) สาระเชิงเจตคติ พบว่าหลังการชมสื่อสาระด้วยอักษรมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมาก และการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกต่างมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมากที่สุด เนื่องจากสาระเชิงเจตคตินั้นเป็นการความพึงพอใจในภาพลักษณ์ของสถาบัน เมื่อกลุ่มตัวอย่างชมสื่อสาระแล้วจะทำให้รู้จักสถาบันและพึงพอใจในสถาบันมากขึ้น ซึ่งการสื่อสาระที่ใช้ตัวอักษรในการบรรยาย กลุ่มตัวอย่างต้องอ่านแล้วจินตนาการจึงจะเข้าใจได้ จึงยากกว่าการที่สื่อสาระด้วยภาพโดยตรง ทำให้เห็นภาพลักษณ์ของสถาบันโดยไม่ต้องใช้จินตนาการ หลังจากการชมสื่อสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก จึงมีคะแนนการรับรู้สูงขึ้นในระดับมากที่สุด ซึ่งมากกว่าคะแนนจากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษรที่สูงขึ้นในระดับมากเท่านั้น

ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นผลมาจากการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร และสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิกที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ ที่ผู้วิจัยได้จัดทำขึ้น

4. การศึกษาการรับรู้สาระและเจตคติ หลังการชมสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ระหว่างการสื่อสาระด้วยอักษรกับการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก โดยแบ่งสาระออกเป็น 6 ประเด็น ดังนี้

(1) สาระเชิงปรากฏการณ์ พบว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษรมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(2) สาระเชิงโครงสร้าง พบว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษรมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(3) สาระเชิงกระบวนการ พบว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษร และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(4) สารเชิงสถิติ พบว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษร และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(5) สารเชิงพื้นที่ พบว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษร และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

(6) สารเชิงเจตคติ พบว่าระดับเจตคติจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกมีระดับเจตคติเฉลี่ยสูงกว่าคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษร และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ซึ่งจากผลการวิจัยสามารถสรุปเป็นตารางให้เห็นภาพรวม ของผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระและเจตคติ ก่อนและหลังการชมสาระ ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาระ ระหว่างการสื่อสาระด้วยอักษรกับการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกได้ ดังตารางที่ 5.1

ตารางที่ 5.1 ผลการเปรียบเทียบการรับรู้สาระและเจตคติ ระหว่างสาระที่สื่อด้วยอักษร กับสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก แยกตามกรอบแนวคิดการสื่อสาระด้านต่างๆ

กรอบแนวคิด	ก่อนเข้าชมสาระในเว็บเพจ		หลังเข้าชมสาระในเว็บเพจ	
	สื่อสาระด้วยอักษร	สื่อสาระด้วยภาพกราฟิก	สื่อสาระด้วยอักษร	สื่อสาระด้วยภาพกราฟิก
สารเชิงปรากฏการณ์	*		*	
สารเชิงโครงสร้าง		*	**	
สารเชิงกระบวนการ		*		**
สารเชิงสถิติ		*		**
สารเชิงพื้นที่	*			**
สารเชิงเจตคติ				**

* หมายถึงมีคะแนนสูงกว่า

** หมายถึงมีคะแนนสูงกว่าอย่างมีนัยสำคัญ.05

5.5 อภิปรายผลการวิจัย

จากการสรุปผลการวิจัยการเปรียบเทียบการสื่อสาระด้วยอักษร กับการสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ตามวัตถุประสงค์การวิจัยดังกล่าวมาแล้ว สามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้

1. การสร้างสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ที่มีสาระตามกรอบแนวคิดดังนี้คือสาระปรากฏการ สาระเชิงโครงสร้าง สาระเชิงกระบวนการ สาระข้อมูลสถิติ สาระข้อมูลเชิงพื้นที่และ สาระเชิงเจตคติ ซึ่งทั้งหมดนี้สร้างเป็นเว็บเพจ 6 หัวข้อคือ ประวัติสถาบัน หลักสูตรที่เปิดสอน กำหนดการรับสมัคร ค่าลงทะเบียน ทรัพยากรการเรียนรู้ และสถานที่ตั้ง การเดินทาง สร้างเป็นเว็บเพจสองแบบตามวิธีการสื่อสารที่แตกต่างกันคือการสื่อสารด้วยอักษร และการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก พบว่าหลังจากที่กลุ่มตัวอย่างชมเว็บเพจทำให้มีการรับรู้และเจตคติให้แก่ผู้ชมเว็บเพจทั้งสองเพิ่มมากขึ้น นั่นหมายถึงสื่อสาระที่ได้ทำการสร้างมีการสื่อสารได้ตามจุดประสงค์ ส่งผลถึงการรับรู้และเจตคติของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น ซึ่งตรงกับคำกล่าวของ โสรชย นันทวัชรวิบูลย์ (2545) ที่กล่าวว่าความสวยงามของการออกแบบหน้าตาของเว็บไซต์ ทำให้มีอิทธิพลต่อการดึงดูดผู้ท่องอินเทอร์เน็ตให้เข้าชมเว็บไซต์ และ วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์ (2540) ที่กล่าวว่านักออกแบบจะใช้วิธีการศิลปะและหลักการ ทางการออกแบบร่วมกันสร้างสรรค์รูปแบบสื่อ เพื่อให้เกิดการรับรู้ ขอมรับ และมีทัศนคติที่ดีต่อการตอบสนองสิ่งที่มองเห็น

2. การศึกษาพื้นฐานความรู้และเจตคติเดิมของกลุ่มตัวอย่างก่อนการชมสาระ เพื่อหาความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างที่ทำการทดลองว่ามีพื้นฐานความรู้เดิมเท่ากันหรือไม่ ซึ่งการเปรียบเทียบพบว่าโดยภาพรวมของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันเพียงเล็กน้อย เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่าค่าเฉลี่ยมีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างที่เลือกมานั้นมีพื้นฐานความรู้ และเจตคติต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ที่เท่าเทียมกัน ถึงแม้นักเรียนจะเป็นนักเรียนที่อยู่ต่าง โรงเรียนและต่างสถานที่กัน ซึ่งแสดงให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้ทำการทดลองต่อไปได้

3. การศึกษาการรับรู้สาระและเจตคติ ระหว่างก่อนการชมสาระกับหลังการชมสาระที่สื่อด้วยอักษร และสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เป็นเครื่องมือสื่อสาร พบว่าสาระที่สื่อด้วยอักษร และสาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ล้วนทำให้การรับรู้และเจตคติหลังการชมสื่อสาระทั้งสองแบบเพิ่มขึ้นในสาระทั้ง 6 ประเด็น เมื่อวิเคราะห์ค่าทางสถิติเพื่อทดสอบความแตกต่างระหว่างค่าเฉลี่ย 2 กลุ่ม พบว่ามีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งสิ้น แสดงให้เห็นว่าการรับรู้และเจตคติที่เพิ่มขึ้นนั้นเกิดผลมาจากการชมสื่อสาระที่ผู้วิจัยจัดกระทำกับกลุ่มตัวอย่าง และสื่อสาระในเว็บเพจที่ได้ทำการสร้างขึ้น มีการสื่อสารได้ตามจุดประสงค์ ส่งผลถึงการรับรู้และเจตคติของนักศึกษาที่เพิ่มขึ้น

4. การศึกษาการรับรู้ข้อมูลและเจตคติ หลังการชมสาระที่สื่อด้วยตัวอักษร กับ สาระที่สื่อด้วยภาพกราฟิก ที่มีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือสื่อสาร เพื่อศึกษาว่าสาระใดที่เหมาะสมที่จะนำเสนอด้วยการสื่อสารด้วยอักษร หรือสาระด้วยภาพกราฟิก โดยแบ่งตามสาระ 6 ประเด็น ดังนี้คือ

(1) สารเชิงปรากฏการณ์ จากผลการวิจัย คะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษรกับคะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก มีความแตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สารเชิงปรากฏการณ์จึงสามารถใช้การสื่อสาระด้วยอักษรและสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกในการนำเสนอได้ ซึ่งมีผลต่อการรับรู้ได้ไม่แตกต่างกัน เป็นเพราะการใช้การเขียนบรรยายเนื้อหาสาระ และผังความสัมพันธ์ของเวลา จำเป็นต้องพึ่งพาทั้งอักษรและภาพกราฟิก เพื่อนำเสนอสาระ เพื่อให้ผู้ชมรับรู้ทั้งลำดับเหตุการณ์และ เนื้อหาในเหตุการณ์นั้นๆ ด้วย

(2) สารเชิงโครงสร้าง จากผลการวิจัย คะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยอักษร มีคะแนนสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สารเชิงโครงสร้างจึงสามารถใช้การสื่อสาระด้วยตัวอักษรในการนำเสนอสาระ จะได้ผลการรับรู้ที่ดีกว่า การสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก เป็นเพราะการออกแบบเว็บเพจ มีการออกแบบโดยการนำเสนอผังโครงสร้าง แบ่งเป็นช่วงๆ โดยข้อจำกัดของขนาดหน้าจอภาพ การนำเสนอโดยอักษรใช้วิธีการเขียนอธิบายเป็นความเรียง ซึ่งแบ่งโดยย่อหน้าแต่ละหัวข้อ การอ่านตัวอักษรจึงทำความเข้าใจได้ดีกว่า ทั้งนี้เพราะเนื้อหาในการแบ่งโครงสร้างในเว็บนี้มีโครงสร้างขนาดใหญ่ เกินกว่าจะบรรจุไว้ในหน้าเว็บเดียวได้ จึงมองไม่เห็นภาพรวมของโครงสร้างทั้งหมด

(3) สารเชิงกระบวนการ จากผลการวิจัย คะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิกมีคะแนนสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สารเชิงกระบวนการ จึงสามารถใช้การสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก ในการนำเสนอ ได้ดีกว่าสื่อสาระด้วยอักษร เป็นเพราะการออกแบบเว็บเพจเรื่องขั้นตอนการรับสมัคร และขั้นตอนการเดินทาง สามารถสื่อถึงระบบกระบวนการอย่างเป็นขั้นตอน โคนใช้สัญลักษณ์ภาพ และการวางตำแหน่งเป็นขั้นตอน ทำให้เห็นกิจกรรมที่ต้องปฏิบัติก่อนหลัง รวมถึงภาพรวมทั้งหมดของกระบวนการ ได้อย่างชัดเจนกว่า การเขียนบรรยาย

(4) สารเชิงสถิติ จากผลการวิจัย คะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก มีคะแนนสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สารเชิงสถิติ จึงสามารถใช้การสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก ในการนำเสนอ ได้ดีกว่าสื่อสาระด้วยอักษร เป็นเพราะการออกแบบเว็บเพจเรื่องค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตรและหน่วยกิตในวิชาต่างๆ สามารถนำเสนอโดยใช้ตารางในส่วนของอัตราค่าลงทะเบียน และแผนภูมิแท่งในการนำเสนอข้อมูลค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตรและหน่วยกิตในแต่ละสาขาวิชา ทำให้สามารถเห็นความแตกต่างของค่าตัวเลขอ่างชัดเจน อีกทั้งยังสามารถเปรียบเทียบความมากกว่า น้อยกว่า การแสดงให้เห็นค่าที่มากที่สุด ค่าที่น้อยที่สุด ได้อย่างชัดเจน ซึ่งคิดกับการเขียนบรรยายเป็นตัวเลขที่ต้องมีการแปลความของตัวเลขที่อ่านได้ และการเปรียบเทียบก็ทำได้ยากกว่า

(5) สารเชิงพื้นที่ จากผลการวิจัย คะแนนจากการชมสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก มีคะแนนสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สารเชิงพื้นที่ จึงสามารถใช้การ

ใช้การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ในการนำเสนอ ได้ดีกว่าสื่อสารด้วยอักษร เป็นเพราะการออกแบบเว็บเพจสถานที่ตั้ง การเดินทางสู่สถาบัน สามารถนำเสนอโดยใช้แผนผังสถานที่ตั้ง และแผนผังการเดินทาง ทำให้สามารถสื่อสารในตำแหน่งทิศทาง และการเดินทาง สามารถแสดงลำดับและตำแหน่งของสถานที่สำคัญ ได้ดีกว่าการเขียนอธิบายโดยใช้อักษร

(6) สารเชิงเจตคติ จากผลการวิจัย คะแนนจากการชมสื่อสารด้วย

ภาพกราฟิกมีคะแนนสูงกว่า และมีความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 สารเชิงเจตคติ จึงสามารถใช้การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ในการนำเสนอ ได้ดีกว่าสื่อสารด้วยอักษร เป็นเพราะการออกแบบเว็บเพจ ประวัติสถาบัน หลักสูตรสาขาวิชาและ ทรัพยากรการเรียนรู้ สามารถนำเสนอโดยใช้ภาพเหตุการณ์ ภาพประวัติ ภาพกิจกรรมการเรียนการสอน ภาพแหล่งเรียนรู้และการให้บริการทรัพยากรการเรียนรู้ในสถาบัน ทำให้ผู้ชมเห็นภาพลักษณ์ ได้ดีกว่าการบรรยายการพรรณนาโดยใช้อักษรเป็นการสื่อสาร ซึ่งการแทรกภาพประกอบในเว็บเพจสามารถสร้างความสนใจในการชมเว็บเพจเป็นอย่างมาก ผิดกับการใช้ตัวอักษรซึ่งหากมีมากจะทำให้ผู้อ่านไม่สนใจที่จะอ่านเนื้อหาที่มีความยาวมาก ๆ

จากการสรุปผลการวิจัยและอภิปรายผลการวิจัย ถึงความเหมาะสมในการนำเสนอสารด้วยการสื่อสารด้วยอักษร และสื่อสารด้วยภาพกราฟิก โดยแบ่งตามสาร 6 ประเด็น สามารถสรุปได้ดังตารางที่ 5.2 นี้

ตารางที่ 5.2 ความเหมาะสมในการสื่อสารด้วยอักษรและการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก ต่อสารต่างๆ ในการสื่อสารในเว็บเพจ

สาร	การสื่อสารในเว็บเพจ	
	สื่อสารด้วยอักษร	สื่อสารด้วยภาพกราฟิก
สารเชิงปรากฏการณ์	*	*
สารเชิงโครงสร้าง	*	
สารเชิงกระบวนการ		*
สารเชิงสถิติ		*
สารเชิงพื้นที่		*
สารเชิงเจตคติ		*

* หมายถึง ความเหมาะสมในการเลือกใช้สื่อสาร

จากผลการวิจัยในแต่ละขั้นตอน ทำให้การค้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มที่นำมาทดลอง เป็นเสมือนกลุ่มเดียวกัน สารทั้ง 6 ประเด็นที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นสามารถทำให้กลุ่มตัวอย่างมีการรับรู้และเจตคติเพิ่มมากขึ้น ซึ่งการเพิ่มขึ้นนี้เกิดจากเครื่องมือที่สร้างขึ้น คือการชมสื่อสารสองแบบที่แตกต่างกัน และแสดงให้เห็นว่าสารทั้ง 6 ประเด็น สารประเด็นใดควรใช้วิธีการสื่อสารด้วย

อักษร หรือสื่อด้วยภาพกราฟิกจึงดีกว่ากัน อันเป็นแนวทางที่จะสามารถนำไปใช้ในการออกแบบเว็บเพจและสื่อสาระต่างๆ ให้มีประสิทธิภาพได้

5.6 ข้อเสนอแนะ

5.6.1 ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. การสื่อสาระด้วยตัวอักษรและภาพกราฟิกในแต่ละหน้าเว็บเพจนั้น ควรใช้การสื่อสาระทั้งสองรูปแบบควบคู่กันไป โดยศึกษาจากความเหมาะสมของวัตถุประสงค์ในแต่ละส่วนของหน้าเว็บเพจ ซึ่งแต่ละหน้านั้นมีส่วนย่อยๆ ที่มีสาระต่างๆ กัน จึงควรพิจารณาว่าส่วนใดเป็นสาระแบบใด และส่วนใดมีวัตถุประสงค์การนำเสนอแบบใด แล้วจึงเลือกใช้การสื่อสาระเพื่อให้ตรงกับวัตถุประสงค์ของเรื่องที่ต้องการนำเสนอ

2. ลักษณะของเนื้อหาที่ทำการออกแบบสื่อสาระ ในการวิจัยครั้งนี้แต่ละสาระทำการออกแบบให้ตรงประเด็นกับสาระที่ต้องการศึกษาและสอดคล้องกับ กรณีตัวอย่างที่ต้องการศึกษาคือการประชาสัมพันธ์สถาบันการศึกษา ซึ่งประเด็นสาระต่างๆ หากเปลี่ยนกรณีศึกษาจะทำให้ประสิทธิภาพของการสื่อสาระในบริบทต่างออกไป จึงสามารถนำไปศึกษาวิจัยในกรณีศึกษาอื่นๆ อีก

3. ระยะเวลาในการชมสื่อสาระ ซึ่งในการวิจัยนี้ควบคุมการชมสื่อสาระให้ใช้เวลาเท่ากันหมด เพื่อเป็นการควบคุมตัวแปรแทรกซ้อน แต่ระยะเวลาการชมนั้นมีผลต่อการรับรู้สื่อสาระที่แตกต่างกัน ซึ่งหากจับเวลาการชมสื่อสาระแต่ละประเภท จะสามารถนำมาหาความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพการรับรู้สาระได้

4. การใช้เครื่องมือในการเก็บข้อมูลครั้งนี้มีข้อจำกัดด้านเทคโนโลยี เนื่องจากต้องใช้คอมพิวเตอร์ของโรงเรียนซึ่งมีสภาพต่างกันไป และส่วนใหญ่อยู่ในสภาพพอใช้ ความเร็วและการแสดงผล ที่ไม่เท่ากันของโรงเรียนแต่ละแห่งจึงส่งผลต่อประสิทธิภาพการรับรู้ของกลุ่มตัวอย่างด้วย

5. โปรแกรมที่ใช้ในการแสดงผลและความเร็วของคอมพิวเตอร์ที่จำกัด จึงเป็นข้อจำกัดอย่างหนึ่งในการออกแบบข้อมูลและเนื้อหา การออกแบบจึงถูกจำกัดเพื่อให้การแสดงผลที่เท่าเทียมกันกับคอมพิวเตอร์ที่แต่ละโรงเรียนมี เช่นการแสดงผลทำได้ในขนาดหน้าจอ 800 x 600 จุดต่อตารางนิ้วเท่านั้น การแสดงภาพที่มีขนาดไม่ใหญ่มาก และใช้โปรแกรมพื้นฐานที่มีมากับตัวเครื่องที่มีในทุกโรงเรียน

6. การนำเสนอข้อมูลการศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา ควรใช้ในจังหวะเวลาที่กลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 มีความสนใจที่จะศึกษาหาข้อมูล เพื่อการศึกษาต่อ ฉะนั้นช่วงเวลาที่เหมาะสมควรเป็นช่วงภาคเรียนที่ 1 ของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 หากเป็นจังหวะ

เวลาหลังจากนั้นแล้วนักเรียนมักตัดสินใจเลือกสถานศึกษา หรือ ได้ที่ศึกษาต่อแล้ว นักเรียนจึงไม่สนใจในการหาข้อมูลในสาระประชาสัมพันธ์ที่เป็นเครื่องมือในการวิจัย

7. การใช้สื่อสาระในการประชาสัมพันธ์ สถาบันการศึกษา เพื่อการศึกษาต่อ เป็นสิ่งจำเป็นต่อ นักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 เป็นอย่างมาก เพื่อให้ให้นักเรียน ได้ค้นคว้าหาข้อมูลและเลือกเรียนในทางที่เหมาะสมกับตนเอง สถาบันการศึกษาจึงควรมีการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา โดยควรเลือกใช้ช่องทางการสื่อสารที่เหมาะสม และมีรูปแบบที่เหมาะสมกับกลุ่มเป้าหมาย เพื่อให้ นักเรียนและผู้สนใจได้ศึกษาหาข้อมูล

5.6.2 ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยต่อไป

1. ควรนำผลการวิจัยในการนำเสนอสาระทั้ง 6 ประเด็นที่ได้ค้นพบ ไปสร้างเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ที่มีความสมบูรณ์ทั้งด้านเนื้อหา และการสื่อสาร และนำไปหาประสิทธิภาพต่อไป
2. ควรศึกษาเปรียบเทียบระยะเวลาที่กลุ่มตัวอย่างชมสื่อสาระด้วยอักษรและภาพกราฟิก ในแต่ละหน้าเว็บเพจและหาความสัมพันธ์กับผลสัมฤทธิ์การรับรู้สาระ เพื่อทราบถึงว่า สื่อสาระใดใช้เวลาในการรับรู้สั้นแต่เข้าใจง่ายกว่า หรือสื่อสาระใดใช้เวลาในการรับรู้นานจึงจะเข้าใจในเนื้อหาสาระนั้นๆ
2. ควรเปรียบเทียบสื่อสาระที่เป็นภาพกราฟิกที่ไม่เคลื่อนไหว กับภาพกราฟิกที่เคลื่อนไหวในเว็บเพจ ทั้งด้านการรับรู้ และเจตคติ
3. ควรมีการศึกษาความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย คือนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ต่อเนื้อหาสาระที่ต้องการในเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถานศึกษาเพื่อการศึกษาต่อ

บรรณานุกรม

- กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. 2545. **โปรแกรมระบบสารสนเทศทางการศึกษา**. [Internet]. Available. http://plan.ge.go.th/eis/eis_search.htm.
- ขนิษฐา วิเศษสาคร. 2544. **จิตวิทยาทั่วไป**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- จิตรภรณ์ สุทธิวรเศรษฐ์. 2537. **ยุทธวิธีการประชาสัมพันธ์**. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. 2541. **หลักการและแนวปฏิบัติมหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ**. กรุงเทพฯ : สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย.
- ทองเจือ เขียดทอง. 2542. **การออกแบบสัญลักษณ์**. กรุงเทพฯ : สิบประภา.
- ชัชชัย ศรีสุเทพ. 2544. **คัมภีร์ WEB DESIGN**. กรุงเทพฯ : โปรวิชั่น.
- นิรชรา ธนเมธี. 2541 “การวิเคราะห์การออกแบบเว็บเพจใน เวิลด์ ไวด์ เว็บ ที่แบ่งตามประเภทขององค์กร” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาการสื่อสารมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- บุญชม ศรีสะอาด. 2535. **การวิจัยเบื้องต้น**. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- ประชิด ทิณบุตร. 2530. **การออกแบบกราฟฟิค**. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.
- ประสาธ อิศรปริดา. 2538. **สารัตถะจิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ปราโมทย์ แสงพลสิทธิ์. 2540. **การออกแบบนิเทศศิลป์**. กรุงเทพฯ : ราชภัฏสวนดุสิต.
- ปรียาพร วงศ์อนุตรโรจน์. 2543. **จิตวิทยาการศึกษา**. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- พ่องพรรณ ดรัมย์มงคลกุล และสุภาพ ฉัตรภรณ์. 2538. **การออกแบบการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- ภัสราภรณ์ เทศธรรม. 2543. **หลักการสื่อสารการตลาด**. กรุงเทพฯ : ราชภัฏพระนคร.
- มนัส อุพารสิริพงศ์. 2544 “ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและความคงทนในการจำจากคอมพิวเตอร์ช่วยสอนที่มีตัวชี้้นำแบบอักษรสามมิติกับตัวชี้นำแบบอักษรบนพื้นสี” วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชาเทคโนโลยีการศึกษา, มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์.
- โยธิน ศันสนยุทธและคณะ. 2533. **จิตวิทยา**. กรุงเทพฯ : ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.
- รวีวรรณ ชินตระกูล. 2538. **วิธีวิจัยการศึกษา**. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม เทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.

ล้วน สายยศและอังคณา สายยศ. 2536. เทคนิคการวิจัยทางการศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :

ศูนย์ส่งเสริมวิชาการ.

วรพงศ์ วรชาติอุดมพงศ์. 2540. ออกแบบการฝึก. กรุงเทพฯ : โสภณการพิมพ์.

วัชรพงศ์ ยะไวทย์. 2542. E-Commerce กลยุทธ์การทำเงินบนอินเทอร์เน็ต. กรุงเทพฯ : ซีเอ็ด
ยูเคชั่น.

วิรัช ฤทธิรัตนกุล. 2538. การประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 7. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

วีระ อรรถมวงค. 2538. หลักการประชาสัมพันธ์. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ : สุกจิตออฟเซต.

ศิริพงษ์ พยอมแย้ม. 2537. เทคนิคงานกราฟิก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ศิริพรรณ ปิเตอร์. 2549. การออกแบบกราฟิก. กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์.

ศิริลักษณ์ แก้วสมบุญ. 2543 “ผลของการใช้เทคนิคผังกราฟิกในการเรียนการสอนวิชา
วิทยาศาสตร์ ที่มีต่อการนำเสนอข้อความรู้ด้วยผังกราฟิกและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนต้น” วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต ภาควิชา
มัธยมศึกษา, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

รัฐจวน คำวชิรพิทักษ์และคณะ. 2542. การแนะแนวในระดับมัธยมศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

ราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย. 2543. แนวทางการยกทรงพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏ.
ปทุมธานี : สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย.

สมบุญ สงวนชาติ. 2534. เทคโนโลยีทางการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์การศาสนา

สันติ วิริยะสฤษดิ์และพันธุ์ทิพย์ สมะเท. 2545. Net Life คู่มือชีวิตประจำวันบนเน็ต. กรุงเทพฯ :
สยามเอ็มแอนด์บี พับลิชชิง.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. 2544. รายงานผลสำรวจกลุ่ม
ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2543. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.

สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการเทคโนโลยีสารสนเทศแห่งชาติ. 2545. รายงานผลสำรวจกลุ่ม
ผู้ใช้อินเทอร์เน็ตในประเทศไทย ปี 2544. กรุงเทพฯ : ด้านสุทธาการพิมพ์.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ.๒๕๔๕-๒๕๕๕).
กรุงเทพฯ : พรักหวานกราฟิก.

สำนักงานสภาราชภัฏ. 2545. มหาวิทยาลัยไทยเพื่อความเป็นไทยมหาวิทยาลัยราชภัฏ. กรุงเทพฯ :
สมาธรรม.

สำนักงานกรรฐมนตรี. 2542. พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ. กรุงเทพฯ : สำนักงาน
คณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.

- สำนักวางแผนและพัฒนา ราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลัย. 2543. สารสนเทศ. พระนครศรีอยุธยา :
เทียนวัฒนา.
- สุโขทัยธรรมมาธิราช. 2531. หลักและทฤษฎีการสื่อสาร. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัย
สุโขทัยธรรมมาธิราช.
- สุชา จันทน์เอม. 2541. จิตวิทยาทั่วไป. พิมพ์ครั้งที่ 11. กรุงเทพฯ : ไทยวัฒนาพานิช
- สุรางค์ โค้วตระกูล. 2533. จิตวิทยาการศึกษา. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เสรี วงษ์มณฑา. 2542. การประชาสัมพันธ์ ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพฯ : ชีระฟิล์ม และ ไซเท็กซ์.
- โสรัชญ์ นันทวัชรวิบูลย์. 2545. Be Graphic คู่มือทางกราฟิกดีไซน์เนอร์. กรุงเทพฯ : เอ. อาร์. อิน
ฟอร์เมชัน แอนด์ พับลิเคชัน.
- อวยพร พานิชและคณะ. 2545. การเขียนเพื่อการสื่อสารธุรกิจ. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.
- Krug Steve. 2545. คลิกไม่ต้องคิด. แปลจาก Don't Make Me Think. โดย พูนศรี เวศย์อุฬาร.
กรุงเทพฯ : ซีเอ็ดดูเคชั่น.

ภาคผนวก

ภาคผนวก ก. แบบทดสอบการรับรู้และเจตคติ

แบบประเมินสื่อสาระเว็บเพจและแบบทดสอบ

ภาคผนวก ข. เว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ภาคผนวก ค. หนังสือราชการ

ภาคผนวก ก.

แบบทดสอบการรับรู้และเจตคติ

**แบบทดสอบการรับรู้และเจตคติต่อสาระ ที่สื่อสารด้วยอักษรและสื่อสารด้วยกราฟิก
กรณีศึกษาเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์**

แบบทดสอบการรับรู้เพื่อการวิจัย เปรียบเทียบการรับรู้สื่อสาระด้วยอักษรกับการสื่อ
สาระด้วยภาพกราฟิก ของสาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ซึ่งจะทำ
ให้ผู้วิจัยได้รับทราบถึงผลสัมฤทธิ์ของการรับรู้ และเจตคติ เพื่อเป็นแนวทางในการใช้การสื่อสารที่
เหมาะสมต่อการออกแบบเว็บเพจเพื่อการประชาสัมพันธ์สถานศึกษา ผู้วิจัยจึงขอความกรุณาจาก
ท่านผู้ตอบแบบทดสอบ ได้อ่านคำถามและตอบตามความจริง เพื่อประโยชน์ต่อการวิจัยต่อไป
คำชี้แจงเกี่ยวกับแบบสอบถาม

แบบสอบถามมีทั้งหมด 2 ตอน ดังนี้

- ตอนที่ 1 แบบทดสอบการรับรู้สาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์
สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์
- ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ตอนที่ 1 แบบทดสอบการรับรู้สาระในเว็บเพจประชาสัมพันธ์ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์
จงทำเครื่องหมาย (✓) หน้าตัวเลือกที่ถูกต้องที่สุด
ประวัติ

1. ใครเป็นผู้ก่อตั้งสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

- () สมเด็จพระนางเจ้ารำไพพรรณี () สมเด็จพระศรีนครินทราบรมราชชนนี
() พระราชปิตุลาเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ () พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๙

2. ปี พ.ศ. 2520 มีการจัดการเรียนการสอนระดับใดเป็นครั้งแรก

- () เปิดสอนระดับอนุปริญญาสาขาวิทยาศาสตร์
() เปิดสอนระดับปริญญาตรี
() เปิดสอนระดับปริญญาโท
() เปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาศาสตร์

3. เดิมสถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์มีชื่อว่าอะไร

- () โรงเรียนในวังเพชรบุรีวิทยาลัย () โรงเรียนการเรือนเพชรบุรีวิทยาลัย
() โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลัย () วิทยาลัยการอาชีพเพชรบุรีวิทยาลัย

4. เหตุการณ์ใดเกิดขึ้นก่อน

- () เปิดพระอนุสาวรีย์สมเด็จพระเจ้าฟ้า () ย้ายสถาบันมายัง อ.คลองหลวง
() เปลี่ยนชื่อเป็นสถาบันราชภัฏ () ได้รับพระราชทานตราพระราชลัญจกร

5. สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เสด็จฯ ทรงเปิด อาคารใด

- () อาคาร 60 ปี () อาคารสมเด็จพระเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์
() อาคารบรมราชชนนี () อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์

หลักสูตร

6. ข้อใดคือสาขาวิชาที่เปิดสอนในคณะวิทยาการจัดการ

- () สาขาวิชาพัฒนาชุมชน () สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
() สาขาวิชาจิตวิทยา () สาขาวิชาบรรณารักษศาสตร์

7. คณะใดที่รับสมัครนักเรียนแผนการเรียนวิทย์-คณิต

- () คณะวิทยาการจัดการ () คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
() คณะเทคโนโลยีการเกษตร () คณะครุศาสตร์

8. สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ เปิดรับสมัครนักศึกษาที่คณะวิชา

- () 4 คณะวิชา () 5 คณะวิชา
() 6 คณะวิชา () 7 คณะวิชา

กำหนดการรับสมัคร

9. การรับสมัครวิธีพิเศษ มีขั้นตอนแตกต่างกับวิธีปกติอย่างไร

- () ไม่มีขั้นตอนรายงานตัว () ไม่มีขั้นตอนการสอบ
() ไม่มีขั้นตอนการรับสมัคร () ไม่มีขั้นตอนการสัมภาษณ์

10. การรับสมัครวิธีปกคิ เมื่อขึ้นใบสมัครแล้วขั้นตอนนี้ต่อไปที่ต้องปฏิบัติคืออะไร

- () สัมภาษณ์ () ลงทะเบียน
() รายงานตัว () คูประกาศรายชื่อ

11. ระยะเวลาการรับสมัครวิธีปกคิ มีระยะเวลาตรงกับข้อใด

- () 30 เมษายน - 19 พฤษภาคม 2549 () 3 มกราคม - 19 พฤษภาคม 2549
() 1 พฤศจิกายน - 15 ธันวาคม 2548 () 23 - 24 พฤษภาคม 2549

12. ท่านสามารถซื้อใบสมัครได้ที่สถานที่ใด

- () อาคาร 100 ปี () หอประชุมใหญ่
() คณะต่างๆ () อาคาร 60 ปี

ค่าลงทะเบียน

13. สาขาวิชาใดที่ต้องเสียค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตร น้อยที่สุด

- () การจัดการทั่วไป () การพัฒนาชุมชน
() วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม () เทคโนโลยีสารสนเทศ

14. สาขาวิชาใดที่ต้องเสียค่าลงทะเบียนตลอดหลักสูตร มากที่สุด

- () การจัดการทั่วไป () การพัฒนาชุมชน
() วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม () เทคโนโลยีสารสนเทศ

15. สาขาวิชาใดมีหน่วยกิตในการเรียนน้อยที่สุด

- () การจัดการทั่วไป () การพัฒนาชุมชน
() วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม () เทคโนโลยีสารสนเทศ

16. ค่าบำรุงการศึกษาในข้อใดที่ชำระครั้งแรกเพียงครั้งเดียวเท่านั้นก่อนการเข้ารับการศึกษา

- () ค่าบำรุงกิจกรรม () ค่าบำรุงห้องสมุด
() ค่าบำรุงห้องพยาบาล () ค่าประกันของเสียหาย

การเดินทาง

17. เมื่อท่านเดินทางมาถึงตลาดรังสิต ท่านต้องเดินทางต่ออย่างไร เพื่อมายังสถาบัน

- () ขึ้นมอเตอร์ไซรับจ้าง () ขึ้นรถตู้ของสถาบัน
() ขึ้นรถสองแถวประจำทาง () ขึ้นรถโดยสารประจำทางต่างจังหวัด

18. ท่านสามารถขึ้นรถโดยสารประจำทางต่างจังหวัด สายใด เพื่อมายังสถาบัน

- () สาย กรุงเทพ - ระยอง () สาย กรุงเทพ - อุทัย
() สาย กรุงเทพ - เพชรบุรี () สาย กรุงเทพ - ตราค

19. สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์อยู่ใกล้สถานที่ใดมากที่สุด

- () ตลาดประตูน้ำพระอินทร์ () ตลาดรังสิต
() ม.ธรรมศาสตร์ () ฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต

20. สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์ตั้งอยู่ตรงข้ามสถานที่ใด

- () ฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต () ตลาดไท
() นวนคร () สถานีตำรวจทางหลวง

21. หากท่านเดินทางจากอยุธยาไปยังสถาบันด้วยรถประจำทางท่านต้องลงรถที่ใด

- () สถานีตำรวจทางหลวง () เขียวรังสิต
() ตลาดไท () ม.ธรรมศาสตร์รังสิต

22. หากท่านเดินทางจากฟิวเจอร์รังสิตมายังสถาบันท่านต้องผ่านสถานที่ใด

- () เขียวรังสิต, นวนคร () อนุสรณ์สถาน, นวนคร
() ตลาดไท, ม.ธรรมศาสตร์รังสิต () เขียวรังสิต, ม.ธรรมศาสตร์รังสิต

ทรัพยากรการเรียนรู้

23. การบริการยืมคืนหนังสือ มีในหน่วยงานแหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ใด

- () สำนักวิทยบริการ () ศูนย์คอมพิวเตอร์
() ศูนย์บริการห้องสมุด () สำนักส่งเสริมวิชาการ

24. ศูนย์กีฬา ไม่มี บริการกีฬาใด

- () ฟุตบอล () แบดมินตัน
() วาโยน้ำ () สนุกเกอร์

25. ศูนย์คอมพิวเตอร์ ไม่มี บริการใด

- () บริการอินเทอร์เน็ต () ยืมคืน CD โปรแกรม
() พิมพ์เอกสาร () สแกนภาพ

ตอนที่ 2 แบบวัดเจตคติต่อ สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องว่างที่ตรงกับความคิดเห็นของท่านมากที่สุด

ข้อความ	ระดับความคิดเห็น				
	เห็นด้วยมากที่สุด	เห็นด้วยมาก	เห็นด้วยปานกลาง	เห็นด้วยน้อย	เห็นด้วยน้อยที่สุด
	5	4	3	2	1
1. สถาบันมีสาขาวิชาให้เลือกเรียนหลากหลายตามความต้องการ					
2. สถาบันมีสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนไว้บริการอย่างเพียงพอ					
3. สถาบันมีสาขาวิชาที่ทันสมัย เหมาะกับสภาพการปัจจุบัน					
4. สถาบันมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอน					
5. ท่านภาคภูมิใจจากการเรียนในสถาบันแห่งนี้					
6. ท่านภูมิใจที่สถาบันได้รับอนุเคราะห์อยู่ในพระบรมราชูปถัมภ์					
7. นักศึกษาจบจากสถาบันนี้สามารถหางานทำได้โดยง่าย					
8. นักศึกษาจบจากสถาบันนี้สามารถศึกษาต่อในชั้นสูงต่อไปได้					
9. ท่านจะได้รับการยอมรับในที่ทำงานหากท่านจบการศึกษาจากสถาบันแห่งนี้					
10. สถาบันนี้เป็นที่ยอมรับในสังคมว่าผลิตบัณฑิตที่มีความรู้มีคุณธรรม					

แบบประเมินสื่อสาระเว็บเพจและแบบทดสอบ

เนื้อหาเรื่องการประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้สื่อสาระที่แตกต่างกันระหว่างการสื่อสารด้วยอักษรกับสื่อสาระด้วยภาพกราฟิก โดยมีเว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์เป็นเครื่องมือ เพื่อศึกษาว่าการรับรู้และเจตคติของนักเรียนชั้นปีที่ 6 เมื่อชมสื่อสาระที่ต่างกันแล้วสื่อสาระแบบใดส่งผลต่อการรับรู้และเจตคติแตกต่างกันอย่างไร ซึ่งสื่อสาระทั้งสองจะต้องมีเนื้อหาเดียวกัน และมีความยากง่ายเท่ากัน จึงขอความอนุเคราะห์ผู้ทรงคุณวุฒิ โปรดแสดงความคิดเห็นในหัวข้อต่อไปนี้

1.ด้านเนื้อหา เนื้อหามีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์ ความเหมาะสมต่อการนำเสนอผ่านสื่อเว็บเพจ ความเหมือนกันในเนื้อหาของสื่อสาระที่สื่อด้วยอักษรและสื่อด้วยภาพกราฟิก

.....
.....
.....

2.ด้านรูปภาพและอักษร ภาพมีความชัดเจนในการสื่อสารได้ อักษรมีการบรรยายให้สื่อความหมายได้ชัดเจน ความเหมาะสมของขนาดภาพและขนาดตัวอักษร สื่อเว็บเพจมีความเท่าเทียมกันในการสื่อด้วยอักษรและสื่อด้วยภาพกราฟิกของเว็บเพจทั้งสอง

.....
.....
.....

3. ด้านการจัดองค์ประกอบและสีในหน้าเว็บเพจ การจัดวางที่ง่ายต่อการรับรู้ ความเป็นระเบียบ การใช้พื้นหลัง และปุ่มเชื่อมโยง การใช้สีเพื่อเน้นจุดสนใจ

.....
.....
.....

4.ด้านการเชื่อมโยงหน้าเว็บเพจและข้อมูล ความเหมาะสมในการแบ่งหน้าเว็บเพจและเนื้อหาข้อมูล การเชื่อมโยงหน้าเว็บเพจที่มีความสัมพันธ์กัน

.....
.....
.....

5. ด้านข้อคำถาม ความสอดคล้องกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์การวิจัย

.....
.....
.....

ภาคผนวก ข.

เว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์

หน้าหลัก

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALAYA ALONGKORN RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวัติมหาวิทยาลัย หลักสูตร กำหนดการรับสมัคร ค่าลงทะเบียน ทรัพยากรการเรียนรู้ แผนที่เดินทาง

[เว็บเพจ สื่อสารด้วยตัวอักษร](#)

[เว็บเพจ สื่อสารด้วยภาพกราฟิก](#)

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
เลขที่ 1 ม.20 ต.พนาสัย อ.คลองใหญ่ จ.คลองหลวง จ.ปทุมธานี 13180
โทรศัพท์ : 0-2529-0674-7

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยอักษร เนื้อหาประวัติสถาบัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALA PA RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวัติมหาวิทยาลัย ภารกิจ วิสัยทัศน์มหาวิทยาลัย หน่วยงานภายใน

แนะนำมหาวิทยาลัย

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
 เดิมตั้งอยู่ที่ ถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ก่อตั้งขึ้นโดย
 สมเด็จพระราชปิตุดาเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร
 โดยพระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาฝ่ายหญิง
 จึงโปรดประกาศสถาปนาที่นี้ ให้กระทรวงศึกษาธิการได้จัดตั้งเป็น
 "โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์" เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2475

ปรัชญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ปรัชญาที่สถาบันมุ่งมั่นและยึดเป็นหลัก เพื่อใช้ในการดำเนินงาน คือ
 " วิชาการเด่น เน้นคุณธรรม นำท้องถิ่นพัฒนา ก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี "

วิสัยทัศน์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์เป็น สถาบันที่มีความเป็นเลิศ
 ในด้านการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นจุดเด่นในด้านความสามารถทาง
 ภาษา และความสามารถในการใช้เทคโนโลยี การให้บริการทางวิชาการแก่ชุมชนและ
 ท้องถิ่น การวิจัยเพื่อการศึกษาและการมุ่งอนุรักษ์ เผยแพร่ศาสนา ศิลปและวัฒนธรรม
 เพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ประวัติมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2475

สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ เดิมตั้งอยู่ที่ถนนเพชรบุรี พญาไท
 กรุงเทพมหานคร ก่อตั้งขึ้นมาด้วยสมเด็จพระราชปิตุดา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร
 โดยพระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญการศึกษาฝ่ายหญิง จึงโปรดประกาศสถาปนาที่นี้ ให้กระทรวงศึกษาธิการ
 จัดตั้งเป็นโรงเรียน ขณะนั้นกรมนี้เป็นพิทยาสภาพหุศึกษา (พระราชวงศ์เธอพระองค์เจ้าธานีนิวัติ) ทรงดำรง
 ตำแหน่งเสนาบดี กระทรวงศึกษาธิการจึงได้โปรดให้จัดสร้างโรงเรียนขึ้นเมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2475
 และได้ตั้งชื่อโรงเรียนนี้ว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์"

โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ในขณะนั้นเปิดสอนเฉพาะแผนกฝึกหัดครูหญิง และมี
 ลักษณะเป็นโรงเรียนประจำ ต่อมาได้ย้ายมาที่โรงเรียนฝึกหัดครูและนักเรียนชั้นมัธยมปลาย(ม.7 , ม.8) มาจาก
 โรงเรียนเบญจมราชูทิศมาเรียนที่โรงเรียนนี้ และเปิดรับนักเรียนสามัญในปีต้นเพียงชั้นมัธยม 4 เพื่อให้เป็น
 อนุสรณ์ในพระมณฑลของพระองค์ท่าน โดยมีอาจารย์นิลรัตน์ บรรณสิทธิ์วรสาสิน เป็นอาจารย์ใหญ่ โรงเรียน
 ใช้ชื่อว่า "พ" เป็นสัญลักษณ์ และมีสีประจำโรงเรียนคือสีเขียว ซึ่งเป็นสีที่ตรงกับประสูติของพระองค์ท่าน

พ.ศ. 2513

เมื่อวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2513 โรงเรียนรับสถาปนาเป็นวิทยาลัยครู จึงเปลี่ยนชื่อเป็น "วิทยาลัยครู
 เพชรบุรีวิทยาลงกรณ์" เปิดสอนถึงชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง มีนักเรียนระดับ ป.ศ.สูง ป.ศศ.
 และนักเรียนสาขิตชั้น ป.5 ถึง ม.ศ.3

เมื่อวันที่ 14 พฤศจิกายน พ.ศ.2517 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ รับ
วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ และสมาคมศิษย์เก่า เพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ "ไว้" "ในพระบรมราชูปถัมภ์"

พ.ศ. 2518

9 พฤศจิกายน พ.ศ. 2518 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวมีพลอดุลยเดชฯ เสด็จพระราชดำเนิน
พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงเปิด
พระอนุสาวรีย์ สมเด็จพระราชปิตุจฉา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร และพระราช
ทานพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์จำนวน 1 ล้านบาท เพื่อจัดตั้ง "มูลนิธิสมเด็จพระเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์"

พ.ศ. 2520

ได้ยกฐานะเป็นวิทยาลัยครู ตาม พ.ร.บ. วิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี
ศศสาสตรบัณฑิตได้

พ.ศ. 2527

วันที่ 12 ตุลาคม พ.ศ. 2527 มีการประกาศใช้ พ.ร.บ. วิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) แก้ไข พ.ศ. 2527 ทำ
ให้วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์สามารถเปิดสอนระดับปริญญาตรีสาขาวิชาการอื่นได้

พ.ศ. 2528

พ.ศ. 2528 วิทยาลัยได้เปิดสอนระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี 3 สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษา
สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

พ.ศ. 2535

วันที่ 14 กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2535 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรด
กระหม่อมพระราชทานนาม "สถาบันราชภัฏ" แก่ วิทยาลัยครูทั่วประเทศ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์จึง
ใช้ชื่อว่า "สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์" ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

พ.ศ. 2538

24 มกราคม พ.ศ. 2538 มีประกาศในราชกิจจานุเบกษา เรื่อง พ.ร.บ.สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ให้
สถาบันราชภัฏทั่วประเทศเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างแท้จริง และสามารถเปิดสอนได้
สูงกว่าปริญญาตรี

6 มีนาคม พ.ศ. 2538 พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานพระบรม
ราชานุญาต ให้ใช้ "ตราพระราชสัญลักษณ์ประจำพระองค์รัชกาลที่ 9" เป็นตราสัญลักษณ์ประจำสถาบันราชภัฏ
นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอันแก่กล้าสิ้นพระห้วงมหาราชวงศ์ได้ แก่ "สถาบันราชภัฏเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ใน
พระบรมราชูปถัมภ์" อีกการหนึ่ง

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยอักษร เนื้อหา หลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALPA (RAJABHAT) UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประจักษ์ศิลปาคม อธิการบดี ภัทรวดี อธิการบดีอาวุโส กำลภะเมื่อนทร์ ภาณุมาศ อธิการบดีอาวุโส อำนวยการบริหาร

คณบดีคณะศึกษาศาสตร์ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณบดีคณะศึกษาศาสตร์และเทคโนโลยี คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์ คณบดีคณะศิลปกรรมศาสตร์

หลักสูตรการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ รับผิดชอบในสาขาวิชาดังนี้

<u>คณะครุศาสตร์</u>	ประกอบด้วย	สาขาครุศาสตร์	11 สาขาวิชา
		สาขาศิลปศาสตร์	1 สาขาวิชา
<u>คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์</u>	ประกอบด้วย	สาขาศิลปศาสตร์	6 สาขาวิชา
<u>คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี</u>	ประกอบด้วย	สาขาวิทยาศาสตร์	7 สาขาวิชา
<u>คณะเทคโนโลยีการเกษตร</u>	ประกอบด้วย	สาขาวิทยาศาสตร์	2 สาขาวิชา
<u>คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม</u>	ประกอบด้วย	สาขาวิทยาศาสตร์	2 สาขาวิชา
<u>คณะวิทยาการจัดการ</u>	ประกอบด้วย	สาขาศิลปศาสตร์	2 สาขาวิชา
		สาขาบริหารธุรกิจ	9 สาขาวิชา
		สาขานิติศาสตร์	1 สาขาวิชา

คณะครุศาสตร์

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี (ค.บ.5 ปี)

การประถมศึกษา
การศึกษาปฐมวัย
จิตวิทยาและการแนะแนว
พลศึกษา
เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา
คณิตศาสตร์
วิทยาศาสตร์ทั่วไป
คอมพิวเตอร์ศึกษา
ดนตรีศึกษา (สากล)
ภาษาอังกฤษ
สังคมศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศศ.บ. 4 ปี)

จิตวิทยา

คุณสมบัติผู้สมัคร

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า
มีผลการเรียนเฉลี่ย 2.00 ขึ้นไป
หรือเปอร์เซ็นต์โทสต์ 50 มีอายุครบ 18 ปี

จุดประสงค์หลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในการจัดการศึกษา มี
คุณธรรม จริยธรรมในวิชาชีพครู สามารถใช้
นวัตกรรมและเทคโนโลยีทางการศึกษาในการพัฒนา
สามารถจัดการดำเนินงาน และบริหารงานโรงเรียน
หรือโรงเรียนอนุบาล

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศศ.บ. 4 ปี)

รัฐประศาสนศาสตร์
ภาษาอังกฤษ
การพัฒนาชุมชน
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์
ศิลปกรรม
ภาษาไทย

คุณสมบัติผู้สมัคร

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

จุดประสงค์หลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้เกี่ยวกับระบบเศรษฐกิจ สังคม
วัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี การเมืองการ
ปกครอง มีความรู้เกี่ยวกับหลักการจิตวิเคราะห์กับ
ปัญหาและตัดสินใจ มีคุณธรรม จริยธรรม ซาบซึ้งใน
ศิลปะและสุนทรีย์ภาพ สามารถดำเนินงานอาชีพได้
อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หลักสูตรวิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 ปี (วท.บ.4 ปี)

วิทยาการคอมพิวเตอร์
เทคโนโลยีสารสนเทศ
คณิศรศาสตร์ทั่วไป
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม
เคมี
สถิติประยุกต์

คุณสมบัติผู้สมัคร

จบการศึกษาระดับ ม.6 สาขาวิทยาศาสตร์
ยกเว้นสาขาเทคโนโลยีสารสนเทศ
รับผู้จบ ม.6 หรือเทียบเท่า

จุดประสงค์หลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้มีทักษะในสาขาวิชาเพื่อนำไป
ประกอบอาชีพ สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการ
การพัฒนา ให้สอดคล้องกับความต้องการท้องถิ่น มี

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต 4 ปี
เกษตรศาสตร์
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร

คุณสมบัติผู้สมัคร

จบการศึกษาระดับ ม.6 สาขาเบ-คณิต

จุดประสงค์หลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีทักษะ ความรู้ทางวิชาการด้านการเกษตร สามารถประกอบวิชาชีพ ทำงานด้านวิชาการ และศึกษาต่อในระดับสูง

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

หลักสูตร วิทยาศาสตรบัณฑิต 4 ปี
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม
เทคโนโลยีเซรามิกส์

คุณสมบัติผู้สมัคร

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

จุดประสงค์หลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีความคิดสร้างสรรค์ เป็นนักออกแบบ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน สามารถจัดการ ดำเนินงานและประกอบวิชาชีพด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิทยาการจัดการ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี (บธ.บ. 4 ปี)
การจัดการทั่วไป
บริหารธุรกิจแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
บริหารธุรกิจแผนกวิชาการบัญชี

คุณสมบัติผู้สมัคร

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

จุดประสงค์หลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในการจัดการ บริหารธุรกิจ มีความรู้ความสามารถในการปฏิบัติงาน สามารถจัดการ ดำเนินงานและประกอบวิชาชีพด้านเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิทยาการจัดการ

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี (บธ.บ. 4 ปี)
การจัดการทั่วไป
บริหารธุรกิจแผนกวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ
บริหารธุรกิจแผนกวิชาการบัญชี
บริหารธุรกิจแผนกวิชาการตลาด
บริหารธุรกิจแผนกวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์
บริหารธุรกิจแผนกวิชาการเงินการธนาคาร
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

คุณสมบัติผู้สมัคร

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

จุดประสงค์หลักสูตร

ผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ในการจัดการ บริหารธุรกิจ มีความรู้ในระบบเศรษฐกิจและสังคม สามารถนำไปใช้ ในการดำเนินธุรกิจได้อย่างมีประสิทธิภาพ มีความรู้ความเข้าใจในการเปลี่ยนแปลง และความก้าวหน้าในทางธุรกิจ มีเจตคติ มีจรรยาบรรณในวิชาชีพ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศส.บ. 4 ปี)
นิเทศศาสตร์แขนงวารสารศาสตร์
นิเทศศาสตร์แขนงประชาสัมพันธ์
นิเทศศาสตร์แขนงโฆษณาและประชาสัมพันธ์
นิเทศศาสตร์แขนงวิทยุและโทรทัศน์
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและโรงแรม
ธุรกิจท่องเที่ยว
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวธุรกิจโรงแรม

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยอักษร เนื้อหา กำหนดการรับสมัคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏอุบลราชธานี ในพระบรมราชูปถัมภ์

YALAKA ALON(IXORNI) RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประจักษ์ศิลปาคม วิทยาลัย กสิกรรม ภัณฑการศิลปกรรม ภัณฑการศิลป์ วิทยาลัยการเรือบรู วิทยาลัยการช่าง

รับสมัครวิศพิเศษ

รับสมัครวิศปกติ

กำหนดการรับสมัคร

กำหนดการรับสมัครนักศึกษา วิธีพิเศษ

รับสมัคร	วันที่ 1 พฤศจิกายน 2548 - 15 ธันวาคม 2548	สถานที่อาคาร 100 ปี
ประกาศรายชื่อ	วันที่ 10 มกราคม 2549	สถานที่หอประชุมใหญ่
รายงานตัว	วันที่ 22 มีนาคม 2549	สถานที่หอประชุมใหญ่

กำหนดการรับสมัครนักศึกษา วิธีปกติ

จำหน่ายใบสมัคร	วันที่ 3 มกราคม 2549 - 19 พฤษภาคม 2549	สถานที่อาคาร 100 ปี
รับสมัคร	วันที่ 30 เมษายน 2549 - 19 พฤษภาคม 2549	สถานที่อาคาร 100 ปี
ประกาศรายชื่อ	วันที่ 22 พฤษภาคม 2549	สถานที่หอประชุมใหญ่
สอบ	วันที่ 23-24 พฤษภาคม 2549	สถานที่แยกตามคณะ
รายงานตัว	วันที่ 26 พฤษภาคม 2549	สถานที่หอประชุมใหญ่

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยอักษร เนื้อหา ค่างวดทะเบียน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALPA (RAJABHAT) RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวัตินักศึกษาไทย ผลิตครู วิทยาลัยการอาชีพ กิ่งก้านของนิคมกสิกรรม วิทยาลัยเกษตรกรรม วิทยาลัยการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยการ

คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ

ค่างวดทะเบียน

อัตราค่างวดทะเบียนนักศึกษาภาคปกติ

ค่าบำรุงการศึกษา	500 บาท	รวม 4ภาคเรียน 2,000 บาท
ค่าหน่วยกิตทฤษฎี หน่วยละ	100 บาท	แล้วแต่สาขาวิชา
ค่าหน่วยกิตปฏิบัติ หน่วยละ	150 บาท	แล้วแต่สาขาวิชา
ค่าบำรุงห้องพยาบาล	50 บาท	รวม 4ภาคเรียน 200 บาท
ค่าบำรุงกีฬา	100 บาท	รวม 4ภาคเรียน 400 บาท
ค่าบำรุงห้องสมุด	200 บาท	รวม 4ภาคเรียน 800 บาท
ค่าธรรมเนียมฝึกทักษะ (วท.บ.)	800 บาท	รวม 4ภาคเรียน 3,200 บาท
ค่าธรรมเนียมฝึกทักษะ (อ.บ.,ศส.บ.)	500 บาท	รวม 4ภาคเรียน 2,000 บาท
ค่าบำรุงกิจกรรม	200 บาท	รวม 4ภาคเรียน 800 บาท
ค่างวดทะเบียนนักศึกษาใหม่	500 บาท	รวม 4ภาคเรียน 500 บาท
ค่าบัตรนักศึกษา	100 บาท	รวม 4ภาคเรียน 100 บาท
ค่าประกันของเสียบหาย	300 บาท	รวม 4ภาคเรียน 300 บาท
ค่าธรรมเนียมทั่วไป	200 บาท	รวม 4ภาคเรียน 800 บาท
ค่าบำรุงศูนย์	ไม่มี	
ค่าธรรมเนียมธนาคาร	10 บาท	รวม 4ภาคเรียน 40 บาท

ประมาณการค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา

คณะครุศาสตร์		
การประถมศึกษา	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,140 บาท
การศึกษาปฐมวัย	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 24,490 บาท
จิตวิทยาและการแนะแนว	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 24,340 บาท
พลศึกษา	148 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,440 บาท
เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา	139 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,140 บาท
คณิตศาสตร์	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,840 บาท
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
คอมพิวเตอร์ศึกษา	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,940 บาท
ดนตรีศึกษา (สากล)	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,140 บาท
ภาษาอังกฤษ	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,240 บาท
สังคมศึกษา	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 24,540 บาท
จิตวิทยา	137 หน่วยกิต	เป็นเงิน 24,340 บาท
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
รัฐประศาสนศาสตร์	141 หน่วยกิต	เป็นเงิน 22,440 บาท
ภาษาอังกฤษ	133 หน่วยกิต	เป็นเงิน 22,740 บาท
การพัฒนาชุมชน	125 หน่วยกิต	เป็นเงิน 21,340 บาท
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	133 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,640 บาท
ศิลปกรรม	136 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,640 บาท
ภาษาไทย	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 22,240 บาท
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
วิทยาการคอมพิวเตอร์	143 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,740 บาท
เทคโนโลยีสารสนเทศ	160 หน่วยกิต	เป็นเงิน 29,190 บาท
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	148 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,790 บาท
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,390 บาท
เคมี	150 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,490 บาท
สถิติประยุกต์	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,040 บาท
ชีววิทยาประยุกต์	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,040 บาท
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		
เกษตรศาสตร์	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,540 บาท
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร	143 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,740 บาท
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 28,240 บาท
เทคโนโลยีเซรามิกส์	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,940 บาท

เทคโนโลยีสารสนเทศ	100 หน่วยกิต	เป็นเงิน 29,190 บาท
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	148 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,790 บาท
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,390 บาท
เคมี	150 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,490 บาท
สถิติประยุกต์	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,040 บาท
ชีววิทยาประยุกต์	146 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,040 บาท
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		
เกษตรศาสตร์	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,540 บาท
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร	143 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,740 บาท
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม		
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	145 หน่วยกิต	เป็นเงิน 28,240 บาท
เทคโนโลยีเซรามิกส์	138 หน่วยกิต	เป็นเงิน 26,940 บาท
คณะวิทยาการจัดการ		
การจัดการทั่วไป	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,740 บาท
บริหารธุรกิจและบริหารคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,640 บาท
บริหารธุรกิจและบริหาร การบัญชี	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,940 บาท
บริหารธุรกิจและบริหาร การตลาด	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,890 บาท
บริหารธุรกิจและบริหาร การบริหารทรัพยากรมนุษย์	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,890 บาท
บริหารธุรกิจและบริหาร การเงินการธนาคาร	149 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,940 บาท
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 23,140 บาท
นิเทศศาสตร์แขนงวารสารศาสตร์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
นิเทศศาสตร์แขนงประชาสัมพันธ์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
นิเทศศาสตร์แขนงโฆษณาและประชาสัมพันธ์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
นิเทศศาสตร์แขนงวิทยุและโทรทัศน์	142 หน่วยกิต	เป็นเงิน 25,540 บาท
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจท่องเที่ยว	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,290 บาท
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวธุรกิจโรงแรม	144 หน่วยกิต	เป็นเงิน 27,290 บาท

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยอักษร เนื้อหา ทรัพยากรการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALARA RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประจักษ์ศิลปาคม วัฒนสุโขทัย กิ่งก้นกระดี่ประดี่ประดี่ กิ่งก้นกระดี่ประดี่ กิ่งก้นกระดี่ประดี่ กิ่งก้นกระดี่ประดี่

สำนักวิทยบริการ ศูนย์ภาษา ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์กีฬา

ทรัพยากรการเรียนรู้

สำนักวิทยบริการ

มีบริการสารสนเทศหลากหลายและทันสมัยตรงกับความต้องการของผู้ใช้บริการที่สนใจเข้ามาใช้บริการด้วยความสะดวกรวดเร็ว

1. ส่วนหนังสือทั่วไป มีหนังสือทุกหมวด ที่ทันสมัยตรงกับความต้องการ จัดเรียงบนชั้นหนังสือเป็นหมวดหมู่ชัดเจน สามารถค้นหาได้ง่าย โดยมีคอมพิวเตอร์เพื่อการค้นหาผ่านระบบเครือข่าย ทำให้ค้นหาได้อย่างรวดเร็ว มีบริเวณโต๊ะนั่งอ่านหนังสือสำหรับการศึกษาเป็นกลุ่มและแบบเดี่ยว ที่มีเจ้าหน้าที่คอยให้บริการและคำแนะนำตลอดเวลา มีบริการยืมคืนหนังสือที่สะดวกรวดเร็วด้วยระบบคอมพิวเตอร์บาร์โค้ดที่ทันสมัย
2. ส่วนวารสารสิ่งพิมพ์ทางสำนักวิทยบริการมีวารสาร, สารจลสาร และหนังสือพิมพ์ที่ทันเหตุการณ์ ปัจจุบันและช่วงเวลา หลากหลายประเภทตามความต้องการของผู้ใช้บริการ จัดเรียงไว้บนชั้นหนังสือที่เป็นระเบียบเรียบร้อย มีบริเวณโต๊ะนั่งอ่านหนังสือที่กว้างขวางเพียงพอต่อการใช้บริการ
3. ส่วนหนังสืออ้างอิง ทางสำนักวิทยบริการมีหนังสืออ้างอิงให้เลือกค้นความมากมายตามความต้องการ โดยจัดเป็นหมวดหมู่ ทั้งสารนิพนธ์ วิทยานิพนธ์ระดับปริญญาโทและปริญญาเอก มีระบบสืบค้นที่ทันสมัย สามารถสืบค้นในฐานข้อมูลทางอินเทอร์เน็ต โดยแยกเป็นหมวดหมู่ประเภทอย่างชัดเจน
4. ส่วนสื่อสารสนเทศ ทางสำนักวิทยบริการมีสื่อสารสนเทศมากมายหลายประเภทเช่น เทปบันทึกเสียง วีดิทัศน์ แผ่นซีดีเพลง ซีดีสอนการใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ ซีดีภาพยนตร์ เป็นต้น สื่อต่างๆ มีความทันสมัยและสามารถยืมมากลับไปศึกษาที่บ้านได้ ด้วยระบบคอมพิวเตอร์บาร์โค้ดที่ทันสมัย
5. ห้องชมสื่อสารสนเทศ ทางสำนักวิทยบริการได้จัดโสตทัศนอุปกรณ์ที่ทันสมัย เพื่อชมสื่อสารสนเทศต่างๆ ได้ทันที อาทิเครื่องคอมพิวเตอร์ เครื่องเล่นซีดี ดีวีดี จอโทรทัศน์ขนาดใหญ่ มีสถานที่กว้างขวาง มีห้องชมสื่อแบบเดี่ยวและแบบเป็นกลุ่มไว้ให้บริการ

ศูนย์ภาษา

ศูนย์ภาษาเป็นศูนย์กลางแห่งการเรียนรู้การพัฒนาและการให้บริการด้านภาษาต่าง ๆ รวมทั้งส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง เพื่อเพิ่มพูนพัฒนาศึภภาพด้านภาษาให้แก่มักศึกษา อาจารย์ บุคลากรของสถาบัน และชุมชน มุ่งประสานความร่วมมือกับหน่วยงานในท้องถิ่น ตลอดจนสถานบันการศึกษาและองค์กรต่าง ๆ ของภาครัฐบาลและเอกชน

1. ห้องสมุดภาษา มีหนังสือทั้งไทยและต่างประเทศ มีบริการตำรา และสื่อการสอนภาษาอังกฤษมีการให้บริการยืมคืน ด้วยระบบคอมพิวเตอร์ มีการจัดเก็บที่เป็นหมวดหมู่สามารถค้นคว้าข้อมูล ได้สะดวกรวดเร็ว
2. ห้องเรียนด้วยตนเอง เป็นห้องที่มีสื่อการเรียนเพื่อการศึกษาด้วยตนเองในการฝึกทักษะการฟังและการพูด การอ่าน และการเขียน มีโต๊ะและเครื่องมื่อเพื่อชมสื่อมัลติมีเดียเพื่อการศึกษาด้วยตนเอง
3. ห้องปฏิบัติการทางภาษา เป็นห้องที่ใช้ระบบคอมพิวเตอร์ควบคุมเครื่องเสียงในการฝึกการฟังและการพูด เพื่อการโต้ตอบเป็นคู่และเป็นกลุ่ม โดยมักศึกษาสามารถควบคุมเครื่องเล่นเทปของตน เพื่อฝึกการฟังและการพูดผ่านไมโครโฟนและหูฟัง ซึ่งอาจารย์สามารถดูแลและฝึกสอนอย่างใกล้ชิด
4. ห้องประชุม และห้องจัดแสดงด้านภาษา เป็นห้องที่สามารถใช้ในการบรรยาย การฝึกอบรม และการแสดงต่างๆ โดยมีพื้นที่กว้างขวาง มีระบบแสงและเสียง มัลติมีเดียที่สมบูรณ์แบบ มีพื้นที่ที่สามารถจุผู้ชมไม่ต่ำกว่า 100 คน

ศูนย์คอมพิวเตอร์

เป็นศูนย์คอมพิวเตอร์ที่ทันสมัยจำนวนมาก เพื่อการบริการแก่นักศึกษา มีอาจารย์และเจ้าหน้าที่ดูแลควบคุมอย่างใกล้ชิด มีบริการอินเทอร์เน็ต และการใช้โปรแกรมต่างๆ ใ้คอยบริการ มีบริการเปลี่ยนงานพิมพ์ทั้งสีและขาวดำ บริการสแกนภาพ ที่คมชัดและรวดเร็วตามความต้องการของผู้ใช้บริการ มีบริการตรวจสอบผลการเรียนทางคอมพิวเตอร์ซึ่งนักศึกษาทุกคนสามารถตรวจสอบได้ตลอดเวลา ศูนย์ระบบเครือข่ายคอมพิวเตอร์ของมหาวิทยาลัย พัฒนาบุคลากรถ่ายทอดความรู้ และเทคโนโลยีด้านคอมพิวเตอร์

ศูนย์วิทยาศาสตร์

ภารกิจศูนย์วิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์ มีภาระหน้าที่ในการส่งเสริมและสนับสนุนการ
เรียนการสอนเพื่อผลิตครูและกำลังคนทางด้านวิทยาศาสตร์พัฒนาครูวิทยาศาสตร์ในระดับประถม
ศึกษา และมัธยมศึกษาส่งเสริมและสนับสนุนให้อาจารย์และนักศึกษาค้นคว้าวิจัยเพื่อแก้ปัญหาของ
ท้องถิ่นโดยใช้วิทยาศาสตร์ผสมผสานกับภูมิปัญญาท้องถิ่นในการพัฒนาคุณภาพชีวิตทำให้สถาบัน
พร้อมที่เป็นแหล่งบริการทางวิชาการแก่ท้องถิ่นในด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์ประยุกต์
ศูนย์วิทยาศาสตร์มี 4 ชั้น
ชั้นที่1 ห้องประชุม และห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์
ชั้นที่2 ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือทางฟิสิกส์
ชั้นที่3 ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือทางเคมี
ชั้นที่4 ห้องปฏิบัติการและเครื่องมือทางชีววิทยา วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีอาหาร

ศูนย์กีฬา

ทางมหาวิทยาลัยมีสนามกีฬาที่ได้มาตรฐานหลายประเภทดังนี้
1. สนามฟุตบอล ที่ได้มาตรฐานพื้นสนามปลูกหญ้าที่ดูแลรักษาให้เขียวตลอดปี มีอัฒจันทร์ ที่มี
หลังคาคลุมเพื่อการชมกีฬาได้โดยไม่มีร้อน มีสิ่งอำนวยความสะดวก สามารถจัดแข่งขันกีฬาและฝึกซ้อมได้
ทั้งกีฬาประเภทคู่และประเภทลูก
2. สระว่ายน้ำ เป็นสระว่ายน้ำมาตรฐานขนาด 25 เมตร ซึ่งสามารถใช้ออกกำลังกายและแข่งขันได้
มีการรักษาสภาพน้ำให้สะอาดอยู่เสมอ บริเวณโดยรอบสระสามารถจุผู้ชมการแข่งขันได้เป็นจำนวนมาก
ด้านข้างมีบริการร้านอาหารสำหรับบุคคลทั่วไปและผู้ที่มาใช้บริการของสระ
3. อาคารกีฬาในร่ม ทางมหาวิทยาลัยมีอาคารกีฬาในร่มถึง 2 อาคาร สามารถจัดการแข่งขันกีฬาได้
หลายประเภท เช่น แบดมินตัน บาสเกตบอล ตรีกรีฑา ทั้งสองสนามมีพื้นเป็นไม้ปาร์เก้ที่ดีเส้นสนาม
กีฬาประเภทต่างๆ และอุปกรณ์ต่างๆ เป็นชุดให้บริการ อีกทั้งยังมีอัฒจันทร์ที่สามารถจุผู้ชมได้
เป็นจำนวนมากอีกด้วย
4. สนามเทนนิส เป็นสนามเทนนิสที่สามารถเล่นพร้อมกันได้ถึง 2 สนาม ได้มาตรฐานสำหรับ
แข่งขัน พื้นทากลิ้นขาวทำให้สบายตาผู้เล่น มีรั้วล้อมรอบป้องกันลูกออกนอกสนามแข่ง
5. สนามกีฬากลางแจ้ง เป็นสนามคอนกรีต 2 สนาม มีเส้นสนามและอุปกรณ์การแข่งขันที่ได้
มาตรฐาน สามารถใช้แข่งขันกีฬาประเภทอื่นๆ ได้มากมายเช่น วอลเลย์บอล ตรีกรีฑา บาสเกตบอล
เป็นต้น

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยอักษร เนื้อหา แผนที่เดินทาง

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALPA ALONKHORAJ RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวัติมหาวิทยาลัย ภารกิจ วิสัยทัศน์ พันธกิจ แหล่งข้อมูล ข่าวสารและกิจกรรม แผนที่เดินทาง

สถานที่ตั้ง การเดินทางจากกรุงเทพ การเดินทางจากต่างจังหวัด

แผนที่การเดินทาง

สถานที่ตั้ง : มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ ตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 20 บนถนนพหลโยธิน ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี บริเวณหลักกิโลเมตรที่ 48 ตรงข้าม สถานีตำรวจทางหลวง จ.ปทุมธานี ใกล้กับนิคมอุตสาหกรรมนวนคร และตลาดพระอินทร์ราช

การเดินทางจาก : กรุงเทพฯ

รถโดยสารประจำทาง สาย 338 หรือรถตู้ ต้นสายจะอยู่ที่ตลาดแก่งรังสิต หรือขึ้นจากป้ายรถต่างจังหวัด บนถนนพหลโยธิน ตรงข้ามกับ ศูนย์สรรพสินค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต โดยรถจะวิ่งผ่านห้างสรรพสินค้าไอทีส์ รังสิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต, ตลาดไท (ด้านขวามือ) และนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ตามลำดับ จนถึงมหาวิทยาลัย หลักกิโลเมตรที่ 48 ตรงข้าม สถานีตำรวจทางหลวง จ.ปทุมธานี

รถโดยสารประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-อยุธยา, กรุงเทพฯ-สระบุรี สามารถขึ้นรถโดยสารประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-อยุธยา หรือ กรุงเทพฯ-สระบุรี ที่ป้ายรถต่างจังหวัด บนถนนพหลโยธิน ตรงข้ามกับศูนย์สรรพสินค้าฟิวเจอร์พาร์ค รังสิต โดยรถจะวิ่งผ่านห้างสรรพสินค้าไอทีส์ รังสิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ศูนย์รังสิต, ตลาดไท (ด้านขวามือ) และนิคมอุตสาหกรรมนวนคร ตามลำดับ จนถึงมหาวิทยาลัย หลักกิโลเมตรที่ 48 ตรงข้าม สถานีตำรวจทางหลวง จ.ปทุมธานี

การเดินทางจาก : ต่างจังหวัด

จากจังหวัดพระนครศรีอยุธยา นั่งรถโดยสารประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-อยุธยา สามารถโดยสารรถประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-อยุธยา เส้นทางจากอยุธยา ใช้เส้นทางถนนพหลโยธิน ผ่านตลาดพระอินทร์ราชทางขวามือ จนถึงกิโลเมตรที่ 48 สังเกตเห็น สถานีตำรวจทางหลวง จ.ปทุมธานี ทางซ้ายมือ มหาวิทยาลัยจะอยู่ทางขวามือ ลงรถหน้า สถานีตำรวจทางหลวง จ.ปทุมธานี

จากจังหวัดสระบุรี นั่งรถโดยสารประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-สระบุรี สามารถโดยสารรถประจำทางต่างจังหวัดสาย กรุงเทพฯ-สระบุรี เส้นทางจากสระบุรี ใช้เส้นทางถนนพหลโยธิน ผ่านตลาดพระอินทร์ราชทางขวามือ จนถึงกิโลเมตรที่ 48 สังเกตเห็น สถานีตำรวจทางหลวง จ.ปทุมธานี ทางซ้ายมือ มหาวิทยาลัยจะอยู่ทางขวามือ ลงรถหน้า สถานีตำรวจทางหลวง จ.ปทุมธานี

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก เนื้อหาประวัติศาสตร์สถาบัน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALAHARA RAJAVIDYALAYA UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวัติมหาวิทยาลัย สมเด็จพระมหากษัตริย์บรมราชูปถัมภ์ ก่อตั้งเมื่อปี ๒๕๑๓ ๒๕๑๕ ๒๕๑๗ ๒๕๑๘ ๒๕๑๙

พ.ศ. 2475 พ.ศ. 2518 พ.ศ. 2535 พ.ศ. 2544 พ.ศ. 2547

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์
เดิมตั้งอยู่ที่ ถนนเพชรบุรี เขตราชเทวี กรุงเทพมหานคร ก่อตั้งขึ้นโดย
สมเด็จพระราชปิตุจฉาเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์ กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร
โดยพระองค์ทรงเล็งเห็นความสำคัญของการศึกษาฝ่ายหญิง
จึงโปรดประกาศสถาปนาที่นี้ โศภนการวงศศึกษาธิการได้จัดตั้งเป็น
"โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาของกรณ์" เมื่อวันที่ 4 มิถุนายน พ.ศ. 2475

ปรัชญา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์

ปรัชญาที่สถาบันมุ่งมั่นและยึดเป็นหลัก เพื่อใช้ในการดำเนินงาน คือ
"วิชาการเด่น เน้นคุณธรรม นำท้องถิ่นพัฒนา ก้าวหน้าด้านเทคโนโลยี"

ประวัติมหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2475
ก่อตั้งโดยสมเด็จพระราชปิตุจฉา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์
กรมหลวงเพชรบุรีราชสิรินธร
มีชื่อว่า "โรงเรียนฝึกหัดครูเพชรบุรีวิทยาของกรณ์"

พ.ศ. 2513
ได้รับรับสถาปนาเป็นวิทยาลัยครู จึง เปลี่ยนชื่อเป็น
"วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาของกรณ์"

พ.ศ. 2515
ขยายวิทยาลัยฯ ไปอยู่ชั้นมาดิงที่เลขที่ 1 หมู่ 20
ตำบลคลองหนึ่ง อำเภอคลองหลวง จังหวัดปทุมธานี

พ.ศ. 2517
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ
รับวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาของกรณ์ และสมทบศิษย์เก่า
เพชรบุรีวิทยาของกรณ์ "ไว้" ในพระบรมราชูปถัมภ์

พ.ศ. 2518

พ.ศ. 2520

พ.ศ.2518

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พร้อมด้วยสมเด็จพระบรมราชินีนาถ และสมเด็จพระเจ้าลูกยาเธอ เจ้าฟ้าสิรินธรเทพรัตนราชสุดา ทรงเปิดพระอนุสาวรีย์ สมเด็จพระราชปิตุจฉา เจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์

พ.ศ.2527

ประกาศใช้ พ.ร.บ. วิทยาลัยครู (ฉบับที่ 2) แก้ไข พ.ศ. 2527 ทำให้วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยสามารถ เปิดสอนระดับปริญญาตรี สาขาวิชาการอื่นได้

พ.ศ.2535

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวทรงพระกรุณาโปรดเกล้าโปรดกระหม่อมพระราชทานนาม สภานักชก วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยลงนามจึงใช้ชื่อว่า "สภานักชก วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัย"

พ.ศ.2542

สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ทรงเปิดอาคาร "อาคารสมเด็จพระเจ้าฟ้าวไลยอลงกรณ์"

พ.ศ.2545

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวพระราชทานพระบรมราชานุญาตให้เปลี่ยนชื่อเป็น "สภานักชก วิทยาลัยครูโลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์"

พ.ศ. 2520

ได้ถูกรับเป็นวิทยาลัยครู ตาม พ.ร.บ. วิทยาลัยครู พ.ศ. 2518 และเปิดสอนถึงระดับปริญญาตรี ครุศาสตรบัณฑิตได้

พ.ศ. 2528

วิทยาลัยได้เปิดสอนระดับอนุปริญญา และปริญญาตรี 3 สาขา คือ สาขาวิชาการศึกษาศาสตร์ สาขาวิชาศิลปศาสตร์ และสาขาวิชาวิทยาศาสตร์

พ.ศ.2538

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าพระราชทานพระบรมราชานุญาต ให้ใช้ "ตราพระราชสัญลักษณ์ประจำพระองค์" เป็นตราสัญลักษณ์ประจำสถาบันราชภัฏ

พ.ศ.2544

สมเด็จพระเจ้าพี่นางเธอ เจ้าฟ้ากัลยาณิวัฒนา เสด็จฯ ทรงเปิด "อาคาร 100 ปี สมเด็จพระศรีนครินทร์"

พ.ศ.2547

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ทรงลงพระปรมาภิไธยในพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยราชภัฏเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก เนื้อหา หลักสูตร

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALA YA RACHABHAT UDONTHANI UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประจักษ์ศิลปาคม ภูมิบุตร กิ่งแก้วศรีสมบัติ พิไลยเกียรติศรีไพยพชรภรณ์ เพ็ญใจสินทรัพย์

คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ

หลักสูตรการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ รับผิดชอบในสาขาวิชาดังนี้

คณะวิชา	จำนวนสาขาวิชา				
	ครุศาสตร์	ศิลปศาสตร์	วิทยาศาสตร์	บริหารธุรกิจ	บัญชีธุรกิจ
คณะครุศาสตร์	11	1			
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		6			
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี			7		
คณะเทคโนโลยีการเกษตร			2		
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม			3		
คณะวิทยาการจัดการ		2		9	1

คณะครุศาสตร์

คุณสมบัติผู้สมัคร
คณะครุศาสตร์

จบภาคศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า
มีผลกาเรียนเฉลี่ย 2.00 ขึ้นไป

หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต 5 ปี (ค.บ.5 ปี)

การประถมศึกษา

การศึกษาปฐมวัย

จิตวิทยาและการแนะแนว

พลศึกษา

คณิตศาสตร์

เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา

ดนตรีศึกษา (สากล)

ภาษาอังกฤษ

สังคมศึกษา

วิทยาศาสตร์ทั่วไป

คอมพิวเตอร์ศึกษา

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศศ.บ. 4 ปี)

จิตวิทยา

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศศ.บ. 4 ปี)

คุณสมบัติผู้สมัคร
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

รัฐประศาสนศาสตร์

ภาษาอังกฤษ

การพัฒนาชุมชน

ศิลปกรรม

ภาษาไทย

บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์

คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต 4 ปี (วท.บ.4 ปี)

คุณสมบัติผู้สมัคร
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

จบการศึกษาระดับ ม.6 สาขาวิทย์-คณิต

วิทยาการคอมพิวเตอร์

เทคโนโลยีสารสนเทศ

จรรยาบรรณสตรีทำไป

เคมี

สถิติประยุกต์

ชีววิทยาประยุกต์

วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม

คณะเทคโนโลยีการเกษตร

หลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต 4 ปี

คุณสมบัติผู้สมัคร
คณะเทคโนโลยีการเกษตร

จบการศึกษาระดับ ม.6 สาขาวิทย์-คณิต

เกษตรศาสตร์

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คุณสมบัติผู้สมัคร
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

หลักสูตร วิทยาศาสตร์บัณฑิต 4 ปี

เทคโนโลยีชีวามิกส์

ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม

เทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิทยาการจัดการ

คุณสมบัติผู้สมัคร
คณะวิทยาการจัดการ

จบการศึกษาระดับ ม.6 หรือเทียบเท่า

หลักสูตรบริหารธุรกิจบัณฑิต 4 ปี (บธ.บ. 4 ปี)

การจัดการทั่วไป

บริหารธุรกิจแขนง
วิชาการบัญชี

บริหารธุรกิจแขนงวิชาการตลาด

บริหารธุรกิจแขนงวิชาการบริหารทรัพยากรมนุษย์

บริหารธุรกิจแขนงวิชาการเงินการธนาคาร

บริหารธุรกิจแขนงวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ

เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ

หลักสูตรศิลปศาสตรบัณฑิต 4 ปี (ศส.บ. 4 ปี)

นิเทศศาสตร์แขนงวารสารศาสตร์

นิเทศศาสตร์แขนงประชาสัมพันธ์

นิเทศศาสตร์แขนงโฆษณาและประชาสัมพันธ์

นิเทศศาสตร์แขนงวิทยุและอุตสาหกรรมท่องเที่ยวโทรทัศน์

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวแขนงธุรกิจท่องเที่ยว

อุตสาหกรรมท่องเที่ยวธุรกิจโรงแรม

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก เนื้อหา กำหนดการรับสมัคร

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALPA RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวัติมหาวิทยาลัย สภามหาวิทยาลัย สำนักการรับสมัคร กองทะเบียน ทรัพยากรสารสนเทศ ฝ่ายเทคโนโลยีการ

รับสมัครวิธีพิเศษ

รับสมัครวิธีปกติ

กำหนดการรับสมัคร

กำหนดการรับสมัครนักศึกษา วิธีพิเศษ

รับสมัคร		รับสมัคร	สถานที่
ประกาศรายชื่อ	-	วันที่ 1 พฤศจิกายน 2548 ถึง วันที่ 15 ธันวาคม 2548	อาคาร 100 ปี
รายงานตัว		ประกาศรายชื่อ วันที่ 22 มีนาคม 2549	สถานที่ หอประชุมใหญ่
		รายงานตัว วันที่ 22 มีนาคม 2549	สถานที่ หอประชุมใหญ่

กำหนดการรับสมัครนักศึกษา วิธีปกติ

จำหน่ายใบสมัคร

รับสมัคร

ประกาศรายชื่อ

สอบ

รายงานตัว

จำหน่ายใบสมัคร
วันที่ 3 มกราคม 2549 ถึง
19 พฤษภาคม 2549สถานที่
อาคาร 100 ปีรับสมัคร
วันที่ 30 เมษายน 2549 ถึง
19 พฤษภาคม 2549สถานที่
อาคาร 100 ปีประกาศรายชื่อ
วันที่ 22 พฤษภาคม 2549สถานที่
หอประชุมใหญ่สอบ
วันที่ 23-24 พฤษภาคม 2549สถานที่
แยกตามคณะรายงานตัว
วันที่ 26 พฤษภาคม 2549สถานที่
แยกตามคณะ

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก เนื้อหา ค่างทะเบียมน

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

WALAIYALONGKORNI RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประวัตินักศึกษานิติศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์ ภาควิชาศึกษาศาสตร์

คณะครุศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะศึกษาศาสตร์และเทคนิควิทยาศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม คณะวิทยาการจัดการ

ค่างทะเบียมน

อัตราค่างทะเบียมนักศึกษานิติศาสตร์

รายการ	จำนวนเงิน	รวม 4ภาคเรียน
ค่าบำรุงการศึกษา	500	2,000
ค่านำยืมวิทยุวิทยุ หน่วบส	100	
ค่านำยืมวิทยุวิทยุ หน่วบส	150	
ค่าบำรุงห้องพยาบาล	50	200
ค่าบำรุงกีฬา	100	400
ค่าบำรุงห้องสมุด	200	800
ค่าธรรมเนียมฝึกทักษะ (วท.บ.)	800	3,200
ค่าธรรมเนียมฝึกทักษะ (ค.บ.,ศต.บ.)	500	2,000
ค่าบำรุงกิจกรรม	200	800
ค่างทะเบียมนักศึกษาใหม่	500	500
ค่าบัตรนักศึกษา	100	100
ค่าประกันของเสียบหาย	300	300
ค่าธรรมเนียมทั่วไป	200	800
ค่าบำรุงศูนย์	-	-
ค่าธรรมเนียมธนาคาร	10	40

ประมาณการค่าเล่าเรียนตลอดหลักสูตรแยกตามสาขาวิชา

หลักสูตรและสาขาวิชา	หน่วยกิต	จำนวนเงิน(บาท)
คณะครุศาสตร์		
การประถมศึกษา	144	26,140
การศึกษาปฐมวัย	138	24,490
จิตวิทยาและการแนะแนว	138	24,340
พลศึกษา	148	27,440
เทคโนโลยีและนวัตกรรมการศึกษา	139	26,140
คณิตศาสตร์	144	23,840
วิทยาศาสตร์ทั่วไป	145	25,540
คอมพิวเตอร์ศึกษา	144	26,940
ดนตรีศึกษา (สากล)	146	25,140
ภาษาอังกฤษ	145	25,240
สังคมศึกษา	145	24,540
จิตวิทยา	137	24,340
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์		
รัฐประศาสนศาสตร์	141	22,440
ภาษาอังกฤษ	133	22,740
การพัฒนาชุมชน	125	21,340
บรรณารักษศาสตร์และสารนิเทศศาสตร์	133	23,640
ศิลปกรรม	136	25,640
ภาษาไทย	138	22,240
คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี		
วิทยาการคอมพิวเตอร์	143	27,740
เทคโนโลยีสารสนเทศ	160	29,190
คหกรรมศาสตร์ทั่วไป	148	27,790
วิทยาศาสตร์สิ่งแวดล้อม	146	26,390
เคมี	150	25,490
สถิติประยุกต์	146	27,040
ชีววิทยาประยุกต์	146	27,040
คณะเทคโนโลยีการเกษตร		
เกษตรศาสตร์	138	26,540

วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีอาหาร	143									26,740
คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม										
ออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม	145									28,240
เทคโนโลยีเซรามิกส์	138									26,940
คณะวิทยาการจัดการ										
การจัดการทั่วไป	149									23,740
บริหารธุรกิจแบบวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ	149									25,640
บริหารธุรกิจแบบวิชา การบัญชี	149									23,940
บริหารธุรกิจแบบวิชา การตลาด	149									23,890
บริหารธุรกิจแบบวิชาการ บริหารทรัพยากรมนุษย์	149									23,890
บริหารธุรกิจแบบวิชา การเงินการธนาคาร	149									23,940
เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ	144									23,140
นิเทศศาสตร์แขนง วารสารศาสตร์	142									25,540
นิเทศศาสตร์แขนง ประชาสัมพันธ์	142									25,540
นิเทศศาสตร์แขนงโฆษณาและประชาสัมพันธ์	142									25,540
นิเทศศาสตร์แขนงวิทยุและโทรทัศน์	142									25,540
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวและธุรกิจท่องเที่ยว	144									27,290
อุตสาหกรรมท่องเที่ยวธุรกิจโรงแรม	144									27,290

เว็บเพจที่สื่อสารด้วยภาพกราฟิก เนื้อหา ทรัพยากรการเรียนรู้

มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์

VALA (A) RUDHONGKORNI RAJABHAT UNIVERSITY UNDER THE ROYAL PATRONAGE

ประสพตศกษวทยาลัย สภกศสเรอ ภทเบตทกรรชบคชอ ลอสงคเชอเยอ ภรพทยทกรรทอเรอชเรอ แลบกชเชอตกช

สำนักวิทยบริการ ศูนย์ภาษา ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ ศูนย์กีฬา

ทรัพยากรการเรียนรู้

แหล่งทรัพยากรการเรียนรู้ใน มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ มีดังนี้

สำนักวิทยบริการ

สำนักวิทยบริการ มีบริการต่างๆ ดังนี้

บริเวณอ่านหนังสือ

มี-คินระบบบาร์โค้ด

การสืบค้นด้วยคอมพิวเตอร์

ชั้นวางวารสาร

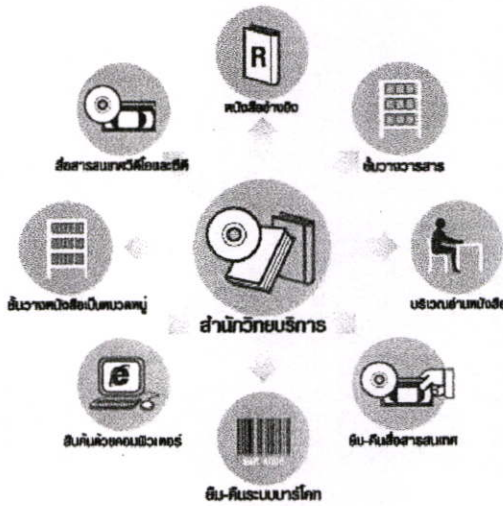
ชั้นวางหนังสือเป็นหมวดหมู่

ชมสื่อสารสนเทศฯ

สำนักวิทยบริการ

ศูนย์ภาษา

ศูนย์ภาษา มีบริการต่างๆ ดังนี้

ห้องสมุดทางภาษา ห้องปฏิบัติการทางภาษา ห้องประชุม และจัดแสดงด้านภาษา ห้องค้นคว้าด้วยตนเอง มีวิทยุกระจายเสียงพูดอ่าน และเขียน

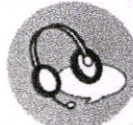
ศูนย์ภาษา

Sound Laboratory

ห้องภาษาเพื่อตนเอง

ศูนย์ภาษา

ห้องสมุดทางภาษา

ห้องจัดแสดงด้านภาษา

ศูนย์คอมพิวเตอร์

ศูนย์คอมพิวเตอร์ มีบริการต่างๆ ดังนี้

บริการอินเทอร์เน็ต ตรวจสอบผลการเรียนทางคอมพิวเตอร์ บริการสแกนภาพ บริการพิมพ์งาน(Print) บริการอินเทอร์เน็ต

ศูนย์คอมพิวเตอร์

บริการสืบค้นงาน

บริการยืมยืมภาพ

ศูนย์คอมพิวเตอร์

บริการสืบค้นงาน

ตรวจสอบผลการเรียน
ทางคอมพิวเตอร์

รูปที่ 14-10

ศูนย์วิทยาศาสตร์

ศูนย์วิทยาศาสตร์ มีบริการต่างๆ ดังนี้

ปฏิบัติการทางฟิสิกส์

เครื่องมือทางชีววิทยา

สิ่งแวดล้อม และเทคโนโลยีอาหาร

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

ปฏิบัติการและเครื่องมือทางเคมี

ปฏิบัติการและเครื่องมือทางเคมี

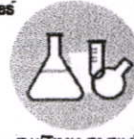
ศูนย์วิทยาศาสตร์

ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์

เครื่องมือทางชีววิทยา

ศูนย์วิทยาศาสตร์

ห้องปฏิบัติการฟิสิกส์

ห้องปฏิบัติการทางเคมี

ศูนย์กีฬา

ศูนย์กีฬา มีบริการต่างๆ ดังนี้

สนามฟุตบอล กรีฑา

สระว่ายน้ำ

สนามเทนนิส

สนามกีฬากลางแจ้ง

วอลเลย์บอล

ตระกร้อ

ศูนย์กีฬา

ภาคผนวก ค.

หนังสือราชการ

ที่ ศธ 0524.04/ 5407

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

15 ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและแบบประเมินสื่อเว็บเพจเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.สุวรรณ โชติสุกานต์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบสอบถามเพื่อการวิจัย
 2. แบบประเมินสื่อเว็บเพจเพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิศวกรรม พัทธวิชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตบัณฑิตศึกษาระดับปริญญาโท สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี ผศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการอุดมศึกษา พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและแบบประเมินสื่อเว็บเพจดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวิศวกรรม พัทธวิชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5407

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพมหานคร 10520

๑๕ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและแบบประเมินสื่อเว็บเพจเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จงกล แก่นเพิ่ม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย
 2. แบบประเมินสื่อเว็บเพจ เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิสุวรรณ พัชรวิชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตบัณฑิต สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี ผศ.ดร.นพพล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม

คณะกรรมการ พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและแบบประเมินสื่อเว็บเพจ ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้ งานวิจัยของ นายวิสุวรรณ พัชรวิชัย มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

บันทึกข้อความ

ส่วนราชการ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม หน่วยบัณฑิตศึกษา งานทะเบียน โทร.3692

ที่ ศธ 0524.04/ 5407

วันที่ 15 ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอเชิญเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและแบบประเมินสื่อเว็บเพจเพื่อการวิจัย

เรียน ดร.ผดุงชัย ภู่อัทธน์

ด้วย นายวิศวกรรม พัชรวิชญ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บเพจประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี ผศ.ดร.นพพล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม พิจารณาแล้วเห็นว่าท่านเป็นผู้มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องดังกล่าวเป็นอย่างดี จึงขอเชิญท่านเป็นผู้ทรงคุณวุฒิตรวจแบบสอบถามและแบบประเมินสื่อเว็บเพจ ดังที่แนบมาพร้อมนี้ว่ามีเนื้อหาถูกต้องและเหมาะสมมากน้อยเพียงใด ซึ่งผลการตรวจของท่านจะช่วยให้งานวิจัยของ นายวิศวกรรม พัชรวิชญ์ มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น พร้อมกันนี้ได้แนบบแบบสอบถามและแบบประเมินสื่อเว็บเพจเพื่อการวิจัย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและหวังว่าจะได้รับความอนุเคราะห์จากท่านด้วยดีและขอขอบคุณเป็นอย่างยิ่งมา ณ โอกาสนี้ด้วย

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)
รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา
ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

ที่ ศธ 0524.04/ 5503

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ใ้ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนเทพศิรินทร์คลองสิบสาม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิสุวรรณ พัชรวิชญ์ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวิสุวรรณ พัชรวิชญ์ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5503

คณะกรรมการอุดมศึกษา
สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๘ ธันวาคม ๒๕๔๘

เรื่อง ขอความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนคณะราษฎรบำรุงปทุมธานี

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิสุวรรณ พัทธวิชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ศศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน ๒๕๔๖ คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวิสุวรรณ พัทธวิชัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5503

คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๘ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนปทุมวิไลวิทยาคม

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
 2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิสุวรรณ พัทธวิชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับ การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2546 คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวิสุวรรณ พัทธวิชัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5503

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๒๖ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอลาอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนบัวแก้วเกษร

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิศวกรรม พัชรวิษณุ นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวิศวกรรม พัชรวิษณุ เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ สธ 0524.04/ 5 5๐ 3

คณะกรรมการ

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนลาดกระบัง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๙๔ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอดความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนชัยบุรี

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิศวกรรม พัทธวิชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีการผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษร กับ การสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2546 คณะกรรมการฯ ขอดความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวิศวกรรม พัทธวิชัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02- 326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5503

คณะกรรมการอุดมศึกษา

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง
ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

26 ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอกความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการโรงเรียนหนองเสือวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย 1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิศวกรรม พัทธวิชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2546 คณะกรรมการอุดมศึกษา จึงขอกความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวิศวกรรม พัทธวิชัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ที่ ศธ 0524.04/ 5503

คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต

สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง

ถนนฉลองกรุง เขตลาดกระบัง กรุงเทพฯ 10520

๖ ธันวาคม 2548

เรื่อง ขอบความอนุเคราะห์ให้นักศึกษาเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

เรียน ผู้อำนวยการ โรงเรียนธรรมศาสตร์คลองหลวงวิทยาคม

สิ่งที่ส่งมาด้วย

1. ประกาศผลการพิจารณาหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์ จำนวน 1 ฉบับ
2. แบบสอบถาม เพื่อการวิจัย

ด้วย นายวิสุวรรณ พัชรวิชัย นักศึกษาระดับปริญญาโท หลักสูตรครุศาสตร์อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง กำลังทำวิทยานิพนธ์ เรื่อง “การเปรียบเทียบการสื่อสารด้วยอักษรกับการสื่อสารด้วยภาพกราฟิก กรณีศึกษา เว็บไซต์ประชาสัมพันธ์สถาบันราชภัฏวไลยอลงกรณ์” โดยมี รศ.ดร.นพดล สหชัยเสรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ และ ผศ.ดร.สุรสิทธิ์ ราตรี เป็นอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์ร่วม และได้รับอนุมัติหัวข้อและเค้าโครงวิทยานิพนธ์แล้ว เมื่อวันที่ 27 มิถุนายน 2546 คณะกรรมการผู้ดุษฎีบัณฑิต จึงขอความอนุเคราะห์จากท่านโปรดอนุญาตให้ นายวิสุวรรณ พัชรวิชัย เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายเพื่อการวิจัยภายในสถานศึกษาท่านได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาอนุญาตและขอขอบคุณในความอนุเคราะห์ของท่านมา ณ โอกาสนี้
ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

(ผู้ช่วยศาสตราจารย์เลิศลักษณ์ กลิ่นหอม)

รองคณบดี กำกับดูแลงานด้านบัณฑิตศึกษา

ปฏิบัติราชการแทนคณบดี

หน่วยบัณฑิตศึกษา

โทร. 02-737-3000 ต่อ 3692

โทรสาร. 02-326-4325

ประวัติผู้เขียน

ชื่อสกุล	นายวิสุวรรณน์ พชรวิชัย
วันเดือนปีเกิด	3 สิงหาคม 2517
ที่อยู่	บ้านเลขที่ 498 ซอย นวมินทร์ 39 ถนนนวมินทร์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กทม. 10240
ประวัติการศึกษา	ปีการศึกษา 2540 สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตร์อุตสาหกรรม บัณฑิต (สถาปัตยกรรมภายใน) คณะครุศาสตร์อุตสาหกรรม สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง ปีการศึกษา 2549 สำเร็จการศึกษาปริญญาครุศาสตร์ อุตสาหกรรมมหาบัณฑิต สาขาวิชาเทคโนโลยีผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม บัณฑิตวิทยาลัย สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหาร ลาดกระบัง
ประสบการณ์การทำงาน	ปี 2541 อาจารย์ 1 ระดับ 5 สาขาออกแบบผลิตภัณฑ์อุตสาหกรรม คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์